

การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์
ต่อมาตรการของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
The Study of Attitude of Commercial Bank Middle Management
Executive on Government Measurements
in Non-Performing Loan Improving Method

โดย

นางสาวสุภาณี มโนวชิรสรณ์

ปีการศึกษา 2541

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

ภาควิชาบริหารธุรกิจเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

**MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION PROGRAM
DEPARTMENT OF AGRI-BUSINESS ADMINISTRATION**

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY

การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐ
ในการแก้ไขปัญหาหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้

The Study of Attitude of Commercial Bank Middle Management Executive
on Government Measurements in Non-performing Loan Improving Method

โดย

นางสาวสุภาณี มโนวีรสรณ์
รหัสประจำตัว 39066666

เสนอ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต (บริหารธุรกิจ)
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541

ใบรับรองการศึกษาอิสระ (Independent Study)
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เรื่อง

การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐ
ในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

The Study of Attitude of Commercial Bank Middle Management Executive on Government
Measurements in Non-Performing Loan Improving Method

โดย

นางสาวสุภาณี มโนวิธธรรม
รหัสประจำตัว 3906666

รายงานฉบับนี้ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาอิสระ

หลักสูตร บธ.ม. (บริหารธุรกิจ)
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541

ลายเซ็นอาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา)

ลายเซ็นหัวหน้าภาควิชา

.....
(อาจารย์เสาวคนธ์ เลิศกาญจนะ)

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	: การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
นักศึกษา	: นางสาวสุภาณี มโนวีรสรณ์
ระดับการศึกษา	: บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: บริหารธุรกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา

วัตถุประสงค์ของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษารายละเอียดมาตรการที่ภาครัฐได้ประกาศใช้แก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และเสริมสร้างความมั่นคงให้กับระบบสถาบันการเงิน ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการในการแก้ไขปัญหาหนี้ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงิน รวมทั้งศึกษาถึงโอกาสที่มาตรการต่าง ๆ จะถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปของธนาคารพาณิชย์ไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 90 ชุด ซึ่งขอบเขตของการศึกษาในครั้งนี้ได้ทำการสำรวจเฉพาะผู้บริหารในธนาคารพาณิชย์ไทย 12 แห่ง โดยยกเว้นธนาคารพาณิชย์ที่ถูกปิดการดำเนินงานระหว่างการสำรวจ คือ ธนาคารแหลมทอง ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์และธนาคารมหานครและยกเว้นการสำรวจธนาคารที่เปิดดำเนินการใหม่ คือ ธนาคารรัตนสิน

จากผลการศึกษาของมาตรการที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยในเรื่องการปรับปรุงการรับรู้รายได้และจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ โดยเห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น โดยผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยในด้านการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบภายในปี พ.ศ.2543 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการประเมินหลักประกันสามารถลดปริมาณปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2541 ที่มีการเพิ่มบทบัญญัติให้เจ้าหนี้และหรือลูกหนี้สามารถยื่นแผนฟื้นฟูกิจการได้และเห็นว่ามาตรการดังกล่าวจะช่วยลดปริมาณปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ส่วนการที่รัฐบาลมีมาตรการเปิดตลาดเสรีมากขึ้นตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าช่วยลดปริมาณปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิด

รายได้ในระบบได้ จากผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างผลของมาตรการต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับความคิดเห็นต่อมาตรการจะมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ที่ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่ามาตรการนั้น ๆ ส่งผลต่อหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ให้มีปริมาณคงเดิม และช่วยลดปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว ซึ่งผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการที่ภาครัฐได้ออกมาแล้ว ดังนั้นแนวโน้มที่มาตรการเหล่านี้จะได้รับความร่วมมือและถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพจึงมีความเป็นไปได้สูง

สรุปข้อเสนอแนะของมาตรการที่ทำการศึกษานี้ในครั้งนี้ คือ มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ ควรคำนึงถึงสถานะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ควรใช้ในช่วงสภาวะการณปกติและจัดลำดับการบังคับใช้ให้เป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้สถาบันการเงินมีเวลาเตรียมการปรับตัวและสร้างกฎระเบียบรองรับมาตรการเพื่อลดผลเสียหายที่จะกระทบต่อภาคธุรกิจ ส่วนมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ควรมีความตั้งใจและมีวินัยในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการ อีกทั้งลูกค้าต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่เจ้าหน้าที่ มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2541 ในเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 คณะกรรมการควรมีสัทธิตรวจสอบการทำงานของสถาบันการเงินที่ขาดความตั้งใจในการแก้ปัญหา ด้านพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ควรให้ความยุติธรรมกับลูกหนี้และเจ้าหน้าที่โดยรวมโดยมิใช่ประโยชน์ของของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ส่วนมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรีที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศทำธุรกรรมได้มากขึ้น เป็นการซ้ำเติมเศรษฐกิจภายในประเทศที่กำลังมีปัญหาหรือหากเข้ามาควรมีกำหนดเวลาระยะสั้นและมีกฎหมายควบคุมอย่างรัดกุม

ABSTRACT

Title : The Study of Attitude of Commercial Bank Middle Executive Management on Government Measurements in Non-performing Loan Improving Method

Student : Miss Suphanee Manovachirasan

Level of Study : Master of Business Administration

Major : Business Administration

Advisor : Assistant Professor Apisit Kaewcha

The purpose of this paper is to study the details of government measurements that enable to solve Non-Performing Loans (NPLs) and help make financial institution system healthier. Also this paper is identified the opinions of the commercial bank middle management executive on whether the government measurements have been efficient. Group of this study or samples are middle executives bankers who were selected randomly from both Bangkok and suburb representatives. The method used to conduct this paper is questionnaire in number of 90. These questionnaire were sent to these middle executives of 12 Thai commercial banks, excluding ailing Laem Thong Bank, Bangkok Bank of commerce, First Bangkok City Bank and Radhanasin Bank.

The results were concluded as followings : Most of them disagreed to Bank of Thailand's measurements in terms of realized income and five different levels of bad-debt classification because these measurement will increase the amount of Non-Performing Loans (NPLs). However, middle executives looked favorable on compromise of debt reservation with in 2000. The major of middle executives agreed with the approval of debt restructuring condition and the new collateral appraisal method because of leading to lower Non-Performing Loans (NPLs). A large number of middle executives agreed with Bankruptcy Act that allows many lenders and creditors enable to submit their restructure plans to government. More than half of them wish Thai government support and promote the liberalization of financial market in accordance with the fifth Letter of Intent (LOI.)

because this can decrease the volume of Non-Performing Loans (NPLs). The relationship among the measurements, the amount of Non-Performing Loans (NPLs) and the middle executive officers' opinion are straight line in that our sample, who agreed with these measurements, see these measurements can keep the amount of Non-Performing Loans (NPLs) constant and probably put Non-Performing Loans (NPLs) lowered. This study shows that most bankers agreed with government measurements, leading to high possibility of these measurements to be operated.

Recommendations as the following : Before launching the five levels of debt classification, Bank of Thailand should concern many related factors carefully, particularly in Thai economy factor. This debt classification should be also put in practice when Thai economy already get back on the track rather than used in present time. In addition, this debt classification should be also operated in priority basis (which is more important, that should be used first) or used year by year in order to give financial institutions sufficient rooms to readjust their performances to meet the tougher government measurements. With respect to the approval of debt restructuring condition and new collateral appraisal method, both Bank of Thailand and many commercial banks should deliberately perform these two asks. Also bank customers have to show their sincerity by giving accurate data to banks to minimize their damages that may happen. The government measurements should give Financial Restructuring Advisory Committee (FRAC) more power or responsibility to follow up the first and second steps of increased capital plans and verify many financial institutions performance which are unwilling to cooperate with government. With regard to Bankruptcy Law in line with IMF's agreement this act must provide justice to both creditors and borrowers regardless of personal connection. The issues that Thai government and IMF's agree jointly are to open freely financial market and more work permit for foreigners. These relaxation might hurt Thai economy both in short-term and long-term run if government does not has any seious policies to put foreign business transactions in control.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาระดับนี้สำเร็จลุล่วงลงได้ด้วยดี จากความช่วยเหลือของท่านผู้มีพระคุณ
หลายท่านซึ่งข้าพเจ้าต้องขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์อภิสิทธิ์ แก้วฉา ที่ให้ความกรุณาสละ
เวลาให้คำปรึกษา แนะนำ รวมทั้งข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการจัดทำ จนสำเร็จเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ คุณแม่ คุณลัดดาวัลย์ คุณพรชัย คุณไพโรจน์ คุณอันธิณี พี่ ๆ และ
เพื่อน ๆ ที่คอยให้ความช่วยเหลือในด้านข้อมูล ให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดด้านต่าง ๆ

ท้ายนี้ขอขอบพระคุณอาจารย์คณะเทคโนโลยีการเกษตรสถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่ถ่ายทอดความรู้ในเรื่องต่าง ๆ หากการศึกษาระดับนี้มีข้อบกพร่อง
ประการใดผู้เขียนขอน้อมรับไว้เพียงผู้เดียว

สุภาณี มโนวิชิตวรรค์

พฤษภาคม 2541

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	(1)
สารบัญ	(2)
สารบัญตาราง	(4)
สารบัญภาพ	(8)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์	4
การตรวจเอกสาร	6
วิธีการศึกษา	7
ประชากรและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	7
ลักษณะของแบบสอบถาม	8
การวิเคราะห์ข้อมูล	9
บทที่ 2 มาตรการจากภาครัฐเพื่อแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	10
สภาวะสินเชื่อและปัญหาสินเชื่อด้วยคุณภาพของธนาคารพาณิชย์	10
สินเชื่อธนาคารพาณิชย์	13
มาตรการจากภาครัฐ	24
ลำดับขั้นตอนของมาตรการที่สำคัญในการกำกับสถาบันการเงิน	25
มาตรการที่ภาครัฐดำเนินการเพื่อแก้ไขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	27
ปัญหาและอุปสรรค	41

	หน้า
บทที่ 3 ผลการศึกษา	41
รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	41
ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการของรัฐบาล	44
ในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้	
บทที่ 4 สรุปและข้อเสนอแนะ	96
สรุป	96
ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	105
ประวัติผู้เขียน	126

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินสกุลสำคัญปี พ.ศ.2537 - 2541 (ม.ค. - เม.ย.)	12
2	เงินให้สินเชื่อจำแนกตามภาคธุรกิจปี พ.ศ.2540	14
3	เงินให้สินเชื่อแยกตามธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ไทยปี พ.ศ.2538 - 2540	15
4	ปริมาณสินเชื่อ ดอกเบี้ยค้างรับและสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ของธนาคารพาณิชย์ไทยปี พ.ศ.2536 - 2540	16
5	ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญและกำไรสุทธิปี พ.ศ.2539 - 2540	18
6	สินเชื่อ (LOAN) และสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และสินเชื่อที่ ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยปี พ.ศ.2540	19
7	สินเชื่อ (LOAN) และสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และสินเชื่อที่ ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยเดือนมิถุนายน พ.ศ.2541	20
8	อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ปี พ.ศ.2539 - 2541 (ม.ค. - มิ.ย.)	22
9	เงินกองทุนและสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ไทยตามกฎอัตรา เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงปี พ.ศ.2539 - 2540	23
10	แนวโน้มการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แยกตามประเภทธุรกิจประจำเดือนสิงหาคม พ.ศ.2541	24
11	สรุปเกณฑ์การหยุดรับรู้รายได้และการตั้งสำรองหนี้สูญ (ใหม่)	28
12	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ	43
13	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	44
14	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพสมรส	44
15	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน	45
16	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา	45
17	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะที่จบการศึกษา	46

ตารางที่	หน้า
18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับการประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ	48
19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับการประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน	49
20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศใช้เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541	52
21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5	53
22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี	55
23 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็นว่ามีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ “ลดลง” โดยเรียงลำดับจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย	57
24 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็นว่ามีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ “เพิ่มขึ้น” โดยเรียงลำดับจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย	58
25 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็นว่ามีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ “คงเดิม” โดยเรียงลำดับจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย	59
26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้ 5 ระดับ	60

ตารางที่

หน้า

27	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้าน ความคิดเห็นต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน	62
28	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการเรื่องแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541	64
29	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นเรื่องพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมาย ตามข้อตกลงในเรื่องหนังสือแสดงเจตจำนงฯ ฉบับที่ 5	65
30	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับ กองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฯ ฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี	66
31	มาตรการที่ได้รับความเห็น “เห็นด้วย” โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย	68
32	มาตรการที่ได้รับความเห็น “ไม่เห็นด้วย” โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย	69
33	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลของมาตรการต่อปริมาณ NPLs	70
34	ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ	74
35	ค่าเฉลี่ย ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ จำแนกตามอายุ	78
36	ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอายุ	82
37	ค่าเฉลี่ย ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	85
38	ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	89

ตารางที่	หน้า
39 ค่าเฉลี่ย ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ จำแนกตามระดับการศึกษา	92
40 ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามระดับการศึกษา	95

ตารางที่	หน้า
27 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมิน ต่าง ๆ ในด้าน ความคิดเห็นต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมิน มูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน	62
28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมิน ต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการเรื่องแผนฟื้นฟูระบบ สถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541	64
29 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมิน ต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นเรื่องพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมาย ตามข้อตกลงในเรื่องหนังสือแสดงเจตจำนงค์ ฉบับที่ 5	65
30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมิน ต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับ กองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงค์ ฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี	66
31 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็น “เห็นด้วย” โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย	68
32 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็น “ไม่เห็นด้วย” โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย	69
33 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลของมาตรการต่อปริมาณ NPLs	70
34 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับ ประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ	74
35 ค่าเฉลี่ย ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ จำแนกตามอายุ	78
36 ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอายุ	82
37 ค่าเฉลี่ย ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	85
38 ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน	89

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและปัญหาของการศึกษา

นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2530 เป็นต้นมา เศรษฐกิจและการลงทุนของประเทศไทยได้ขยายตัวอย่างต่อเนื่องทำให้เกิดความต้องการเงินทุนเพื่อการลงทุนเพิ่มขึ้นอย่างมากและการผ่อนคลายนโยบายการเงินทำให้ปริมาณเงินไหลเข้าประเทศได้สะดวกขึ้น ผู้ประกอบการสามารถระดมทุนได้ทั้งจากตลาดทุนและกู้ยืมจากสถาบันการเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้มีเงินทุนจากต่างประเทศไหลเข้าประเทศเป็นจำนวนมาก ทั้งในรูปของการลงทุนในตลาดหุ้น การให้กู้ยืมแก่สถาบันการเงินและการเข้ามาลงทุนดำเนินธุรกิจเองโดยตรง และจากการที่มีการลงทุนขยายตัวอย่างมากโดยการลงทุนบางอย่างไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง และการลงทุนบางอย่างมีปริมาณไม่เหมาะสมจนเกิดสินค้าล้นตลาด การแข่งขันทางการค้าเพิ่มสูงขึ้นทำให้ความสามารถทางการแข่งขันลดลง ปริมาณการกู้ยืมก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางการเงินมีจำนวนรวมมากถึงประมาณ 90,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งในจำนวนนี้เป็นการกู้ยืมของภาคเอกชนโดยตรงถึงเกือบ 80,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ก่อให้เกิดเป็นปัญหาความสามารถชำระหนี้ของประเทศในเวลาต่อมา ซึ่งสะท้อนออกมาให้เห็นจากการโจมตีค่าเงินบาทที่นักเก็งกำไรต่างประเทศเห็นว่ามีค่าเงินแข็งเกินจริงจนรัฐบาลไม่สามารถต้านทานไว้ได้ จึงได้ลดค่าเงินบาทโดยประกาศเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนจากระบบตะกร้าเงิน (Basket of Currencies) มาเป็นระบบลอยตัว (Managed Float) เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ.2540 และต่อมาต้องเข้าโปรแกรมของกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF)

จากภาวะวิกฤตที่เกิดขึ้นนับเป็นครั้งที่สุดสำหรับประเทศไทย ผลที่เกิดขึ้นทำให้เศรษฐกิจชะงักงัน เงินสำรองคงคลังลดน้อยลง ภาระหนี้ต่างประเทศเพิ่มสูงขึ้น การส่งออกถดถอยลง สภาพคล่องทางการเงินขาดหายไป ผู้ประกอบการธุรกิจทั้งขนาดเล็กและขนาดใหญ่ ต่างต้องประสบปัญหาหนี้เสียจำนวนมากและกระทบต่อกันเป็นลูกโซ่บางรายต้องล้มเลิกกิจการ บางรายที่ยังคงดำเนินธุรกิจต่อก็ต้องพยายามลดค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ลงซึ่งการประสบกับภาวะขาดทุนและการล้มละลายของธุรกิจได้ส่งผลให้เป็นปัญหาลูกหนี้ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินและบั่นทอนความมั่นคงของสถาบันการเงิน จนสถาบันการเงินต้องชะลอการให้สินเชื่อ เนื่องจากไม่สามารถคาดการณ์ถึงจุดต่ำสุดของสภาวะเศรษฐกิจที่ถดถอยได้ หากให้สินเชื่อไปแล้วอาจจะยิ่ง

เพิ่มปริมาณหนี้ด้วยคุณภาพเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งเมื่อรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ได้มีโอกาสกลับเข้ามาบริหารประเทศอีกครั้ง ได้มุ่งหวังในการสร้างความเชื่อมั่นต่อสายตานักลงทุน ต่างประเทศโดยได้ออกมาตรการต่าง ๆ เพื่อแก้ไขภาวะเศรษฐกิจถดถอยไปพร้อม ๆ กับการสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นกับระบบสถาบันการเงินไทย ได้แก่ การปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้ การออกเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อให้สถาบันการเงินปฏิบัติ การแก้ไข พระราชบัญญัติ (พรบ.) ล้มละลาย เพื่อให้โอกาสแก่ลูกหนี้และเจ้าหนี้มีโอกาสยื่นแผนฟื้นฟูกิจการ มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 หรือการแก้ไขกฎหมายให้ชาวต่างชาติถือครองที่ดินและลงทุนบางธุรกิจได้มากขึ้น เป็นต้น

การศึกษาในครั้งนี้มุ่งเน้นศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ในส่วนของความคิดเห็นและความเชื่อมั่นในมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐได้ออกมาเพื่อแก้ไขภาวะหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ และเพิ่มความมั่นคงของสถาบันการเงิน และเหตุที่การศึกษานี้มุ่งเน้นเฉพาะผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปในธนาคารพาณิชย์ เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินหลักในการรับฝากเงินและให้สินเชื่อแก่ภาคธุรกิจต่าง ๆ ดังนั้นความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปในธนาคารพาณิชย์ย่อมมีผลต่อโอกาสในการนำมาตรการเหล่านี้มาปฏิบัติ เพื่อแก้ไขภาวะวิกฤติเศรษฐกิจครั้งนี้ด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. ศึกษาในรายละเอียดของมาตรการที่ภาครัฐได้ประกาศใช้ เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และเพื่อสร้างความมั่นคงในระบบสถาบันการเงิน
2. ศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการต่าง ๆ
4. ศึกษาถึงโอกาสที่มาตรการต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของระบบสถาบันการเงินของไทย
5. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐได้ประกาศใช้แก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และสร้างความมั่นคงในระบบสถาบันการเงิน
2. เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นต่อมาตรการต่าง ๆ ในทัศนะของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์
3. เพื่อให้ทราบถึงโอกาสที่มาตรการต่าง ๆ จะถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพโดยธนาคารพาณิชย์
4. เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรค

ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษานี้มุ่งศึกษาถึงมาตรการของภาครัฐต่อธนาคารพาณิชย์ไทยโดยเน้นในเรื่องการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ ด้วยเชื่อว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการช่วยการสร้างความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงินไทย

ดังนั้นในการศึกษานี้จึงต้องการวิเคราะห์ถึงมาตรการของภาครัฐ ที่ใช้สำหรับช่วยแก้ไขปัญหาหนี้ที่มีปัญหาที่เกิดขึ้นในระบบของสถาบันการเงิน โดยจะศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงของมาตรการการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ที่มีผลต่อธนาคารพาณิชย์ไทย ที่ได้เปิดดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งไม่รวมถึงบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์และบริษัทประกันภัย ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปของธนาคารพาณิชย์ ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 12 ธนาคาร โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 90 ชุด ระยะเวลาที่ทำการศึกษาปี พ.ศ. 2541

นิยามศัพท์

หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้หรือสินเชื่อด้วยคุณภาพ ((Non-Performing Loan) หมายถึง ตัวเลขแสดงถึงคุณภาพของสินเชื่อของสถาบันการเงิน สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้บอกถึงการที่สินเชื่อสถาบันการเงินได้ปล่อยไปแล้วให้แกกิจการหรือบุคคลทั่วไป แต่ขณะนี้ไม่ได้ก่อให้เกิดรายได้ กล่าวคือ ขาดการชำระดอกเบี้ย และหรือ เงินต้นมาเป็นระยะเวลาหนึ่ง หากลูกหนี้สามารถหาเงินมาชำระงวดที่ค้างไว้ สินเชื่อนั้นก็กลับมาเป็นสินเชื่อปกติ (Performing Loan)

ธนาคารเพื่อการชำระหนี้ระหว่างประเทศ (Bank for International Settlements : BIS) หมายถึง องค์การอิสระระหว่างประเทศ ตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2473 โดยกลุ่มธนาคารกลางประเทศยุโรป โดยมีสำนักงานใหญ่ตั้งอยู่ที่กรุงบัสเซล (Basle) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ มีบัสเซลคอมมิตี (Basle Committee) เป็นคณะทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งเพื่อช่วยพัฒนาและกำกับธนาคารพาณิชย์ที่ดำเนินกิจการในตลาดต่างประเทศให้มีความมั่นคง เป็นศูนย์กลางความร่วมมือระหว่างธนาคารกลางของประเทศสมาชิก เพื่อการแก้ไขปัญหาด้านการเงินและการธนาคารระหว่างประเทศ

เงินกองทุน (Capital) หมายถึง ส่วนของเจ้าของ ได้แก่ หุ้นสามัญ หุ้นบุริมสิทธิ และกำไรสะสม รวมถึงเงินสำรองตามกฎหมายเงินกองทุนที่มีไว้เพื่อรองรับความเสียหายจากการดำเนินงานของสถาบันการเงิน เช่น การกันสำรองเมื่อเกิดหนี้เสีย ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดให้สถาบันการเงินต้องมีไว้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 8.5 ของสินทรัพย์ที่มีความเสี่ยง

เงินกองทุนชั้นที่ 1 (Tier 1 Capital) หมายถึง ส่วนของทุนที่เป็นหุ้นจดทะเบียนและเรียกชำระค่าหุ้นแล้วโดยรวมกำไรและขาดทุนสะสมจากการดำเนินงานในแต่ละงวดบัญชีไว้ด้วย เงินกองทุนชั้นที่ 1 จะเพิ่มขึ้นหรือลดลงได้ จากผลการประกอบการของสถาบันการเงินหรือเพิ่มขึ้นเนื่องจากนำหุ้นใหม่ออกขาย โดยเงิน กองทุนชั้นที่ 1 ประกอบด้วย

1. ทุนชำระแล้ว ส่วนล้ำมูลค่าและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น
2. ทุนสำรองตามกฎหมาย
3. เงินสำรองที่ได้จัดสรรจากกำไรสุทธิ
4. (หัก) ขาดทุนสะสม
5. (หัก) ค่าแห่งกิวิติลส์

เงินกองทุนชั้นที่ 2 (Tier 2 Capital) หมายถึง ส่วนที่เพิ่มขึ้นชั่วคราวและอาจแปลงสภาพเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 ได้ในบางกรณี เช่นหุ้นกู้แปลงสภาพหรือหุ้นกู้ด้อยสิทธิระยะยาว เป็นต้น นอกจากนี้ ยังรวมถึงสำรองที่เกิดจากการตีราคาสินทรัพย์ถาวรด้วย โดยเงินกองทุนชั้นที่ 2 ประกอบด้วย

1. มูลค่าเพิ่มจากการตีราคาที่ดิน
2. มูลค่าเพิ่มจากการตีราคาอาคาร
3. ตราสารที่มีลักษณะคล้ายหุ้น
4. ตราสารหนี้ด้อยสิทธิ

การกันสำรอง (Provisioning) หมายถึง วิธีการที่กำหนดให้สถาบันการเงินต้องกันเงินส่วนหนึ่งไว้จำนวนหนึ่ง เพื่อรองรับความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นจากการให้สินเชื่อหรือลงทุน ซึ่งจะมีจำนวนไม่น้อยเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนความเสียหายที่คาดคะเนได้จากหนี้เสียที่เกิดขึ้นจากสินเชื่อที่สถาบันการเงินได้ให้ไปแล้ว จำนวนเงินที่กันสำรองไว้ดังกล่าว ถือเป็นค่าใช้จ่ายที่จะมีผลกระทบต่อกำไรขาดทุนของสถาบันการเงิน หากมีจำนวนมากจนทำให้สถาบันการเงินนั้นประสบภาวะขาดทุนก็จะมีผลกระทบทำให้เงินกองทุนลดลงในที่สุด ดังนั้นเพื่อให้สถาบันการเงินดำเนินธุรกิจต่อไปได้จำเป็นต้องมีการเพิ่มทุนใหม่

บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน. (Asset Management Corporation : AMC) หมายถึงสถาบันการเงินของรัฐที่จัดตั้งขึ้นเพื่อบริหารและฟื้นฟูสินทรัพย์ที่รับโอนมาจากสถาบันการเงินที่มีปัญหาให้มีคุณภาพดีขึ้นจนสามารถขายให้ผู้สนใจได้ ขณะนี้รัฐบาลมีนโยบายสนับสนุนให้ภาคเอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่มีปัญหาของแต่ละสถาบันการเงินขึ้นเอง เพื่อแยกหนี้เสียออกจากสถาบันการเงินนั้นไปบริหารต่างหากได้

ผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ (The Middle Executive Management of Commercial Bank) หมายถึง พนักงานของธนาคารพาณิชย์ที่มีตำแหน่งของงาน ตั้งแต่ระดับผู้ช่วยผู้จัดการธนาคารไปจนถึงระดับผู้อำนวยการฝ่ายของธนาคารพาณิชย์ที่ประจำอยู่ ณ สำนักงานใหญ่และสาขาของธนาคารพาณิชย์

การตรวจเอกสาร

กิริติ (2538) ธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการกำกับดูแลสถาบันการเงิน (Financial Institution Supervision) จึงใช้อำนาจรัฐบาลเข้ามาแทรกแซง (State Intervention) เกี่ยวกับมาตรฐานการบันทึกบัญชีของสถาบันการเงิน โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ พ.ศ.2505 และพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ พ.ศ.2522 ด้วยการกำหนดให้สถาบันการเงินจำต้องแสดงฐานะ หรือคุณภาพของสินทรัพย์ประเภท “ลูกหนี้” ให้ถูกต้องตรงตามฐานะทางการเงินให้มากที่สุด ทั้งนี้โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้วางหลักเกณฑ์ในการจัดชั้นสินทรัพย์เสี่ยงไว้เป็นระดับต่าง ๆ กัน (Asset Quality) ไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ต่ำกว่ามาตรฐาน (Substandard) สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย (Doubtful) หรือสินทรัพย์จัดชั้นสูญ (Bad or Loss) ด้วยการพิจารณาคูณสมบัติของลูกหนี้ในแต่ละรายเป็นสำคัญ และใช้ข้อมูลทางการบัญชีซึ่งสถาบันการเงินได้จัดทำขึ้นตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดดังกล่าวนี้ มาใช้เป็นฐานในการวางมาตรการกำกับดูแลสถาบันการเงินต่อไป

ปิยารมย์ (2539) มาตรการการปฏิรูปทางการเงินของไทยได้มีการทำพร้อม ๆ กันหลายอย่าง อาทิเช่น การผ่อนคลายอัตราดอกเบี้ย การผ่อนคลายการเคลื่อนย้ายเงินทุน การขยายขอบเขตการดำเนินงานของสถาบันการเงิน หรือการพัฒนาตลาดทุน ตลาดตราสารหนี้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้สถาบันการเงินได้มีการปรับตัวเพื่อรองรับกับธุรกิจใหม่ ๆ และการแข่งขันมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการเงิน จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการกำกับการกำกับดูแลสถาบันการเงินที่รัดกุม เช่น การดำรงเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงตามมาตรฐานเพื่อควบคุมไม่ให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อที่มีความเสี่ยงมากเกินไปการออกกฎหมายเพื่อรองรับกับธุรกิจใหม่ ๆ เป็นต้น

วิทวัส (2540) การใช้นโยบายการเงินในการควบคุมให้ปริมาณสินเชื่อในระบบเศรษฐกิจให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมนั้น ในอดีตที่ผ่านมาโดยส่วนใหญ่ธนาคารแห่งประเทศไทยจะใช้การควบคุมโดยตรงต่อตัวแปรเป้าหมายทางการเงินโดยเฉพาะมาตรการทางด้านอัตราดอกเบี้ยในการควบคุมการหดตัวและการขยายตัวของสินเชื่อภายในประเทศ เช่น มาตรการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยมาตรฐาน การปรับเพดานอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ของธนาคารพาณิชย์ เป็นต้น แต่ภายหลังจากการเปิดเสรีทางการเงิน การควบคุมการเปลี่ยนแปลงของปริมาณสินเชื่อทั้งในประเทศและต่างประเทศเปลี่ยนแปลงไป มาตรการส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญของการควบคุมสภาพสินเชื่อการ

ควบคุมโดยผ่านกลไกตลาดและการควบคุมความมั่นคงของสถาบันการเงินในการบริหารสินเชื่อ แทนการควบคุมโดยตรง

วิธีการศึกษา

การศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐในการแก้ไขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจโดยผู้ศึกษาได้กำหนดวิธีการศึกษาดังนี้

ประชากรและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ ผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปของธนาคารพาณิชย์ ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 90 ตัวอย่าง เนื่องจากในช่วงที่ทำการแจกแบบสอบถามเป็นช่วงที่ธนาคารพาณิชย์บางแห่งได้ถูกปิดกิจการไปจึงทำการสำรวจจากธนาคารพาณิชย์ทั้งสิ้น 12 ธนาคาร ยกเว้น ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์ ธนาคารแหลมทอง และธนาคารมหานคร และไม่สำรวจธนาคารพาณิชย์ที่เปิดดำเนินการใหม่ คือ ธนาคารรัตนสิน

วิธีการศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบประยุต์ ใช้วิธีการเก็บข้อมูล 2 วิธี คือ

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 90 ชุด
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมและค้นคว้าจากเอกสารทางวิชาการ หนังสือวารสาร เอกสารเผยแพร่ต่าง ๆ และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาครัฐบาลและภาคเอกชน ได้แก่ ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ สถานศึกษาและฝ่ายวิชาการจากสถาบันการเงิน เป็นต้น

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นการศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเรื่องของ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษาและคณะที่ศึกษา โดยเป็นคำถามที่มีหลายคำตอบให้เลือก (Multiple Choice)

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เป็นคำถามที่สอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อมาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลประกาศใช้เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) โดยคำตอบแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนแรกเพื่อสำรวจความคิดเห็นต่อมาตรการว่าจะมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เพิ่มขึ้นหรือลดลงและส่วนที่สองเป็นการสำรวจความคิดเห็นต่อมาตรการ

ซึ่งในแบบสอบถามศึกษาถึง 5 มาตรการหลัก คือ

1. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ

2. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน

3. มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541

4. พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5

5. มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี

คำถามของแบบสอบถามแสดงถึงผลกระทบปริมาณ NPLs และความคิดเห็นต่อมาตรการ (Scale Question) โดยกำหนดค่าน้ำหนักไว้ดังนี้

ผลต่อปริมาณ NPLs

ระดับการประเมิน	ค่าน้ำหนัก
เพิ่มขึ้น	3
ลดลง	2
คงเดิม	1

ความคิดเห็นต่อมาตรการ

ระดับการประเมิน	ค่าน้ำหนัก
เห็นด้วย	3
ไม่เห็นด้วย	2
ไม่แน่ใจ	1

เมื่อสร้างแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว จึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจ แก้ไข จากนั้นได้นำไปทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 5 คน เพื่อทดสอบความน่าเชื่อถือและความเที่ยงตรง เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง หลังจากการทำการทดสอบและปรับปรุงแบบสอบถามแล้ว จึงนำออกใช้เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS For Windows Release 7.5 ค่าสถิติที่ใช้มีดังนี้ สถิติที่ใช้ในการอธิบายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการหาค่าความถี่ (Frequency) วิธีคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ตารางไขว้ (Crosstab) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการอธิบายความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ โดยใช้วิธีหาค่าความถี่ (Frequency) วิธีคำนวณค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ตารางไขว้ (Crosstab) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

บทที่ 2

มาตรการจากภาครัฐบาลเพื่อแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

สภาวะสินเชื่อและปัญหาสินเชื่อด้อยคุณภาพของธนาคารพาณิชย์

การเปลี่ยนแปลงทิศทางการพัฒนาประเทศจากประเทศเกษตรกรรมไปสู่ประเทศอุตสาหกรรมก่อให้เกิดการขยายตัวทางด้านการค้า การลงทุนภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการอย่างมาก ประกอบกับธนาคารแห่งประเทศไทยได้อนุญาตให้ธนาคารพาณิชย์ไทยเปิดบริการวิเทศธนกิจ ได้เมื่อวันที่ 16 มีนาคม พ.ศ.2536 ซึ่งเป็นการบริการให้กู้ยืมเงินและรับฝากเงินตราต่างประเทศ โดยเฉพาะเงินดอลลาร์ทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจสังหาริมทรัพย์ในประเทศไทยมีแหล่งเงินทุนใหม่ ซึ่งมีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าการกู้เงินในประเทศ

กลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจสังหาริมทรัพย์จึงเริ่มในโครงการใหม่ ๆ และซื้อที่ดินเปล่ากักตุนไว้เป็นจำนวนมาก ต่อมาเมื่อวันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2536 รัฐบาลได้ประกาศหลักเกณฑ์มาตรฐานการดำรงเงินทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (Bank for International Settlements : BIS) ที่ทำให้การปล่อยสินเชื่อที่อยู่อาศัยที่มีที่ดินหรือทรัพย์สินค้ำประกันถือเป็นสินทรัพย์ที่คิดความเสี่ยงจากเดิมร้อยละ 100 เป็นร้อยละ 50 ก็ยิ่งทำให้สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อด้านอสังหาริมทรัพย์มากขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นการกู้ยืมในรูปเงินตราต่างประเทศในระยะสั้น แต่กลับนำเงินไปลงทุนในโครงการระยะยาว จึงถือได้ว่าเป็นภาคธุรกิจที่ไม่ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ประเทศในระยะยาว โดยอาศัยส่วนต่างค่าน้ำขึ้นน้ำลงระหว่างอัตราดอกเบี้ยในต่างประเทศกับอัตราดอกเบี้ยในประเทศมาทำกำไร ด้วยการปล่อยสินเชื่อ เห็นได้จากการเปิดตัวโครงการที่อยู่อาศัยในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จาก 58,000 หน่วย ในปี พ.ศ.2535 เป็น 250,000 หน่วย ในปี พ.ศ.2537 ซึ่งเป็นการเติบโตขึ้นประมาณ 5 เท่าตัว ในขณะที่ประชากรของกรุงเทพมหานครเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.40 เท่านั้น ปริมาณการเติบโตของภาคอสังหาริมทรัพย์ได้ก่อให้เกิดการนำเข้าวัสดุอุปกรณ์ เครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง พลังงาน ซึ่งล้นแล้วแต่เป็นการนำเข้าเพื่อการบริโภคภายในประเทศมากกว่าเพื่อทำการผลิตเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศ ซึ่งก่อให้เกิดภาวะการขาดดุลการค้าและขาดดุลบัญชีเดินสะพัดตามมา

ส่วนปริมาณเงินลงทุนของนักลงทุนต่างประเทศ เพื่อซื้อขายหลักทรัพย์ในปี พ.ศ.2535 ถึง พ.ศ.2538 มีจำนวนเพิ่มขึ้นมากโดยการลงทุนเป็นลักษณะการเก็งกำไร ซึ่งพิจารณาได้จากปี พ.ศ.2536 ดัชนีตลาดหลักทรัพย์มีการปรับตัวขึ้นไปอยู่ที่ระดับ 1,700 จุด ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้

บริษัทนอกตลาดหลักทรัพย์ต้องการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์หรือระดมทุนจากประชาชน อีกทั้งสถาบันการเงินได้มีการปล่อยสินเชื่อให้นักลงทุนซึ่งได้นำไปซื้อขายเก็งกำไรในตลาดหลักทรัพย์ ส่งผลให้ดัชนีมีความผันผวนมาอยู่ที่ระดับ 500 จุด ในปี พ.ศ.2540 และทำให้นักลงทุนภายในประเทศขาดทุนเป็นจำนวนมาก

ในปี พ.ศ.2539 สถาบันการเงินได้เข้มงวดในการปล่อยสินเชื่อแก่ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มากขึ้น ทำให้เกิดวิกฤติด้านการเงินของผู้ประกอบการอสังหาริมทรัพย์ จากการที่ต้องกู้เงินมาใช้ในการซื้อที่ดินเพื่อรองรับการลงทุนตามนโยบายของตลาดหลักทรัพย์ที่จะต้องมียอดที่ดินมารองรับการลงทุนภายในระยะเวลา 3 ถึง 5 ปี ข้างหน้าได้อย่างต่อเนื่อง ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดวิกฤติด้านการเงินเร็วขึ้นจากหนี้สินในภาคอสังหาริมทรัพย์ในปี พ.ศ. 2536 ประมาณ 92.09 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นอย่างมากเป็น 200.00 พันล้านบาท ในปี พ.ศ.2538 ภาระดอกเบี้ยได้เพิ่มจาก 1.69 พันล้านบาท ในปี พ.ศ.2536 เป็น 3.23 พันล้านบาท ในปี พ.ศ.2538 เป็นสัดส่วนถึง 1 ใน 4 ของมูลค่าหนี้ทั้งระบบและเมื่อจำนวนเงินที่ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์กู้มามากดังกล่าวไม่สามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการได้ ทำให้ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์จึงได้กลายเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพ

ต่อมาในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2540 ได้มีการโจมตีค่าเงินบาทอย่างรุนแรงที่สุดนักเก็งกำไรได้ระดมผู้ลงทุนทั้งหมดเพื่อจะบีบบังคับให้ประเทศไทยเปลี่ยนแปลงค่าเงิน(ตารางที่1) ประกอบกับได้มีเหตุการณ์ทางการเมืองที่พรรคร่วมรัฐบาลได้เกิดความแตกแยกกันภายในพรรค มีการปล่อยข่าวลือเกี่ยวกับการเปลี่ยนทีมเศรษฐกิจ จนกระทั่งธนาคารแห่งประเทศไทยได้เข้ามาแทรกแซงตลาด เพื่อรักษาอัตราแลกเปลี่ยนเพื่อช่วยรักษาความเชื่อมั่นของนักลงทุนในประเทศ

ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวรัฐบาลได้ดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจที่เข้มงวดอย่างต่อเนื่อง และได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนมาเป็นระบบเงินบาทลอยตัว (Managed Float System) ในวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ.2540 ซึ่งเป็นลักษณะผสมระหว่าง 2 ระบบ คือ

1.ระบบอัตราแลกเปลี่ยนคงที่ (Fixed Exchange Rate System) เป็นระบบที่ผูกโยงการกำหนดค่าเงินในประเทศไว้กับเงินสกุลหลักสำคัญ ๆ ของโลก

2. ระบบอัตราแลกเปลี่ยนแบบลอยตัว (Fully Flexible Exchange Rate System) เป็นระบบที่เปิดโอกาสให้ค่าเงินในประเทศสามารถเคลื่อนไหวขึ้นลงได้อย่างเสรี โดยที่ทางการจะไม่เข้าไปดำเนินการแทรกแซงเพื่อปรับเปลี่ยนค่าเงินของสกุลเงินท้องถิ่นในตลาดเงินตราต่างประเทศ

จากเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้มูลค่าของสินเชื่อด้วยคุณภาพเพิ่มขึ้น ซึ่งธนาคารพาณิชย์ไทยซึ่งมีส่วนในการให้สินเชื่อได้รับผลกระทบต่อความเชื่อมั่นเป็นอย่างมาก

ตารางที่ 1 อัตราแลกเปลี่ยนเงินบาทต่อเงินสกุลสำคัญปี พ.ศ.2537 - 2541 (ม.ค. - เม.ย.)

(หน่วย : ล้านบาท)

ระยะเวลา	ดอลลาร์สหรัฐ	ปอนด์สเตอร์ลิง	มาร์คเยอรมัน	เยน (ต่อ 100 เยน)
2537	25.19	38.63	15.59	24.72
2538	24.96	39.46	17.48	26.75
2539	25.39	39.72	16.90	23.35
2540				
ม.ค.	25.76	42.93	16.11	21.93
ก.พ.	25.98	42.30	15.56	21.16
มี.ค.	25.99	41.91	15.36	21.24
เม.ย.	26.10	42.64	15.26	20.83
พ.ค.	25.92	42.39	15.27	21.88
มิ.ย.	25.83	42.48	14.99	22.64
ก.ค.	30.46	51.04	17.09	26.54
ส.ค.	32.62	52.48	17.76	27.73
ก.ย.	36.39	58.45	20.40	30.24
ต.ค.	37.69	61.62	21.48	31.17
พ.ย.	39.48	66.72	22.84	31.63
ธ.ค.	45.49	75.79	25.65	35.12
2541				
ม.ค.	54.02	88.64	29.83	41.89
ก.พ.	46.55	76.54	25.72	37.04
มี.ค.	41.63	69.16	22.83	32.42
เม.ย.	39.73	66.59	21.96	30.18

หมายเหตุ อัตราขายเฉลี่ยบาท ต่อ 1 หน่วยเงินตราต่างประเทศ

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2541)

สินเชื่อธนาคารพาณิชย์

สินเชื่อรวมทั้งระบบธนาคารพาณิชย์ ณ สิ้นปี พ.ศ.2540 มีมูลค่า 6,059.96 พันล้านบาท มีอัตราการขยายตัวจากระยะเดียวกันของปีก่อนถึงร้อยละ 24.8 โดยมีการเพิ่มขึ้นของสินเชื่อเงินตราต่างประเทศ ที่อยู่ในรูปเงินบาทมีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้นอย่างมากตามค่าเงินบาทที่ลดลงอย่างรุนแรงภายหลังการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนยอด้งกล่าวมีมูลค่า ณ สิ้นปี พ.ศ.2540 เท่ากับ 1,411.60 พันล้านบาท ทำให้อัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปี พ.ศ.2539 ถึง ร้อยละ 74.8 ส่วนในปี พ.ศ.2539 เท่ากับ 807.62 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากระยะเดียวกันของปี พ.ศ.2538 ร้อยละ 18.68 ซึ่งมีมูลค่า 680.5 พันล้านบาท

เมื่อเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ พบว่าธนาคารกรุงเทพให้สินเชื่อมากที่สุด มีมูลค่าถึง 1,081.08 พันล้านบาท รองลงมาคือธนาคารกรุงไทยมีมูลค่าการให้สินเชื่อ 687.91 พันล้านบาท (ตารางที่ 2)

พบว่าส่วนใหญ่การปล่อยสินเชื่อแยกตามธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ทั้งระบบ มีปริมาณของสินเชื่ออุตสาหกรรมการผลิตมากที่สุด รองลงมาคือสินเชื่อค้าส่งค้าปลีก และสินเชื่อบริโภคอุปโภคส่วนบุคคล ตามลำดับ ส่วนสินเชื่ออสังหาริมทรัพย์อยู่ในอันดับที่ 4 ในปี พ.ศ.2540 มีมูลค่าเท่ากับ 490.52 พันล้านบาท ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 15.1 จากปี พ.ศ.2539 (ตารางที่ 3)

จากปัญหาการขาดสภาพคล่องทางการเงินและปัญหาความซบเซาของภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ได้ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์เป็นอย่างมาก โดยทำให้ฐานะทางการเงินของธนาคารแต่ละแห่งอ่อนแอลง แม้ว่าสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ขยายตัวเพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 เป็นต้นมาแสดงถึงธนาคารได้มีการควบคุมสินเชื่อในธุรกิจดังกล่าว แต่คุณภาพหนี้ไม่ได้ปรับตัวดีขึ้นพิจารณาได้จากปริมาณดอกเบี้ยค้างรับของธนาคารพาณิชย์เพิ่มสูงขึ้นโดยตลอด ตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 โดยเฉพาะในปี พ.ศ.2540 มีอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ 59.3 นอกจากนี้ ดอกเบี้ยค้างรับต่อสินเชื่อรวมในปี พ.ศ.2540 มีอัตราส่วนสูงถึง 2.0 (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 2 เงินให้สินเชื่อจำแนกตามภาคธุรกิจปี พ.ศ.2540

(หน่วย : ล้านบาท)

ธนาคาร	ภาคธุรกิจ						รวม
	เกษตรและ เหมืองแร่	อุตสาหกรรม ผลิตและ พาณิชย์	ธุรกิจ อสังหาริมทรัพย์ และการก่อสร้าง	สาธารณูป โภคและ บริการ	สินเชื่อเพื่อ ที่อยู่อาศัย	อื่น ๆ	
กรุงเทพ	33,736.50	620,772.29	150,680.06	155,132.94	96,719.82	61,547.81	1,081,084.64
กรุงเทพ	41,003.04	331,583.73	89,223.36	86,449.05	65,419.45	74,232.25	687,910.88
กสิกรไทย	19,670.50	361,166.70	72,932.50	64,011.40	68,431.50	23,282.30	609,494.90
ไทย							
พาณิชย์	21,854.88	271,055.03	79,489.59	95,239.54	81,705.37	18,866.12	568,160.53
กรุงศรี	14,445.69	219,109.08	64,807.77	54,775.62	35,070.19	18,360.43	406,568.77
ทหารไทย	11,672.91	147,569.73	52,490.43	39,296.96	36,363.93	15,869.26	303,263.22
กรุงเทพ							
พาณิชย์	6,296.00	48,139.00	17,337.00	7,252.00	9,848.00	59,927.00	148,799.00
ศรีนคร	4,447.00	119,219.00	28,568.00	19,018.00	10,526.00	5,836.00	187,614.00
นครหลวง							
ไทย	7,849.75	116,867.80	42,301.24	35,280.05	8,389.83	22,944.87	233,633.54
มหานคร	3,596.50	160,939.5	65,095.90	30,123.2	8,106.5	20,053.40	287,915.10
เอเชีย	6,673.00	74,000.00	15,686.00	20,347.00	12,739.00	4,815.00	134,290.00
สหธนาคาร	3,310.50	28,494.30	7,165.43	7,469.45	6,747.26	1,438.73	54,615.66
ไทยทุน	5,402.75	63,179.05	20,029.98	12,042.09	8,750.99	6,409.32	115,814.17
นครธน	1,506.34	39,626.50	7,527.52	3,100.75	922.49	7,344.28	60,027.87
แหลมทอง	323.33	10,684.99	20,574.90	7,421.83	2,921.60	1,116.74	43,043.39

ที่มา : (รายงานประจำปีธนาคารพาณิชย์, 2540)

ตารางที่ 3 เงินให้สินเชื่อแยกตามธุรกรรมของธนาคารพาณิชย์ไทยปี พ.ศ.2538 - 2540

(หน่วย : ล้านบาท)

รายการ	ปี พ.ศ.2538	อัตราการ เติบโต	ปี พ.ศ.2539	อัตราการ เติบโต	ปี พ.ศ.2540
เกษตร	158,940	3.2	164,019	(1.4)	161,696
เหมืองแร่	24,985	(2.0)	24,477	47.1	36,001
อุตสาหกรรมการผลิต	1,097,338	19.7	1,313,546	42.5	1,872,325
การก่อสร้าง	185,850	27.2	236,341	15.5	273,064
ธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	400,184	6.5	426,100	15.1	490,521
นำเข้า	139,976	4.6	146,409	19.1	174,443
ส่งออก	182,710	7.3	196,056	11.7	218,899
ค้าส่งและค้าปลีก	756,799	15.0	870,225	19.3	1,037,812
สาธารณูปโภค	108,106	32.0	142,751	38.1	197,128
ธนาคารและ ธุรกิจการเงิน	339,204	1.8	345,330	41.2	487,514
บริการ	333,296	13.4	377,839	21.2	458,037
การบริโภคอุปโภค	523,437	17.0	612,595	6.5	652,516
ส่วนบุคคล					
รวม	4,250,825	14.2	4,855,688	24.8	6,059,956

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2540)

ตาราง 4 ปริมาณ สินเชื่อ ดอกเบี้ยค้างรับและสินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ของธนาคารพาณิชย์
ปี พ.ศ.2536 - 2540

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภท	ปี พ.ศ.				
	2536	2537	2538	2539	2540
สินเชื่อทุกประเภท	2,694,950.3	3,457,707.7	4,250,824.5	4,855,687.5	6,059,956
อัตราการเพิ่มคิดเป็นร้อยละ	23.5	28.3	22.9	14.2	24.8
สัดส่วนสินเชื่อต่อเงินฝาก	102.9	110.9	112.8	112.9	148.4
ดอกเบี้ยค้างรับ	36,065	40,664	50,306	64,126	98,848
อัตราการเพิ่มคิดเป็นร้อยละ	N.A.	12.8	23.7	27.5	54.15
สัดส่วนดอกเบี้ยค้างรับต่อ	1.3	1.2	1.2	1.3	1.6
สินเชื่อรวม					
สินเชื่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์	303,801.4	364,208.0	400,184.3	426,100.0	490,521
อัตราการเพิ่มคิดเป็นร้อยละ	21.0	19.1	9.9	6.5	15.12
สัดส่วนสินเชื่อธุรกิจ	11.3	10.5	9.4	8.8	8.1
อสังหาริมทรัพย์ต่อสินเชื่อรวม					

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2540)

หมายเหตุ : N.A. คือ ไม่มีข้อมูล

ในส่วนของกำไรสุทธิของธนาคารพาณิชย์ในปี พ.ศ.2540 แสดงผลขาดทุนถึง 75.61 พันล้านบาท พบว่าลดลงมากเมื่อเทียบกับผลกำไรสุทธิมูลค่า 38.55 พันล้านบาท ในปี พ.ศ.2539 ซึ่งผลขาดทุน มีสาเหตุมาจากรายได้รวมของธุรกิจธนาคารพาณิชย์ที่เพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 14.64 จากปีก่อน ทั้งนี้เนื่องมาจากต้นทุนการกู้ยืมเงินทั้งใน และต่างประเทศที่เพิ่มสูงขึ้นตามค่าเงินบาทที่อ่อนตัวลงและการถูกปรับลดอันดับความน่าเชื่อถือของสถาบันการเงิน โดยสถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือได้ทำให้เจ้าหน้าที่ต่างประเทศกำหนดอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมสูงขึ้น หรือบางกรณีถึงกับไม่ต่ออายุหนี้ต่างประเทศ นอกจากนี้ผลขาดทุนยังเกิดจากหลักเกณฑ์ใหม่ในเกณฑ์การหยุดรับรู้รายได้และเกณฑ์การตั้งสำรองหนี้สูญของสถาบันการเงินตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้เริ่มใช้สำหรับงวดสิ้นปี พ.ศ.2540 ทำให้การจัดชั้นสินทรัพย์มีมูลค่าของสินเชื่อ้อยู่คุณภาพ

เพิ่มขึ้นส่งผลให้ปริมาณค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญของธนาคารเพิ่มขึ้นมาก จากเดิมมีมูลค่า 116.23 พันล้านบาท ในปี พ.ศ.2539 เป็น 285.66 พันล้านบาท ในปี พ.ศ.2540 (ตารางที่ 5)

ในส่วนของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ พบว่า ในเดือนธันวาคม พ.ศ.2540 มีมูลค่าเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากจากกลางปีเดียวกัน โดยธนาคารมหนครมีสัดส่วนของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อบริการมากที่สุด ถึงร้อยละ 45.4 ส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีมูลค่าเท่ากับ 130.83 พันล้านบาท รองลงมาคือธนาคารแหลมทองและธนาคารกรุงเทพฯพาณิชย์ มีสัดส่วนของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อบริการ ร้อยละ 55.9 และ 30.9 ตามลำดับ ส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีมูลค่าเท่ากับ 23.62 พันล้านบาท และ 45.42 พันล้านบาท ตามลำดับ เมื่อพิจารณาถึงอัตราสัดส่วนของสินเชื่อบริการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อบริการ ของธนาคารพาณิชย์ไทยในปี พ.ศ.2540 พบว่ามีถึงร้อยละ 20.1 ส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีมูลค่าเท่ากับ 989.84 พันล้านบาท (ตารางที่ 6)

พบว่า ในเดือนมิถุนายน พ.ศ.2541 ธนาคารแต่ละแห่งมีสินทรัพย์ด้อยคุณภาพเพิ่มขึ้นตามสถานะการณ์ทางเศรษฐกิจ เนื่องจากลูกหนี้ที่กู้ยืมส่วนใหญ่มีสภาพคล่องทางการเงินลดลง ธนาคารที่มีปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อบริการมากที่สุด คือ ธนาคารศรีนคร คิดเป็นร้อยละ 65.45 ส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีมูลค่าเท่ากับ 121.38 พันล้านบาท รองลงมาคือธนาคารมหนคร คิดเป็นร้อยละ 63.77 โดยมีหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีมูลค่าเท่ากับ 185.72 พันล้านบาท ส่วนธนาคารกรุงเทพฯพาณิชย์และแหลมทอง มีปริมาณที่ใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 48.89 และ 45.9 ส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีมูลค่าเท่ากับ 66.79 พันล้านบาท และ 20.75 พันล้านบาท ตามลำดับ (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 5 ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญและกำไรสุทธิปี พ.ศ.2539 - 2540

(หน่วย : ล้านบาท)

ธนาคาร	ค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ			กำไรสุทธิ	
	พ.ศ.2539	พ.ศ.2540	มิถุนายน	พ.ศ.2539	พ.ศ.2540
			พ.ศ.2541		
กรุงเทพ	29,946.89	57,925.40	25,353.00	20,747.00	4,057.00
กรุงไทย	15,910.55	34,705.80	17,937.24	10,341.00	210.00
กสิกรไทย	9,888.57	26,717.11	12,580.00	11,862.00	801.00
ไทยพาณิชย์	6,230.78	18,153.47	10,982.90	9,015.00	3,195.00
กรุงศรี	3,939.69	10,969.19	7,309.67	5,030.00	1,962.00
ทหารไทย	6,140.53	8,884.73	3,850.00	4,920.00	1,368.00
นครหลวงไทย	2,286.00	40,578.96	6,398.00	3,509.00	(13,986.00)
มหานคร	6,165.94	23,165.30	1,800.00	4,582.00	(31,476.00)
กรุงเทพพาณิชย์	3,617.39	28,002.68	4,857.00	-	(15,644.00)
ศรีนคร	27,170.54	24,710.38	7,185.23	954.00	(23,616.00)
เอเชีย	1,831.78	3,338.60	4,950.00	1,800.00	42.00
ไทยท努	1,409.13	3,567.00	5,032.00	1,087.00	28.00
นครธน	684.73	2,769.67	4,188.27	702.00	170.00
สหธนาคาร	614.74	1,660.98	-	306.00	(1,825.00)
แหลมทอง	406.27	507.12	-	239.00	(891.00)
รวม	116,233.53	285,656.38	-	75,094.00	(75,605.00)

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2540)

ตารางที่ 6 สินเชื่อ (LOAN) สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
ต่อสินเชื่อบริษัทของธนาคารพาณิชย์ไทยปี พ.ศ.2540

(หน่วย : ล้านบาท)

ธนาคาร	สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้			สินเชื่อบริษัท		สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้ต่อสินเชื่อบริษัท	
	มิถุนายน	ธันวาคม	อัตรา	มิถุนายน	ธันวาคม	มิถุนายน	ธันวาคม
	พ.ศ.2540	พ.ศ.2540	เติบโต	พ.ศ.2540	พ.ศ.2540	พ.ศ.2540	พ.ศ.2540
กรุงเทพ	79,035	180,572	128.5	971,362	1,074,396	8.8	16.8
กรุงเทพ	63,729	148,412	132.9	618,415	687,910	10.3	21.6
กสิกรไทย	41,434	105,379	154.3	563,272	609,494	7.4	17.3
มหานคร	11,472	130,834	1,040.5	237,299	287,915	4.8	45.4
นครหลวงไทย	14,233	70,401	394.6	198,378	233,634	7.2	30.1
ไทยพาณิชย์	27,836	66,403	138.6	468,250	568,160	5.9	11.7
ศรีนคร	28,460	62,688	120.3	170,879	187,614	16.7	33.4
กรุงศรี	22,276	55,147	147.6	369,947	406,568	6.0	13.6
ทหารไทย	26,652	46,908	76.0	286,649	303,263	9.3	15.5
กรุงเทพ	27,225	45,417	66.8	150,531	148,799	18.1	30.5
พาณิชย์							
แหลมทอง	3,502	23,621	574.5	35,009	42,244	10.0	55.9
เอเชีย	8,900	16,886	89.7	112,871	134,289	7.9	12.6
ไทยท努	5,563	16,534	197.2	105,725	115,814	5.3	14.3
สหธนาคาร	6,515	14,279	119.2	54,616	57,560	11.9	24.8
นครธน	2,980	6,357	113.3	55,469	60,027	5.4	10.6
รวม	369,812	989,838	167.7	4,398,672	4,917,687	8.4	20.1

ที่มา : (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2540)

ตารางที่ 7 สินเชื่อ (LOAN) สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และสินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
ต่อสินเชื่อรวมของธนาคารพาณิชย์ไทยเดือนมิถุนายน พ.ศ.2541

(หน่วย : ล้านบาท)

ธนาคาร	สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้			สินเชื่อรวม		สินเชื่อที่ไม่ก่อให้เกิด รายได้ต่อสินเชื่อรวม	
	มิถุนายน	มิถุนายน	อัตรา ดอกเบี้ย	มิถุนายน	มิถุนายน	มิถุนายน	มิถุนายน
	พ.ศ.2540	พ.ศ.2541		พ.ศ.2540	พ.ศ.2541	พ.ศ.2540	พ.ศ.2541
กรุงเทพ	79,035	306,784	288.16	971,362	1,028,468	8.8	29.83
กรุงเทพ	63,729	219,916	245.08	618,415	678,861	10.3	32.39
กสิกรไทย	41,434	135,348	226.66	563,272	583,876	7.4	23.18
มหานคร	11,472	185,723	1,518.92	237,299	291,259	4.8	63.77
นครหลวง	14,233	54,660	565.07	198,378	238,539	7.2	39.68
ไทย							
ไทยพาณิชย์	27,836	241,000	756.78	468,250	556,845	5.9	43.28
ศรีนคร	28,460	121,380	326.49	170,879	185,466	16.7	65.45
กรุงศรี	22,276	67,651	203.69	369,947	391,086	6.0	17.30
ทหารไทย	26,652	60,228	125.98	286,649	298,770	9.3	20.16
กรุงเทพฯ	27,225	66,791	145.33	150,531	145,473	18.1	45.91
พาณิชย์							
แหลมทอง	3,502	20,747	492.43	35,009	42,433	10.0	48.89
เอเชีย	8,900	33,391	275.18	112,871	128,802	7.9	25.92
ไทยท努	5,563	5,563	0	105,725	113,800	5.3	4.89
สหธนาคาร	6,515	18,359	181.80	54,616	55,099	11.9	33.32
นครธน	2,980	13,015	336.74	55,469	56,248	5.4	23.14
รวม	309,812	1,590,556	330.10	4,398,672	3,766,557	8.4	42.23

ที่มา : (รายงานประจำปีธนาคารพาณิชย์, 2541)

เมื่อพิจารณาถึงภาวะอัตราดอกเบี้ยเงินฝากและเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินพบว่าปรับตัวสูงขึ้นโดยเฉพาะไตรมาสที่สองของปี พ.ศ.2540 โดยธนาคารพาณิชย์ได้ปรับอัตราดอกเบี้ยเงินฝากขึ้นประมาณร้อยละ 0.75 ถึง 4.0 ต่อปี อยู่ที่ระดับร้อยละ 10.0 ถึง 13.00 ของไตรมาสที่สี่เพื่อเร่งระดมเงินฝากในประเทศ ส่วนในไตรมาสที่หนึ่งและสองของปี พ.ศ.2541 ธนาคารพาณิชย์มีอัตราดอกเบี้ยเงินฝากอยู่ในระหว่างร้อยละ 10.0 ถึง 12.25 ต่อปี และในส่วนของอัตราดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมแก่ลูกค้าขั้นต่ำ (Minimum Lending Rate : MLR) ในปี พ.ศ.2540 ได้ปรับขึ้นประมาณร้อยละ 2.0 ถึง 3.25 ต่อปีจากปีก่อน และอัตราดอกเบี้ยลูกค้าชั้นดีรายย่อย (Minimum Retail Rate : MRR) ขึ้นประมาณร้อยละ 2.00 ถึง 3.75 ต่อปี ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับไตรมาสที่หนึ่งและสองของปี พ.ศ.2541 โดยธนาคารพาณิชย์ขนาดกลางและขนาดเล็กปรับเพิ่มอัตราดอกเบี้ยขึ้นมากกว่าธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ เนื่องจากประสบปัญหาสภาพคล่องมากกว่า ด้านเงินกู้ยืมระหว่างธนาคารที่ปิดในแต่ละวัน พบว่าอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับที่สูง โดยในปี พ.ศ.2540 อัตราการกู้ยืมร้อยละ 7.50 ถึง 27.00 และในปี พ.ศ.2541 ได้มีการทยอยปรับตัวลงมาตามลำดับ (ตารางที่ 8)

ด้านการดำรงเงินกองทุนของธนาคารพาณิชย์ ในเดือนตุลาคม พ.ศ.2539 ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ดำรงอัตราเงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงมากกว่าร้อยละ 6.0 และเงินกองทุนชั้นที่ 1 รวมกับเงินกองทุนชั้นที่ 2 มากกว่าร้อยละ 8.5 แต่อัตราส่วนเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ไทยมีแนวโน้มลดลงตามผลขาดทุนและยังไม่สามารถเพิ่มทุนได้เต็มที่ โดยมีอัตราส่วนของเงินกองทุนทั้งหมดต่อสินทรัพย์ลดลงจากร้อยละ 10.24 ในปี พ.ศ.2539 เป็นร้อยละ 9.81 ในปี พ.ศ.2540 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 8 อัตราดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์ขนาดใหญ่ปี พ.ศ.2539 - 2541 (ม.ค. - มิ.ย.)

(หน่วย : ร้อยละ)

ระยะเวลา	ประเภทของอัตราดอกเบี้ย			
	เงินฝากประจำ 1 ปี	ลูกค้ำชั้นดี	ลูกค้ำชั้นดีรายย่อย	เงินกู้ยืมระหว่างธนาคาร (เฉลี่ย)
2539				
ไตรมาสที่ 1	9.75-10.50	13.75	13.75-14.25	7.50-10.50
ไตรมาสที่ 2	9.00-10.00	13.25-13.75	13.75-14.25	7.25-9.75
ไตรมาสที่ 3	8.75-9.50	13.25-13.50	13.00-13.75	7.00-11.50
ไตรมาสที่ 4	8.50-9.25	13.00-13.25	13.00-13.50	5.75-13.00
2540				
ไตรมาสที่ 1	8.50-9.25	13.00-13.25	13.00-13.50	7.50-16.00
ไตรมาสที่ 2	8.00-9.75	12.75	13.00-13.50	7.50-17.25
ไตรมาสที่ 3	10.00-11.50	14.25	14.50-15.00	8.00-27.00
ไตรมาสที่ 4	10.00-13.00	15.25	15.50-16.00	12.00-25.00
2541				
ม.ค.	10.00-11.50	15.25	15.50-16.00	21.51
ก.พ.	10.00-12.25	15.25-15.50	15.50-16.25	19.83
มี.ค.	10.00-12.25	15.25-15.50	15.50-16.25	20.57
เม.ย.	10.00-12.25	15.25-15.50	15.50-16.25	19.11
พ.ค.	10.00-12.25	15.25-15.50	15.50-16.25	16.40
มิ.ย.	10.00-11.50	15.25-15.50	15.50-16.25	18.58

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2540 และหนังสือการเงินการธนาคาร, 2541)

ตารางที่ 9 เงินกองทุนและสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ไทยตามกฎหมายอัตราเงินกองทุนต่อ
สินทรัพย์เสี่ยงปี พ.ศ.2539 - 2540

(หน่วย : พันล้านบาท)

รายการ	เงินกองทุน ชั้นที่ 1	เงินกองทุน ทั้งหมด	สินทรัพย์เสี่ยง	อัตราส่วนเงินกอง ทุนชั้นที่ 1 ต่อสิน ทรัพย์เสี่ยง	อัตราส่วนเงินกอง ทุนทั้งหมดต่อสิน ทรัพย์เสี่ยง
พ.ศ.2539	356.95	456.50	4,457.67	8.01	10.24
พ.ศ.2540	402.91	503.94	5,134.55	7.85	9.81

ที่มา : (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2540)

จากนโยบายของภาครัฐที่อนุญาตให้ลูกหนี้และเจ้าหนี้ที่เป็นสถาบันการเงินสามารถทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ได้ โดยการขยายระยะเวลาของวงเงินสินเชื่อ ลดอัตราดอกเบี้ยหรือการลดจำนวนเงินผ่อนชำระรายเดือนลง พบว่า ณ เดือนสิงหาคม พ.ศ.2541 มีวงเงินของบริษัทที่กู้ยืมเงินได้รับการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เสร็จ แล้วถึง 11.77 พันล้านบาท และอยู่ระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีมูลค่าเท่ากับ 378.30 พันล้านบาท ซึ่งจากความสำเร็จในการเจรจาเพื่อทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้จะทำให้ ธนาคารพาณิชย์มีปริมาณของสินเชื่อด้วยคุณภาพลดลงส่งผลต่อผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์ต่อไป (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 แนวโน้มการปรับปรุงโครงสร้างหนี้แยกตามประเภทธุรกิจประจำเดือนสิงหาคม
พ.ศ.2541

(หน่วย : ล้านบาท)

ประเภทธุรกิจ	ระหว่างการปรับปรุงโครงสร้างหนี้			ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เสร็จแล้ว		
	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม
	พ.ศ.2541	พ.ศ.2541	พ.ศ.2541	พ.ศ.2541	พ.ศ.2541	พ.ศ.2541
อุตสาหกรรม	131,181	152,537	196,174	2,414	4,248	5,913
การก่อสร้าง	5,637	8,395	11,916	358	273	423
อสังหาริมทรัพย์	28,721	37,268	52,719	156	778	695
การส่งออก	6,450	8,067	7,603	60	77	78
อื่น ๆ	45,223	64,823	109,887	872	3,901	4,665
รวม	217,212	271,091	378,299	3,860	9,277	11,774

ที่มา : (หนังสือพิมพ์วิญญูจักร, 2541)

มาตรการจากภาครัฐบาล

ปัญหาที่เกิดขึ้นของธนาคารพาณิชย์ไทยหากทางการไม่ดำเนินมาตรการแก้ไข จะทำให้เป็นผลกระทบที่รุนแรงต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมเพราะเมื่อประชาชนขาดความเชื่อมั่นในระบบสถาบันการเงิน ผู้ฝากจะเริ่มถอนเงินและเจ้าหน้าที่ต่างประเทศจะเรียกให้ชำระหนี้คืนก่อนกำหนดหรือไม่ยอมต่อสัญญาเงินกู้ให้กับธนาคารพาณิชย์

รัฐบาลพยายามผลักดันให้สถาบันการเงินมีความเข้มแข็งมากขึ้นทั้งในด้านสภาพคล่องและเงินกองทุน เพื่อให้การปล่อยสินเชื่อแก่ภาคธุรกิจกลับคืนสู่ภาวะปกติ ซึ่งจะมีผลให้อัตราดอกเบี้ยลดลงส่งผลให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ โดยทางการได้กำหนดมาตรการในการดูแลสถาบันการเงินเพื่อแก้ไขสินเชื่อด้วยคุณภาพและมุ่งแก้ไขปัญหาพื้นฐานสร้างความแข็งแกร่งของธนาคารพาณิชย์ไทยที่เปิดดำเนินการอยู่เพิ่มทุน และในขณะเดียวกันได้พยายามยกระดับระบบการเงินไทยให้มีคุณภาพและหลักปฏิบัติเทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยเร่งปรับปรุงหลักเกณฑ์การจัดชั้นหนี้สินของสถาบันการเงินปรับปรุงกระบวนการจัดการธุรกิจล้มละลายและพยายามทบทวนภาพรวมเศรษฐกิจการเงินไทยกับเจ้าหน้าที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ ดังนี้

ลำดับขั้นตอนของมาตรการที่สำคัญในการกำกับสถาบันการเงิน

วันที่	มาตรการ
18 เมษายน พ.ศ.2540	- ประกาศให้บริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ 16 แห่งหยุดดำเนินกิจการชั่วคราว
5 สิงหาคม พ.ศ.2540	- ประกาศระงับการดำเนินกิจการของ บริษัทเงินทุนและบริษัทหลักทรัพย์ 42 แห่ง เป็นการชั่วคราวและยื่นแผนฟื้นฟูกิจการภายใน 60 วัน
14 สิงหาคม พ.ศ.2540	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้ว่าธนาคารแห่งประเทศไทย ลงนามใน หนังสือแสดงเจตจำนงขอรับความช่วยเหลือด้านการเงินและวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (LOI) ฉบับที่ 1 กู้เงินจำนวน 17.2 พันล้านเหรียญสหรัฐฯ และรับแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ
24 ตุลาคม พ.ศ. 2540	- จัดตั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (บบส.) - จัดตั้งองค์การเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (ปรส.)
10 พฤศจิกายน พ.ศ.2540	- ธนาคารแห่งประเทศไทย สั่งลดทุนพร้อมกับสั่งเพิ่มทุนของธนาคารศรีนคร จำกัด (มหาชน)
14 พฤศจิกายน พ.ศ.2540	- ประกาศจัดชั้นสินทรัพย์ ธนาคารพาณิชย์ระงับการบันทึกบัญชี การรับรู้ ดอกเบี้ยค้างรับเป็นรายได้ตามเกณฑ์ เมื่อลูกหนี้รายใดค้างชำระดอกเบี้ย เป็นระยะรวมกันเกิน 6 เดือนและให้ถือปฏิบัติตามเกณฑ์เงินสดแทนไม่ว่า ลูกหนี้มีหลักประกันหรือไม่มีหลักประกัน - กำหนดให้ธนาคารพาณิชย์ บริษัทหลักทรัพย์และบริษัทเงินทุน เพิ่มทุน ให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด - กันสำรองหนี้สำหรับสินทรัพย์ที่สงสัยสูญไว้เต็มจำนวน (ร้อยละ 100)
23 มกราคม พ.ศ.2541	- ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศเปลี่ยนแปลงกรรมการและผู้บริหาร ของ ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน)
6 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2541	- ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศลดทุนและเพิ่มทุนของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) - ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศลดทุนและเพิ่มทุนของธนาคารกรุงเทพ พาณิชย์ จำกัด (มหาชน) - ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศลดทุนและเพิ่มทุนของธนาคารนครหลวง ไทย จำกัด (มหาชน)

วันที่	มาตรการ
23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2541	- รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังลงนามในใบอนุญาต ประกอบธนาคารพาณิชย์ ของธนาคารรัตนสิน จำกัด (มหาชน)
31 มีนาคม พ.ศ.2541	- ธนาคารแห่งประเทศไทย ปรับปรุงเกณฑ์การระงับการรับรู้ดอกเบี้ยค้างรับ เป็นรายได้การจัดชั้นลูกหนี้และการกันสำรองสำหรับลูกหนี้ที่จัดชั้นและมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องพร้อมรายงานฐานะการเงินให้ธนาคารแห่งประเทศไทยทราบทุก ๆ 3 เดือนจากเดิมปีละครั้ง
9 เมษายน พ.ศ.2541	- ประกาศพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2541 ว่าด้วยการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ ลงในราชกิจจานุเบกษาโดยมีผลบังคับใช้วันที่ 10 เมษายน 2541
18 พฤษภาคม พ.ศ.2541	- ธนาคารแห่งประเทศไทยมีคำสั่งให้บริษัทเงินทุน 7 แห่งดำเนินการลดทุนและเพิ่มทุนประกอบด้วย บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ ร่วมเสริมกิจ บริษัทเงินทุนนวนรณกิจ บริษัทเงินทุนบางกอกเอเชียัน บริษัทเงินทุนมหาทุน บริษัทเงินทุนเคสทิช บริษัทเงินทุนเอราวัณทรัสต์และบริษัทเงินทุนเศรษฐกิจ โดยมีแนวทางจะให้นำสินทรัพย์และเงินฝากของทั้ง 7 แห่งรวมกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ กรุงเทพธนกิจ โดยลดทุนจดทะเบียนและชำระแล้วให้เหลือ 1 สตางค์และให้ทุกบริษัทมีอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 9 นอกจากนี้ยังได้ถอดถอนคณะกรรมการเดิมและแต่งตั้งกรรมการชุดใหม่แทน
3 มิถุนายน พ.ศ.2541	- ธนาคารแห่งประเทศไทยประกาศหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการปรับโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ.2541 เป็นต้นไป
	- ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศหลักเกณฑ์ประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน เพื่อวัตถุประสงค์ในการคำนวณเงินสำรองสำหรับลูกหนี้จัดชั้น มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541 เป็นต้นไป
14 สิงหาคม พ.ศ.2541	- แผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินของภาครัฐบาล โดยเป็นโครงการช่วยเหลือด้านเงินกองทุน การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์การกำกับดูแลสถาบันการเงิน การเข้าแทรกแซงสถาบันการเงิน การอนุญาตให้มีการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

มาตรการที่ภาครัฐดำเนินการเพื่อแก้ไขหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้

1. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้การจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ

เมื่อวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ.2541 ธนาคารแห่งประเทศไทยได้ปรับปรุงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการระงับการรับรู้ดอกเบี้ยค้างรับเป็นรายได้ การจัดชั้นลูกหนี้การกันเงินสำรองสำหรับลูกหนี้จัดชั้นและมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง จากเกณฑ์การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันสำรองของสถาบันการเงินเดิม (ภาคผนวก) ให้เข้าสู่มาตรฐานสากลภายในปี พ.ศ.2543 ซึ่งเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 3 โดยในหลักเกณฑ์ใหม่กำหนดให้แบ่งการจัดชั้นลูกหนี้ออกเป็น 5 ระดับตามคุณภาพหนี้ ประกอบด้วย ลูกหนี้ปกติ ลูกหนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ ลูกหนี้ จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน ลูกหนี้จัดชั้นสงสัย และลูกหนี้จัดชั้นสูญ ซึ่งมีรายละเอียดและเกณฑ์การกันสำรองดังนี้

1.1 ลูกหนี้ปกติ หมายถึง ลูกหนี้ที่ไม่ผิดนัดชำระหนี้และไม่มีสัญญาณใด ๆ แสดงว่าจะมีการผิดนัดชำระหนี้ในอนาคตจะเป็นเหตุให้สถาบันการเงินได้รับความเสียหาย ได้แก่ ลูกหนี้ที่ค้างชำระดอกเบี้ยหรือต้นเงินไม่เกิน 1 เดือนนับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ โดยมีหลักเกณฑ์การกันสำรองดังนี้

ให้สถาบันการเงินกันเงินสำรองโดยแสดงเป็นรายการหักจากรายการสินทรัพย์ (Contra-Asset Account) ในงบดุลและเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนในอัตราร้อยละ 1 ของลูกหนี้ปกติ

1.2 ลูกหนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ หมายถึง ลูกหนี้ที่ไม่มีสัญญาณว่าจะเกิดความเสียหายแต่มีฐานะหรือผลการดำเนินงานอ่อนลง ซึ่งหากไม่ได้รับการแก้ไขในเวลาอันควรจะทำให้ความสามารถในการชำระหนี้อ่อนลงไปอีกจนไม่สามารถชำระดอกเบี้ยหรือต้นเงินได้ตามกำหนด ได้แก่ ลูกหนี้ที่ค้างชำระดอกเบี้ยหรือเงินต้นไม่เกิน 3 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ โดยมีหลักเกณฑ์การกันสำรองดังนี้

ให้สถาบันการเงินกันเงินสำรองโดยแสดงเป็นรายการหักจากรายการสินทรัพย์ในงบดุลและเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุนอัตราร้อยละ 2 ของลูกหนี้ที่กล่าวถึงเป็นพิเศษ

1.3 ลูกหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน หมายถึง ลูกหนี้ที่มีโอกาสที่จะก่อให้เกิดความเสียหายหากปัจจัยจุดอ่อนไม่มีการแก้ไขหรือแหล่งที่มาหลักของการชำระหนี้อาจไม่เพียงพอ เนื่องจากความสามารถในการชำระหนี้ของลูกหนี้มีความไม่แน่นอน สถาบันการเงินจำเป็นต้องใช้แหล่งที่มา

อื่นหรือหลักประกันในการชำระหนี้ ได้แก่ ลูกหนี้ที่ค้างชำระดอกเบี้ยหรือเงินต้น ไม่เกิน 6 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระโดยมีหลักเกณฑ์การกันสำรองดังนี้

ให้สถาบันการเงินกันเงินสำรองโดยแสดงเป็นรายการหักจากรายการสินทรัพย์ในงบดุล และเป็นค่าใช้จ่ายในงบดุลและเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน ในอัตราร้อยละ 20 ของลูกหนี้ จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน

1.4 ลูกหนี้จัดชั้นสงสัย หมายถึง ลูกหนี้ที่มีคุณภาพด้อยกว่าลูกหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน หรือคาดว่าจะไม่สามารถ เรียกให้ลูกหนี้ชำระคืนได้ครบถ้วน ได้แก่ ลูกหนี้ที่ค้างชำระดอกเบี้ยหรือเงินต้นไม่เกิน 12 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ โดยมีหลักเกณฑ์การกันสำรองดังนี้

ให้สถาบันการเงินกันเงินสำรองโดยแสดงเป็นรายการหักจากรายการสินทรัพย์ในงบดุล และเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน ในอัตราร้อยละ 50 ของลูกหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน

1.5 ลูกหนี้จัดชั้นสูญ หมายถึง ลูกหนี้ที่ไม่มีความสามารถชำระหนี้ได้โดยสิ้นเชิงหรือลูกหนี้ที่ค้างชำระดอกเบี้ยหรือ เงินต้นเกินกว่า 12 เดือน นับแต่วันที่ครบกำหนดชำระ โดยมีหลักเกณฑ์การกันสำรองดังนี้

ให้สถาบันการเงินกันเงินสำรองโดยแสดงเป็นรายการหักจากรายการสินทรัพย์ในงบดุล และเป็นค่าใช้จ่ายในงบกำไรขาดทุน ในอัตราร้อยละ 100 ของลูกหนี้จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานหรือตัดออกจากบัญชี (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 สรุปเกณฑ์การหยุดรับรู้รายได้ และการตั้งสำรองหนี้สูญ (ใหม่)

ประเภทลูกหนี้	ลูกหนี้ค้างชำระดอกเบี้ยหรือเงินต้นไม่เกิน	อัตราการกันเงินสำรอง (ร้อยละ)
1. ลูกหนี้ปกติ	ไม่เกิน 1 เดือน นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดชำระ	1.0
2. ลูกหนี้ที่กล่าวถึง เป็นพิเศษ	ไม่เกิน 3 เดือน นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดชำระ	2.0
3. ลูกหนี้จัดชั้นต่ำ กว่ามาตรฐาน	ไม่เกิน 6 เดือน นับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดชำระ	20.0
4. ลูกหนี้จัดชั้นสงสัย	ไม่เกิน 12 เดือนนับตั้งแต่วันที่ครบกำหนดชำระ	50.0
5. ลูกหนี้จัดชั้นสูญ	ลูกหนี้ที่ไม่มีความสามารถชำระหนี้ได้โดย สิ้นเชิงหรือค้างชำระดอกเบี้ยเกินกว่า 12 เดือน	100.0

โดยธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้สถาบันการเงินพิจารณาจัดชั้นลูกหนี้ตามเกณฑ์ใหม่ตั้งแต่งวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2541 และให้สถาบันการเงินทยอยกันสำรองจากยอดรวมที่คำนวณได้ข้างต้นเริ่มตั้งแต่งวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2541 ให้แล้วเสร็จภายในงวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2543 ดังนี้

(1) ให้กันเงินสำรองไม่ต่ำกว่าร้อยละ 20 ของจำนวนเงินที่ต้องกันสำรองภายในงวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2541

(2) ให้กันเงินสำรองไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ของจำนวนเงินที่ต้องกันสำรองภายในงวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2542

(3) กันเงินสำรองไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ของจำนวนเงินที่ต้องกันสำรองภายในงวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2542

(4) กันเงินสำรองไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของจำนวนเงินที่ต้องกันสำรองภายในงวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 มิถุนายน พ.ศ.2543

(5) กันเงินสำรองให้ครบถ้วนทั้งจำนวน ภายในงวดการบัญชีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2543

2. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกัน

2.1 หลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้

การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ หมายถึง กรณีที่สถาบันการเงินจะมีความสูญเสียเกิดขึ้นบางส่วน เนื่องจากการยินยอมผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้ ซึ่งลูกหนี้ปกติทั่วไปไม่มีการผ่อนปรนเงื่อนไขดังกล่าว ได้แก่ การลดอัตราดอกเบี้ยและลดเงินต้น หรือการลดดอกเบี้ยที่ค้างชำระ เป็นต้น ไม่ว่าจะมีการขยายระยะเวลาชำระหนี้ในอนาคต ต่ำกว่ามูลค่าหนี้ทั้งสิ้นตามบัญชีและอีกหนึ่งความหมายคือ การรับชำระหนี้โดยการรับโอนสินทรัพย์ ตราสารการเงินหรือรับทุนที่เกิดจากการแปลงหนี้เป็นทุน (Debt-equity Swap) ของลูกหนี้เพื่อชำระหนี้ทั้งหมดหรือบางส่วน โดยที่ราคายุติธรรม (Fair Value) ของสินทรัพย์ ตราสารการเงิน หรือทุนดังกล่าว ต่ำกว่ามูลค่าหนี้ทั้งสิ้นตามบัญชี โดยการปรับปรุงโครงสร้างหนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินเป็นการดำเนินการแก้ไขหนี้ที่มีปัญหา เพื่อให้สถาบันการเงินมีโอกาสได้รับชำระหนี้คืนสูงสุดหรือก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินกิจการต่อไปทั้งของลูกหนี้และสถาบันการเงิน

ในส่วนของการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ธนาคารแห่งประเทศไทยได้พิจารณารายละเอียดและหลักเกณฑ์ร่วมกับสถาบันการเงินแล้ว โดยออกประกาศเป็นข้อกำหนดให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติ การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินเป็นการ ดำเนินการแก้ไขหนี้ที่มีปัญหา เพื่อให้สถาบันการเงินมีโอกาสได้รับชำระหนี้คืนสูงสุดหรือ ก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดในการดำเนินกิจการต่อไปทั้งของลูกค้าหนี้และสถาบันการเงิน โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1.1.1 ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดหลักเกณฑ์ให้สถาบันการเงินต้องมีการกำหนด นโยบายและมาตรการ รวมทั้งหน้าที่และความรับผิดชอบไว้อย่างชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษร นอกจากนี้ยังต้องมีขั้นตอนการปฏิบัติงานการจัดทำเอกสารประกอบและการติดตามผลที่เหมาะสม และเพื่อให้การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินมีความเป็นอิสระ กรณีมีการปรับปรุง โครงสร้างหนี้ใหม่สถาบันการเงินจะต้องจัดให้มีสถาบันการเงินอื่นหรือบุคคลที่สาม ซึ่งไม่มีความ สัมพันธ์หรือมีผลประโยชน์เกี่ยวข้องใด ๆ กับสถาบันการเงินและลูกหนี้เป็นผู้ทำหน้าที่ในการ วิเคราะห์ฐานะการเงินและความสามารถในการจ่ายชำระหนี้ตลอดจนกระแสเงินสดของลูกหนี้ ทั้งนี้จะยกเว้นกรณีความสัมพันธ์อันเนื่องมาจากการแก้ปัญหานี้เสีย

1.1.2 ในกรณีที่สถาบันการเงินทำการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหา โดยผ่อนปรน เงื่อนไขการชำระหนี้ให้แก่ลูกหนี้และก่อให้เกิดส่วนสูญเสียแก่สถาบันการเงินแล้ว สถาบันการเงิน จะต้องบันทึกบัญชีให้ถูกต้องตามมาตรฐานการบัญชีสากล การคิดส่วนสูญเสียกำหนดให้ เปรียบเทียบ มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดรับจากลูกหนี้ตามสัญญาการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ กับราคาตามบัญชีของหนี้โดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (Effective Rate) ที่มาจากสัญญาเดิมก่อน การปรับปรุงโครงสร้างหนี้เป็นอัตราส่วนลด อย่างไรก็ตามในช่วงแรกของการปรับตัวจนถึงสิ้นปี พ.ศ.2543 สถาบันการเงินจะใช้ราคายุติธรรมของหลักประกันเพื่อคำนวณส่วนสูญเสียแทนการใช้ มูลค่าหลักประกัน แต่จะต้องประเมินราคาหลักประกันตามหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลัก ประกันที่ธนาคารแห่งประเทศไทย นอกจากนี้สถาบันการเงินยังสามารถทยอยกันสำรองส่วน สูญเสียที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ภายในปี พ.ศ.2543 ได้ด้วย

1.1.3 เมื่อได้ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดแล้ว สถาบัน การเงินจะสามารถเปลี่ยนสถานะลูกหนี้ที่ถูกจัดชั้นเป็นสงสัยจะสูญหรือสูญให้จัดชั้นต่ำกว่า มาตรฐานและเมื่อลูกหนี้ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขการชำระเงินติดต่อกันไม่น้อยกว่า 3 เดือน หรือ 3 งวด การชำระเงินแล้วแต่ระยะเวลาใดจะยาวกว่า สถาบันการเงินจะสามารถยกเลิกลูกหนี้ที่จัดชั้น ต่ำกว่ามาตรฐานเป็นลูกหนี้ปกติได้แต่ในกรณีที่ลูกหนี้ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขหลังการปรับปรุง โครงสร้างสถาบันการเงินจะต้องจัดชั้นลูกหนี้ตามสถานะ

1.1.4 วิธีปฏิบัติทางบัญชี

(1) วิธีปฏิบัติทางบัญชีนี้ในช่วงแรกให้ถือปฏิบัติสำหรับลูกหนี้ประเภทธุรกิจ ที่มีราคาตามบัญชีรวมดอกเบี้ยค้างรับตั้งแต่ 50 ล้านบาทขึ้นไป และนับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ.2544 เป็นต้นไป ให้ถือปฏิบัติสำหรับลูกหนี้ดังกล่าว ตั้งแต่ 20 ล้านบาทขึ้นไป

เมื่อราคาตามบัญชีใหม่ที่คำนวณได้ต่ำกว่าราคาตามบัญชีเดิมรวมดอกเบี้ยค้างรับของลูกหนี้คงค้าง สถาบันการเงินจะต้องบันทึกส่วนสูญเสียทั้งหมดในงบกำไรขาดทุนสำหรับงวดนี้ในการตั้งค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญ สำหรับส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้นให้สถาบันการเงินคำนึงถึงค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญที่ตั้งไว้แต่เดิมด้วย ยกเว้นลูกหนี้ที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ก่อนสิ้นปี พ.ศ.2543 ให้มีการกันสำรองตามเกณฑ์สินทรัพย์จัดชั้น

(2) สถาบันการเงินจะต้องประเมินคุณภาพหนี้ของลูกหนี้อย่างน้อยทุกไตรมาส หลังการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ หากสถาบันการเงินพบว่า จำนวนและวันถึงกำหนดของกระแสเงินสดรวมทั้งอัตราดอกเบี้ยในกรณีที่เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัวได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีนัยสำคัญหรือราคาตลาดของลูกหนี้หรือราคาขายยุติธรรมของหลักทรัพย์ที่เป็นประกันแตกต่างกันไปอย่างมีนัยสำคัญจากที่บันทึกไว้เดิม ให้สถาบันการเงินประเมินราคาตามบัญชีใหม่ของลูกหนี้ การปรับปรุงราคาตามบัญชีใหม่ของลูกหนี้ให้สถาบันการเงินปรับปรุงกับบัญชีค่าเผื่อนี้สงสัยจะสูญอย่างไรก็ตาม การปรับปรุงนี้ต้องไม่ทำให้ราคาตามบัญชีที่บันทึกไว้เดิมหรือเงินลงทุนในลูกหนี้ (จำนวนที่สถาบันการเงินจ่ายเพื่อให้ได้ลูกหนี้มาครองกรณีที่มีการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ลูกหนี้ที่ซื้อมา) เพิ่มสูงขึ้น ทั้งนี้หลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 มิถุนายน พ.ศ.2541 เป็นต้นไป

2.2 หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน

โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถาบันการเงินถือปฏิบัติในการประเมินมูลค่าหลักประกัน เพื่อนำมูลค่าของหลักประกันมาใช้ในการคำนวณเงินสำรองสำหรับลูกหนี้จัดชั้นและในการคำนวณส่วนสูญเสียที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีปัญหากรณีสถาบันการเงินเลือกใช้วิธี (มูลค่าตลาด) ของหลักประกันในการคำนวณส่วนสูญเสีย โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

สถาบันการเงินจะต้องประเมินมูลค่าหลักประกันโดยสม่ำเสมอเพื่อให้มูลค่าของหลักประกันเป็นมูลค่าตามราคาตลาดปัจจุบัน ทั้งนี้มีหลักเกณฑ์การเลือกใช้ผู้ประเมินราคาอิสระหรือผู้ประเมินราคาภายใน โดยพิจารณาจากขนาดเงินกองทุนของสถาบันการเงินและราคาตามบัญชีของลูกหนี้ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดในการประเมินมูลค่าหลักประกัน ผู้ประเมินราคาจะต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้สินเชื่อ การลงทุนการเรียกชำระหนี้ รวมทั้ง

ลูกหนี้และหลักประกันนั้น โดยจะต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาบรรณและมาตรฐานการปฏิบัติงานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในวงการวิชาชีพการประเมินราคาสินทรัพย์ กรณีใช้ผู้ประเมินราคาภายในของสถาบันการเงินจะต้องถือปฏิบัติตามแนวทางการประเมินราคาหลักประกันของสถาบันการเงิน ซึ่งจัดทำโดยสมาคมธนาคารไทยและสมาคมบริษัทเงินทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย ทั้งนี้รายงานการประเมินราคาและการตีราคาจะต้องมีข้อมูลและวิเคราะห์ที่เพียงพอต่อการตัดสินใจกำหนดราคา นอกจากนี้สถาบันการเงินยังต้องประเมินมูลค่าหลักประกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งโดยปลักประกันที่มีการประเมินราคาไว้ภายใน 6 เดือน จะสามารถนำมาหักออกจากมูลหนี้ก่อนการคำนวณเงินสำรองสำหรับลูกหนี้จัดชั้นได้ร้อยละ 90 และหากได้มีการประเมินราคาไว้นานกว่า 6 เดือนจะนำมาหักมูลหนี้ได้เพียงร้อยละ 50

หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน มีวัตถุประสงค์เพื่อการคำนวณเงินสำรองสำหรับให้มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541 เป็นต้นไป

3. มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541

รัฐบาลได้ออกมาตรการเพื่อเพิ่มความมั่นใจให้กับภาคเอกชนที่สนใจจะเข้ามาลงทุนกับสถาบันการเงิน ได้แนใจว่าภาครัฐได้ตระหนักถึงปัญหาสินเชื่อด้วยคุณภาพ ซึ่งจะทำให้สถาบันการเงินสามารถหาผู้ร่วมทุนในภาคเอกชนได้ง่ายขึ้น เพื่อแก้ปัญหาสภาพคล่องของสถาบันการเงิน อันจะนำไปสู่ความสามารถในการปล่อยสินเชื่อเข้าสู่ภาคเศรษฐกิจได้เพิ่มขึ้น เป็นพื้นฐานให้ระบบเศรษฐกิจฟื้นตัว และยังมีวัตถุประสงค์ให้สถาบันการเงินเร่งการประนอมหนี้

1. โครงการช่วยเหลือด้านเงินกองทุน โครงการดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ โครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 (Tier-1 Capital) โครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 2 (Tier-2 Capital) โดยสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการสามารถสมัครเข้าโครงการใดโครงการหนึ่งหรือทั้งสองโครงการ เพื่อเป็นการสนับสนุนการช่วยเพิ่มเงินกองทุนและธนาคารแห่งประเทศไทยก็ได้ปรับหลักเกณฑ์ของเงินกองทุนให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและอนุญาตให้สถาบันการเงินจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 โครงการช่วยเหลือด้านเงินกองทุนชั้นที่ 1

โครงการนี้จะมีผลบังคับเฉพาะธนาคารพาณิชย์และบริษัทเงินทุนที่จดทะเบียนในประเทศไทยเท่านั้น ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “สถาบันการเงิน” ทั้งนี้ไม่รวมถึงสาขาของธนาคารต่างประเทศ

โครงการนี้เป็นโครงการตามความสมัครใจ โดยรัฐบาลจะช่วยเพิ่มทุนด้วยหุ้นบุริมสิทธิให้กับสถาบันการเงินที่ต้องการเข้าร่วมโครงการ เพื่อส่งเสริมให้สถาบันการเงินหาผู้ร่วมทุนภาคเอกชนได้ง่ายขึ้น สถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการ จะต้องตั้งเงินสำรอง เพื่อหนี้สงสัยจะสูญให้ครบถ้วนไปในทันทีตามเกณฑ์ปี พ.ศ.2543 ของธนาคารแห่งประเทศไทยดังนี้ รัฐบาลและเอกชนผู้ร่วมทุนใหม่ ไม่ต้องรับภาระในการตั้งเงินสำรองสำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพที่เกิดขึ้นก่อนการเข้าร่วมทุน

สถาบันการเงินที่สนใจเข้าร่วมโครงการจะต้องส่งแผนปรับปรุงการดำเนินงานของธนาคารให้คณะกรรมการที่ปรึกษาเพื่อการปฏิรูประบบสถาบันการเงิน (Financial Restructuring Advisory Committee) ซึ่งรัฐบาลจะจัดตั้งขึ้นพิจารณาและเสนอให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ให้ความเห็นชอบแผนปรับปรุงการดำเนินงานนี้จะต้องรวมถึงแผนการจัดซื้อสินเชื่อด้อยคุณภาพ หลังจากที่ได้มีการตั้งสำรองเพื่อหนี้สูญในทันทีแล้วสถาบันการเงินอาจจะยังเก็บสินทรัพย์ด้อยคุณภาพไว้ในบัญชีสินทรัพย์ของตน หรือจำหน่ายออกไปให้บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินทำ การบริหารจัดการก็ได้ การเข้ารับการช่วยเหลือเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากรัฐบาลมีเงื่อนไขการเข้ารับการช่วยเหลือดังนี้

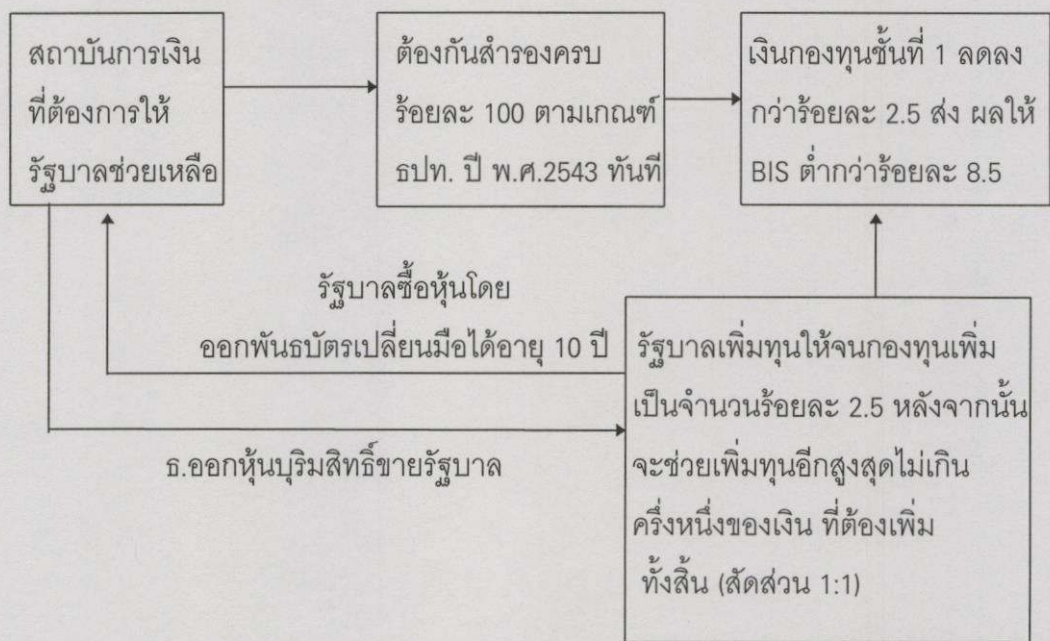
1.1.1 รัฐบาลจะเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 ของสถาบันการเงินในรูปของการถือหุ้นบุริมสิทธิ โดยรัฐบาลจะออกพันธบัตรรัฐบาลและชำระค่าหุ้นให้กับสถาบันการเงินเป็นพันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ อายุ 10 ปี (Tradable) อัตราดอกเบี้ยอิงตามอัตราตลาด

1.1.2 เมื่อแผนปรับปรุงการดำเนินงานของสถาบันการเงิน ที่ขอเข้าร่วมโครงการได้รับการเห็นชอบและสถาบันการเงินได้ตั้งเงินสำรองเพื่อหนี้สงสัยจะสูญครบถ้วนในทันทีตามเกณฑ์ปี พ.ศ.2543 ของธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว ถ้าสถาบันการเงินเหลือกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยงต่ำกว่าร้อยละ 2.5 รัฐบาลจะเพิ่มทุนให้สถาบันการเงินจนถึงร้อยละ 2.5 สำหรับส่วนที่เกินร้อยละ 2.5 นั้น รัฐบาลจะเพิ่มทุนให้สถาบันการเงินไม่เกินเงินเพิ่มทุนของเอกชนที่จะเข้าร่วมทุน ทั้งนี้เพื่อให้มีอัตราเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย

1.1.3 เนื่องจากหุ้นที่รัฐบาลและผู้ร่วมทุนใหม่จะถือในสถาบันการเงิน ที่เข้าร่วมโครงการเป็นหุ้นบุริมสิทธิมีสิทธิออกเสียงได้ผู้ถือหุ้นเดิมจึงต้องยอมรับความเสียหายหรือผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นเพิ่มเติมจนกว่าจะหมดทุนก่อน หลังจากนั้นรัฐบาลและผู้ถือหุ้นใหม่จึงจะรับผลขาดทุนของสถาบันการเงินนอกจากนี้หุ้นบุริมสิทธิที่จะออกให้กับรัฐบาลถือนั้นจะต้องมีเงื่อนไขกำหนดให้สถาบันการเงินจ่ายเงินปันผลสูงกว่าดอกเบี้ยของพันธบัตรร้อยละ 1 และต้องให้สิทธิรัฐบาลเปลี่ยนหุ้นบุริมสิทธิเป็นหุ้นสามัญได้หากเห็นสมควรในกรณีที่สถาบันการเงินมีกำไรจ่ายเงินปันผลได้ รัฐบาลจะไม่มีภาระงบประมาณและรัฐบาลจะได้ประโยชน์จากหุ้นบุริมสิทธิที่มีมูลค่าสูงขึ้นอีกด้วย

รัฐบาลหรือเอกชนผู้ร่วมลงทุนใหม่มีสิทธิที่จะปรับเปลี่ยนผู้บริหารสถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการได้ หากเห็นสมควรรัฐบาลสงวนสิทธิที่จะแต่งตั้งกรรมการในคณะกรรมการบริหารตามสัดส่วนการถือหุ้นของรัฐบาล โดยกรรมการบริหารที่รัฐบาลแต่งตั้งขึ้นนั้นจะเป็นผู้มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการเงินการธนาคาร

ผลขาดทุนที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ที่มีอยู่เดิมจะเป็นภาระของผู้ถือหุ้นเดิมเป็นอันดับแรก รัฐบาลเปิดโอกาสให้สถาบันการเงินเข้าร่วมโครงการจนถึงปี พ.ศ.2543 (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 วิธีการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยภาครัฐ

1.2 โครงการช่วยเหลือด้านเงินกองทุนชั้นที่ 2

โครงการนี้เปิดโอกาสให้สถาบันการเงินทุกแห่งเข้าร่วมไม่ว่าจะได้เข้าร่วมโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 หรือไม่ก็ตามโครงการนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยลดผลกระทบจากการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ที่มีต่อเงินกองทุนของสถาบันการเงินในช่วงเวลานี้ ซึ่งโอกาสในการเพิ่มทุนของสถาบันการเงินมีจำกัด รัฐบาลจะช่วยเหลือเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 2 ให้กับสถาบันการเงินที่ได้ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามหลักเกณฑ์ของธนาคารแห่งประเทศไทย โดยลูกหนี้ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขใหม่ คือชำระดอกเบี้ยหรือเงินต้นตามสัญญาไม่น้อยกว่าสามงวดหรืออย่างน้อยสามเดือนติดต่อกัน

สถาบันการเงินที่เข้าร่วมโครงการสามารถขอให้รัฐบาลช่วยในการเพิ่มเงินกองทุนได้เป็นรายไตรมาส โดยต้องส่งรายงานผลการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ตามแบบที่ธนาคารแห่งประเทศไทย

กำหนด โดยสงวนสิทธิ์ที่จะตรวจสอบสัญญาการประนอมหนี้และชำระหนี้ของลูกหนี้ที่ได้ขอให้รัฐบาลเพิ่มทุนให้ หากหนี้ที่ผ่านการประนอมหนี้กลายเป็นหนี้ด้อยคุณภาพอีกครั้งหนึ่ง เงินกองทุนส่วนที่รัฐเข้าไปเพิ่มให้จะไม่สามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ได้

การเข้ารับความช่วยเหลือเงินกองทุนชั้นที่ 2 ทั้งนี้เงินกองทุนชั้นที่ 2 จะอยู่ในรูปของการแลกเปลี่ยนหุ้นกู้ของสถาบันการเงินกับพันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) โดยมีอัตราดอกเบี้ยตามอัตราตลาด โดยที่สถาบันการเงินจะต้องออกหุ้นกู้ด้อยสิทธิให้กับรัฐบาล โดยมีอัตราดอกเบี้ยสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของพันธบัตรรัฐบาลร้อยละ 1 ดังนั้นกองทุนชั้นที่ 2 จะไม่เป็นการให้กับรัฐบาลในระยะยาว และเพื่อเร่งรัฐให้สถาบันการเงินประนอมหนี้รัฐบาลจะช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 2 ให้สถาบันการเงินที่สามารถประนอมหนี้ได้ก่อนสิ้นเดือนมิถุนายน พ.ศ.2542 การเพิ่มทุนจะขึ้นอยู่กับ

(1) ร้อยละ 100 ของการตัดหนี้สูญหรือการตั้งสำรองเพิ่มซึ่งเกิดจากการประนอมหนี้ ที่สถาบันการเงินจะต้องรับภาระเพิ่มจากที่ได้ตั้งสำรองไว้

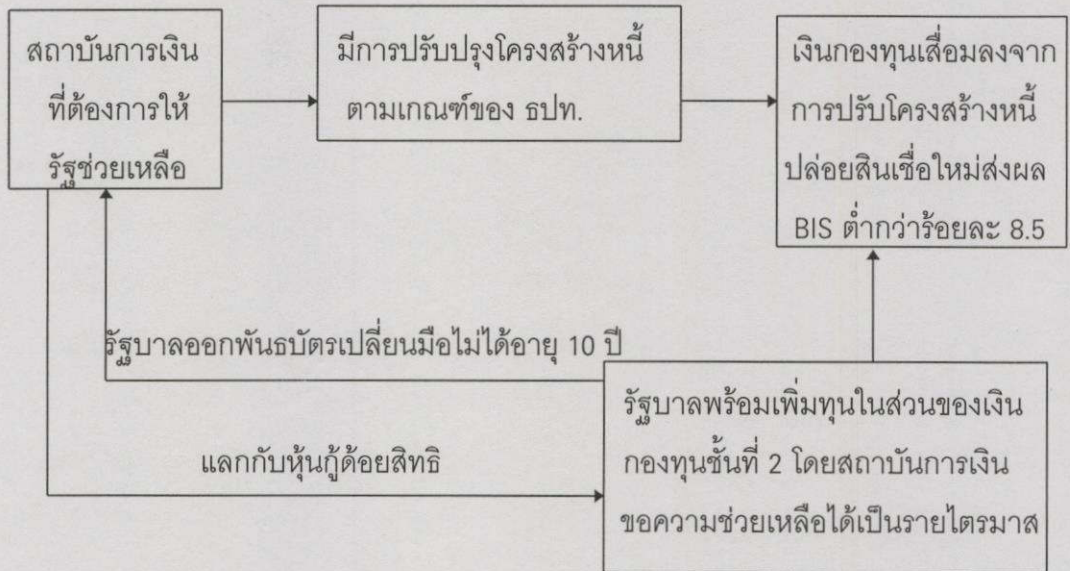
(2) ร้อยละ 20 ของเงินเชื่อที่ให้เพิ่มขึ้นแก่ภาคเอกชนเงิน กองทุนชั้นที่ 2 ที่สถาบันการเงินแต่ละแห่งจะได้รับจากทั้งสองส่วนรวมกัน จะลดลงร้อยละ 25 สำหรับทุก ๆ 6 เดือน หลังสิ้นเดือนมิถุนายน พ.ศ.2542 จนกว่าจะสิ้นสุดโครงการในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2543

การเข้ารับความช่วยเหลือเงินกองทุนชั้นที่ 2 มีเงื่อนไขการเข้ารับความช่วยเหลือดังนี้

1.2.1 รัฐบาลจะให้ความช่วยเหลือเพียงไม่เกินร้อยละ 2 ของสินทรัพย์เสี่ยงของสถาบันการเงินนั้นซึ่งในวงเงินนี้ร้อยละ 1 จะคิดตามสัดส่วนวงเงินให้กู้ยืมใหม่ ที่ให้แก่ภาคเอกชนทั่วไป ส่วนสัญญาประนอมหนี้แต่ละสัญญาจะได้รับเงินกองทุนชั้นที่ 2 ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินที่สถาบันการเงินแต่ละแห่งมีสิทธิได้รับตามโครงการนี้

1.2.2 ในกรณีที่เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยงของธนาคารพาณิชย์ ที่เข้าร่วมโครงการลดลงจนต่ำกว่าร้อยละ 8.5 หรือร้อยละ 8 ตามลำดับ รัฐบาลมีสิทธิแปลงหุ้นกู้ด้อยสิทธิเป็นหุ้นบุริม สิทธิที่คิดเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 1 ได้

1.2.3 สถาบันการเงินที่ตั้งเงินสำรองเผื่อหนี้สูญทันทีตามเกณฑ์ปี พ.ศ.2543 ของธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้รับสิทธิประโยชน์เพิ่มขึ้นจากการประนอมหนี้โดยธนาคารแห่งประเทศไทยจะผ่อนปรนให้สถาบันการเงินเหล่านี้หักผลขาดทุนที่เกิดจากการประนอมหนี้ปีละเท่า ๆ กันเป็นระยะเวลา 5 ปี แทนที่จะต้องหักผลขาดทุนภายในปี พ.ศ.2543 ตามเกณฑ์ปัจจุบัน (ภาพที่ 2)

ภาพที่ 2 วิธีการเพิ่มเงินทุนกองทุนชั้นที่ 2 โดยภาครัฐ

2. การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์การกำกับดูแลสถาบันการเงิน

อัตราความเพียงพอโดยรวมของเงินกองทุนสำหรับธนาคารพาณิชย์ จะคงอยู่ที่ร้อยละ 8.5 ซึ่งสูงกว่ามาตรฐานเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (Bank for International Settlements : BIS) เล็กน้อยและจะเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 30 เป็นร้อยละ 50 ของเงินกองทุนทั้งสิ้น ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานสากลของเงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง สำหรับเงินกันสำรองสำหรับหนี้ปกติ ในอัตรา ร้อยละ 1 จะสามารถนับเป็นเงินกองทุนชั้นที่ 2 ได้ และเพื่อเพิ่มแรงจูงใจให้สถาบันการเงิน เร่งระดมหนี้สถาบันการเงิน ที่ใช้เกณฑ์การจัดชั้นและกันสำรองจนถึงปี พ.ศ.2540 สามารถทยอยตัดจำหน่าย ส่วนสูญเสียจากการระดมหนี้ได้ในเวลา 5 ปี

3. ธนาคารพาณิชย์ 4 ธนาคารที่ทางการเข้าแทรกแซง ธนาคารพาณิชย์ 4 ธนาคารที่ทางการเข้าแทรกแซง (มีเงินฝากรวมกันเท่ากับร้อยละ 13 ของระบบธนาคารพาณิชย์)

3.1 ธนาคารศรีนครและธนาคารนครหลวงไทย ต้องเพิ่มทุนเพื่อให้สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันสำรองปี พ.ศ.2543 ได้ครบ เพื่อเพิ่มความแข็งแกร่งทางการเงินและสร้างความมั่นใจให้กับผู้ฝากเงิน หลังจากนั้นจะเสนอขายต่อภาคเอกชนโดยเร็ว ให้มีผลกระทบต่อสาธารณะชนน้อยที่สุด

3.2 ธนาคารกรุงเทพฯพาณิชย์ จะกลายเป็นสถาบันที่บริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพที่มีอยู่เดิม ทั้งนี้โดยจะโอนสินทรัพย์คุณภาพดี ลูกค้ายู่งฝากเงินและหนี้สินไปยังธนาคารกรุงไทย

3.3 ธนาคารมหานครจะรวมกิจการเข้ากับธนาคารกรุงไทย โดยมีเงื่อนไขการแบ่งความรับผิดชอบในส่วนสูญเสียเช่นเดียวกับกรณีของธนาคารนครหลวงไทยและธนาคารศรีนคร

4. ธนาคารกรุงไทย (เงินฝากร้อยละ 15 ของระบบธนาคารพาณิชย์)

ธนาคารกรุงไทยจะได้รับเงินเพิ่มทุนจากรัฐบาลเพื่อเพิ่มเงินกองทุนให้เพียงพอสำหรับรองรับการกันสำรองเพื่อการสูญเสียจนถึงปี พ.ศ.2543 อย่างไรก็ตาม การจัดให้เงินดังกล่าวจะกระทำภายหลังจากแผนการปรับโครงสร้างของธนาคารได้รับการอนุมัติจากธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว อนึ่งรัฐบาลมีแผนที่จะลดสัดส่วนการถือหุ้นในธนาคารกรุงไทยลงภายใน 2 ปี

5. ธนาคารที่รัฐบาลเข้าแทรกแซง 2 แห่งนี้ (มีเงินฝากร้อยละ 2 ของธนาคารพาณิชย์)

ธนาคารสหธนาคารและธนาคารแหลมทอง ถูกรัฐบาลเข้าแทรกแซง โดยให้ผู้ถือหุ้นเดิมรับผิดชอบในส่วนสูญเสียทั้งสิ้นที่เกิดจากการลดทุน และให้กองทุนฟื้นฟูเข้าถือหุ้นเพิ่มในรูปของการแปลงหนี้เป็นทุน ธนาคารสหธนาคารและธนาคารแหลมทอง ถูกควมรวมกิจการเข้ากับสถาบันการเงินของรัฐ ซึ่งได้แก่ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทยธนกิจ และธนาคารรัตนสิน ตามลำดับ ซึ่งจำเป็นต้องมีเครือข่ายสาขาครอบคลุมทั่วประเทศ เพื่อสามารถดำเนินธุรกิจแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ อื่นได้

6. บริษัทเงินทุน การดำเนินงานของระบบบริษัทเงินทุน จะต้องมีการรวมตัวกันมากขึ้น โดยการเข้าแทรกแซงของรัฐบาลล่าสุดมีการควมรวมกิจการกับบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์กรุงไทย ธนกิจและธนาคารสหธนาคาร ซึ่งเมื่อปรับโครงสร้างของสถาบันการเงินเหล่านี้เรียบร้อยแล้วก็จะขายให้เอกชน

7. การจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ภาคเอกชน (Private AMC's)

เพื่อเอื้ออำนวยให้การบริหารสินทรัพย์ด้วยคุณภาพของสถาบันการเงินเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยืดหยุ่นพอสมควร รัฐบาลจะดำเนินการออกกฎหมายเพื่อให้มีการจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ขึ้นอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้ ธนาคารแห่งประเทศไทยจะเป็นผู้กำหนดแนวทางการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ต่อไปโดยเร็ว

8. การออกกฎหมายรองรับการเปลี่ยนแปลง รัฐบาลจะเสนอให้มีการออกพระราชกำหนดเพื่อแก้ไขข้อขัดขัดทางกฎหมายที่มีอยู่ เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น ซึ่งได้แก่ การแก้ไขพระราชบัญญัติการธนาคารพาณิชย์ การจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์และการให้อำนาจรัฐบาลในการออกพันธบัตรระดมทุนที่จะใช้เพื่อการนี้

9. ภาวะทางการเงินของรัฐบาล ภาวะทางการเงินของรัฐบาลที่เกิดขึ้นจากแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินนี้ จะได้รับการชดเชยจากเงินที่ได้จากการขายสถาบันการเงินของรัฐบาล ให้แก่เอกชนในอนาคต รวมทั้งราคาสินทรัพย์ที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเศรษฐกิจฟื้นตัว ทั้งนี้หากจำนวนเงิน

จากการออกพันธบัตรไม่พอเพียงสำหรับการฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินดังกล่าวรัฐบาลจะตั้งงบประมาณเพื่อรองรับภาระทางการเงินดังกล่าวในช่วงเวลาสองปีข้างหน้า

4. พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับ 4) พ.ศ. 2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงค์ฉบับที่ 5

เป็นการปฏิรูปกฎหมายและวิธีพิจารณาความเพื่อสนับสนุนการปรับโครงสร้างภาคการเงินและธุรกิจเอกชน ในส่วนของกฎหมายล้มละลาย (ภาคผนวก) กฎหมายบังคับหลักประกันและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. กฎหมายล้มละลายภาครัฐได้ตราพระราชบัญญัติแก้ไขกฎหมายเพิ่มเติมโดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 แก้ไขมาตรา 94(2) เพื่ออนุญาตให้เจ้าหนี้ไม่มีประกันที่ได้ให้ การช่วยเหลือด้านการเงินแก่ลูกหนี้ก่อนกระบวนการล้มละลายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้กิจการของลูกหนี้ดำเนินต่อไปได้ สามารถยื่นคำร้องขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์ของลูกหนี้เมื่อมีการฟ้องร้องล้มละลายในภายหลัง

1.2 จัดให้มีการลงคะแนนเสียง ในการพิจารณารับแผนฟื้นฟูกิจการตามกลุ่มของเจ้าหนี้ (Classes of Creditors) รัฐบาลให้ความเห็นชอบภายใน 31 ตุลาคม พ.ศ.2541

1.3 จัดให้มีข้อกำหนดเฉพาะที่อนุญาตให้บอกเลิกธุรกรรมการชำระหนี้และการจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้า รวมทั้งกรณีที่เกิดขึ้นอย่างน้อย 1 ปี ก่อนมีคำร้องขอให้ฟื้นฟูกิจการหรือก่อนมีการขอให้ล้มละลายในกรณีเป็นธุรกรรมการชำระหนี้และการจำหน่ายจ่ายโอนระหว่างลูกหนี้และบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับลูกหนี้ ให้ข้อกำหนดนี้ใช้บังคับได้ทั้งกับกระบวนการล้มละลายและการฟื้นฟูกิจการ

1.4 ในการให้ความเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบด้วยแผนฟื้นฟูกิจการ ให้ศาลใช้หลักเกณฑ์การที่เจ้าหนี้ได้ให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ ตลอดจนให้มีหลักเกณฑ์คุ้มครองทั้งเจ้าหนี้และลูกหนี้ กลุ่มที่ไม่เห็นชอบกับแผนฟื้นฟูกิจการ มิให้จำต้องรับการชำระหนี้ในมูลค่าที่น้อยกว่าภายใต้แผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อเทียบกระบวนการล้มละลาย

1.5 จัดให้มีกฎเกณฑ์ในการยกเลิกสัญญาที่ทำไว้และยังมีผลอยู่ โดยสามารถใช้กฎเกณฑ์ดังกล่าว ทั้งในกระบวนการฟื้นฟูกิจการและกระบวนการล้มละลาย เพิ่มบทบัญญัติให้ชัดเจนกว่าการแปลงหนี้เงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท เป็นการกระทำเฉพาะเพื่อการนับคะแนนเสียงที่คำนวณถ่วงน้ำหนักตามจำนวนเจ้าหนี้

2. การปฏิรูปกฎหมายบังคับหลักประกันและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยมาตรการดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ในการปฏิรูปกฎหมายดังนี้

- (1) ขจัดอุปสรรคในการฟื้นฟูสถาบันการเงิน
- (2) เพิ่มธุรกรรมการให้สินเชื่อที่มีหลักประกันในระบบเศรษฐกิจต่อไป ในระยะเวลาปานกลาง
- (3) เพิ่มและปรับปรุงประเภทของทรัพย์สิน ที่ลูกหนี้สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันสินเชื่อได้ตามกฎหมาย
- (4) เร่งให้การบังคับหลักประกันตามสิทธิของเจ้าหนี้เป็นไปโดยรวดเร็ว รวมถึงกระบวนการทางศาลด้วย

มาตรการที่ออกมาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นจะต้องมีการปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิทธิของเจ้าหนี้มีประกัน ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ.2541 โดยมีขั้นตอนของการแก้กฎหมายดังนี้

2.1 การแก้กฎหมายขั้นแรก เพื่อให้กระบวนการบังคับหลักประกัน โดยเฉพาะจำนองที่ผ่านกระบวนการทางศาลเป็นไปโดยรวดเร็วซึ่งรัฐสภามีกำหนดให้ความเห็นชอบภายในวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ.2541 ซึ่งมีการดำเนินการตามมาตรการโดยแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง และระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องในเรื่องคดีโมโนสारे และคดีไม่มีข้อยุ่งยาก รวมทั้งให้คดีที่มีการฟ้องให้รับผิดชอบตามสัญญาประกันซึ่งมูลหนี้ประธานเป็นคดีไม่มีข้อยุ่งยากสามารถใช้วิธีพิจารณาอย่างรวบรัด เช่น คดีไม่มีข้อยุ่งยากได้ นอกจากนี้ยังมีบทบัญญัติจำกัดอำนาจศาลในการเพิกถอนการขายทอดตลาด ไม่อนุญาตให้มีการอุทธรณ์คำสั่งของศาลในบางกรณี และมีการแก้ไขบทบัญญัติในเรื่องการขาดนัด โดยให้ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีไปได้ในทันทีที่คู่ความอีกฝ่ายขาดนัด

2.2 การแก้ไขกฎหมายขั้นที่ 2 เพื่อที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ข้างต้น อยู่ระหว่างการศึกษาและพิจารณาทั้งนี้คณะรัฐมนตรีมีกำหนดอนุมัติหลักการและตารางเวลาปฏิบัติภายในวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ.2541 โดยมาตรการมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ปรับปรุงและเร่งรัดกระบวนการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาล ตั้งแต่ขั้นตอนการยึดทรัพย์จนถึงการแบ่งเงินรายได้จากการขายทอดตลาด

2.2.2 แก้ไขประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงหลักกฎหมาย หรือกระบวนการพิจารณาที่เกี่ยวข้อง (ถ้าจำเป็น) ในเรื่องการเพิ่มประเภทของทรัพย์สินที่จะนำมาเป็นหลักประกันโดยไม่ต้องครอบครอง ตัวอย่างเช่น สินค้าคงคลัง วัตถุดิบ

สิทธิเรียกร้อง เครื่องมืออุปกรณ์และยานพาหนะที่ใช้ในการพาณิชย์ รวมทั้งให้มีขั้นตอนทางกฎหมายที่เหมาะสม เพื่อรองรับการนำหลักประกันประเภทใหม่ที่เกิดขึ้นมาใช้

5. มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี

มาตรการเรื่องการเปิดตลาดเสรีในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ต่อ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ เพื่อเปิดอนุญาตให้ชาวต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจและเข้ามาถือครองอสังหาริมทรัพย์ได้เพิ่มขึ้นเข้ามา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การอนุญาตให้ชาวต่างชาติทำธุรกิจได้เพิ่มขึ้น โดยภาครัฐได้แก้ไขประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 281 โดยการออกพระราชบัญญัติที่ดิน การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพิ่มความโปร่งใสในเงื่อนไขการห้ามประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว เพื่อเพิ่มสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจที่สำคัญและเพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศ โดยมีหลักสำคัญเพื่อให้กิจการที่เปิดเสรีขึ้นจากเดิม ให้ครอบคลุมบริการนายหน้า การค้าส่งและค้าปลีก ธุรกิจ ก่อสร้าง ธุรกิจสิ่งทอ (ไม่ใช่ผ้าไหม) ธุรกิจเสื้อผ้าสำเร็จรูป ธุรกิจผลิตรองเท้า ธุรกิจโรงแรม ธุรกิจผลิตเครื่องดื่ม ธุรกิจการประมง

2. การถือครองอสังหาริมทรัพย์ของชาวต่างชาติ โดยแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ซึ่งคณะรัฐมนตรีอนุมัติ เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม พ.ศ.2541 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(1) อนุญาตให้นักลงทุนต่างชาติที่นำเงินมาลงทุน ในจำนวนเงินไม่ต่ำกว่าที่จะกำหนด เพื่อกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจไทยสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่

(2) อนุญาตให้ชาวไทยที่สมรสกับชาวต่างชาติมีสิทธิถือครองที่ดิน ซึ่งภาครัฐได้แก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด โดยอนุญาตให้ชาวต่างชาติสามารถซื้ออาคารชุดที่ก่อสร้างในพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ได้เต็มร้อยละ 100 ของปริมาณของอาคารชุด ในช่วงระยะเวลา 5 ปี และแก้ไขบทบัญญัติการเช่าภายใต้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายอายุการเช่าอสังหาริมทรัพย์บางประเภทให้เป็นเวลา 50 ปี (จากเดิมซึ่งจำกัดไว้ที่ 30 ปี) โดยการต่ออายุต่อไปอีก 50 ปี ทั้งนี้แนวทางปฏิบัติจะกำหนดในกฎหมายภายหลังและรัฐสภามีกำหนดให้ความเห็นชอบภายหลัง

ปัญหาและอุปสรรค

จากการศึกษาในครั้งนี้ ได้พบปัญหาและอุปสรรคจากมาตรการของภาครัฐ ดังต่อไปนี้
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ

1. ในสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันทุกภาคธุรกิจต่างขาดสภาพคล่องทางการเงินไม่สามารถนำเงินมาชำระดอกเบี้ยได้ทันกำหนดเวลา แต่รัฐบาลได้ปรับลดระยะเวลาการหยุดรับรู้รายได้ยิ่งทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มสูงขึ้น

2. ธนาคารพาณิชย์ต้องกันสำรองเพิ่มขึ้นจากเกณฑ์การจัดชั้นหนี้ ทำให้กระทบต่อผลการดำเนินงานของธนาคารพาณิชย์และได้รับผลเสียหายจากเกณฑ์การหยุดรับรู้รายได้ ส่งผลให้ฐานะทางการเงินอ่อนแอลง จนต้องมีการเพิ่มทุนและเสนอขายหุ้นเพิ่มทุนให้กับชาวต่างประเทศ ผลักดันให้ธุรกิจธนาคารพาณิชย์ของไทยมีชาวต่างประเทศเป็นเจ้าของกิจการมากขึ้น

ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน

1. ลูกหนี้รายย่อยที่มีภาระหนี้ต่ำกว่า 50.00 ล้านบาท ก็ประสบปัญหาผลการดำเนินงานด้วยเช่นกัน แต่ต่างกันที่มูลหนี้เท่านั้นหากปล่อยให้ระยะเวลาานานกว่านี้ อาจทำให้เกิดหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้กับธนาคารพาณิชย์เพิ่มขึ้น

2. หากธนาคารพาณิชย์และลูกหนี้ที่มีปัญหาการชำระหนี้ ไม่ได้มีความตั้งใจจริงในการแก้ไขปัญหาพร้อมกัน อาจทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น

ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541

1. พบว่าสถานะทางการเงินของธนาคารพาณิชย์ในปัจจุบันไม่มีสถาบันการเงินใดแข็งแรงอย่างแท้จริง การรวมตัวของธนาคารพาณิชย์ที่อ่อนแอเข้ากับธนาคารพาณิชย์ที่แข็งแรง ทำให้ต้องรับภาระหนี้เสียมากขึ้นส่งผลให้ต้องกันสำรองเพิ่มขึ้น

2. คณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 ยังไม่มีความชัดเจนในการดำเนินงาน

ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5

1. การแก้กฎหมายต่าง ๆ เพื่อลดขั้นตอนดำเนินการอาจทำให้เกิดการผิดพลาดได้และอาจทำให้ลูกหนี้เสียเปรียบเกินควร

ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาด

1. ชาวต่างประเทศมีอำนาจซื้อสูงจากค่าเงินที่ได้เปรียบ และมีการอนุญาตให้ชาวต่างประเทศทำธุรกรรมได้มากขึ้นในขณะนี้เป็นการซ้ำเติมธุรกิจภายในประเทศ ซึ่งกำลังมีปัญหาและไม่มีกำลังที่จะแข่งขันจะประสบปัญหาทางการเงินเพิ่มขึ้น อีกทั้งทรัพยากรทางด้านต่าง ๆ อาจถูกนำออกไปใช้อย่างไม่ก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนในประเทศเลย

2. กฎหมายที่ขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ทำให้มีปริมาณอสังหาริมทรัพย์ที่กรรมสิทธิ์ตกอยู่กับชาวต่างประเทศมากขึ้น

บทที่ 3

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษา ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปของธนาคารพาณิชย์ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล เนื่องจากในช่วงที่ทำการแจกแบบสอบถามเป็นช่วงที่ธนาคารพาณิชย์บางแห่งได้ถูกปิดกิจการไป จึงทำการสำรวจจากธนาคารพาณิชย์ทั้งสิ้น 12 ธนาคาร ยกเว้น ธนาคารกรุงเทพพาณิชย์ ธนาคารแหลมทองและธนาคารมหานคร และไม่สำรวจธนาคารที่เปิดใหม่ คือธนาคารรัตนสิน จำนวนแบบสอบถามทั้งสิ้น 90 ชุด สุ่มหายจำนวน 5 ชุด

ผลของการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ออกแบบสอบถาม
2. แสดงถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ที่มีต่อมาตรการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) โดยการศึกษาในส่วนนี้แบ่งออกเป็น 2 หัวข้อ คือ ผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และความคิดเห็นต่อมาตรการ

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์การทำงาน ระดับการศึกษา คณะที่จบการศึกษา

พบว่าโดยส่วนใหญ่ผู้ตรวจแบบสอบถามเป็นเพศชายมีจำนวน 55 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 64.7 ส่วนเพศหญิงมีจำนวน 30 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 35.3 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	55	64.7
หญิง	30	35.3
รวม	85	100.0

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีจำนวน 23 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 27.1 รองลงมาคืออายุระหว่าง 36-40 ปี มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 24.7 ที่เหลือมีอายุระหว่าง 41-45 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ผู้มีอายุระหว่าง 25-30 ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 ผู้มีอายุมากกว่า 45 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
25-30 ปี	13	15.3
31-35 ปี	23	27.1
36-40 ปี	21	24.7
41-45 ปี	18	21.2
มากกว่า 45 ปี ขึ้นไป	10	11.8
รวม	85	100.0

แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะสมรสแล้ว มีจำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 56.5 และผู้ที่โสด มีจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 โดยไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามเป็นหม้าย หย่าร้างหรือแยกกันอยู่ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพสมรส

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	37	43.5
สมรส	48	56.5
หม้าย	-	-
หย่าร้าง แยกกันอยู่	-	-
รวม	85	100.0

แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 11-15 ปี มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมาคือผู้ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5-10 ปี มีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 21.2 ผู้ที่มีประสบการณ์ระหว่าง 16-20 ปี มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 ส่วนผู้ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และผู้ที่มีประสบการณ์มากกว่า 20 ปี มีจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	9	10.6
5-10 ปี	18	21.2
11-15 ปี	31	36.5
16-20 ปี	14	16.5
มากกว่า 20 ปีขึ้นไป	13	15.3
รวม	85	100.0

แสดงให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีจำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโทจำนวน 32 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.6 และระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	1.2
ปริญญาตรี	52	61.2
ปริญญาโท	32	37.6
ปริญญาเอก	-	-
รวม	85	100.0

พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จบคณะบริหารธุรกิจมีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 รองลงมาคณะเศรษฐศาสตร์ มีจำนวน 21 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 24.7 จบคณะอื่น ๆ มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ส่วนผู้ที่จบคณะบัญชี มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และจบคณะนิติศาสตร์ มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคณะที่จบการศึกษา

คณะ	จำนวน	ร้อยละ
บริหารธุรกิจ	43	50.6
เศรษฐศาสตร์	21	24.7
บัญชี	7	8.2
นิติศาสตร์	5	5.9
อื่น ๆ	9	10.6
รวม	85	100.0

ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการของรัฐบาล ในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

ในส่วนนี้เป็นการศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการของรัฐบาล ทั้ง 5 มาตรการว่าแต่ละมาตรการจะมีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และความคิดเห็นต่อมาตรการ ซึ่งมีระดับประเมินดังนี้

ผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) มีระดับประเมิน ได้แก่ เพิ่มขึ้น ลดลงและคงเดิม ส่วนในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการมีระดับประเมิน ได้แก่ เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและไม่แน่ใจ

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญและการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ ได้ผลการศึกษา คือ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นมีจำนวน 59 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาเห็นว่ามาตรการจะทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีจำนวนลดลง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 และเห็นว่ามาตรการดังกล่าวจะทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงที่ มีจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 14.1

ส่วนเรื่องการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นมีจำนวนถึง 83 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 97.6 รองลงมาเห็นว่าหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้จะลดลง มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 โดยไม่มีผู้ใดเห็นว่ามาตรการจะทำให้หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้มีปริมาณคงเดิม

และเรื่องการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นมีจำนวน 46 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาเห็นว่ามาตรการดังกล่าวจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 31.8 ส่วนผู้ที่เห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงมีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 12.9

ส่วนมาตรการเรื่องการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 36 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 42.4 รองลงมาคิดว่ามาตรการจะมีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และผู้ที่คิดว่ามาตรการจะส่งผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ

เนื้อหามาตรการ	เพิ่มขึ้น	ลดลง	คงเดิม
1) การที่เปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน เป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	59 (69.4)	14 (16.5)	12 (14.1)
2) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือนเป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	83 (97.6)	2 (2.4)	-
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	46 (54.1)	11 (12.9)	27 (31.8)
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	33 (38.8)	14 (16.5)	36 (42.4)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปก่อน จากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 44 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 51.8 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และผู้ที่เห็นว่าปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8

ส่วนมาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้วทุก ๆ ไตรมาสและมาตรการเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้วให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลทำให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงเช่นกัน มีจำนวนเท่ากับ 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าคงเดิม มีจำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 34.1

ส่วนมาตรการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสีย จากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี สำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าส่งผลให้ปริมาณของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 32 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 37.6 และผู้ที่เห็นว่าปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน

เนื้อหามาตรการ	เพิ่มขึ้น	ลดลง	คงเดิม
5) มาตรการให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	24 (28.2)	44 (51.8)	16 (18.8)
6) มาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	13 (15.3)	42 (49.4)	29 (34.1)
7) มาตรการเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	2 (2.4)	65 (76.5)	16 (18.8)
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสียจากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี สำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	10 (11.8)	32 (37.6)	39 (45.9)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องการควบคุมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นว่ามีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 37 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 43.5 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 28.2 และเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1

และเรื่องที่รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง คือ ธนาคารนครหลวงไทย และธนาคารศรีนคร ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ให้กับชาวต่างชาติผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่ามาตรการมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิมมีจำนวน 40 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 47.1 รองลงมาเห็นว่ามาตรการดังกล่าวมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง

ส่วนการปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วน การนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นว่ามีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 46 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 29 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 34.1 และผู้ที่เห็นว่ามาตรการทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เพิ่มขึ้น มีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6

ในเรื่องของโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงินผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการมีผล ทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 47 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมา เห็นว่ามาตรการดังกล่าวมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง

ส่วนในเรื่องของโครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการ มีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 42 คน หรือคิดเป็น 49.4 รองลงมา เห็นว่ามาตรการดังกล่าวมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง

เรื่องของการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนใน ประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 ผู้ตอบ แบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมาเห็นว่าเรื่องของมาตรการดังกล่าวมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง

การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพโดยรัฐจะยกเว้นภาษีและค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 67 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 78.8 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 18.8 และเห็นว่ามาตรการดังกล่าวส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2

ส่วนการที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแล และติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 52 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 61.2 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 30 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 35.3 โดยไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามที่เห็นว่ามาตรการส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศ เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541

เนื้อหามาตรการ	เพิ่มขึ้น	ลดลง	คงเดิม
9) การควมรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	24 (28.2)	23 (27.1)	37 (43.5)
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	9 (10.6)	35 (41.2)	40 (47.1)
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	9 (10.6)	29 (34.1)	46 (54.1)
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการให้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ ชื้อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน	4 (4.7)	28 (32.9)	47 (55.3)
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการให้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	4 (4.7)	34 (40.0)	42 (49.4)
14) การออกพระราชกำหนด ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2	7 (2.2)	36 (42.4)	39 (45.9)
15) การที่รัฐบาลสนับสนุน ให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	1 (1.2)	67 (78.8)	16 (18.8)
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแล และติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	-	52 (61.2)	30 (35.3)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้และหรือลูกหนี้สามารถยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการดังกล่าวมีผล ทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 53 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 20 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 23.5 และเห็นว่าส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9

ด้านมาตรการที่จะมีการแก้ไขกฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วยิ่งขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการดังกล่าวมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 46 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 54.1 รองลงมาเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 26 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 30.6 และผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามาตรการดังกล่าวส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีจำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.5 (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5

เนื้อหามาตรการ	เพิ่มขึ้น	ลดลง	คงเดิม
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	5 (5.9)	53 (62.4)	20 (23.5)
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วยิ่งขึ้น	3 (3.5)	46 (54.1)	26 (30.6)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี ในเรื่องของการอนุญาตให้ชาวต่างประเทศทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำส่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการดังกล่าวมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง มีจำนวน 39 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.9 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามาตรการดังกล่าวส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม มีจำนวน 35 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 41.2 และผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่ามาตรการส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีจำนวน 4 คน คิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ 4.7

ส่วนในเรื่องของการแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดินที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่ เรื่องการแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุดอนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี และการแก้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์จาก 30 ปี เป็น 50 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการดังกล่าวมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลงเช่นกัน มีจำนวน 53 คน 56 คน และ 46 คน ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 62.4 ร้อยละ 65.9 และร้อยละ 54.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลต่อปริมาณ NPLs ต่อมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี

เนื้อหามาตรการ	เพิ่มขึ้น	ลดลง	คงเดิม
19) การอนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ	4 (4.7)	39 (45.9)	35 (41.2)
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	2 (2.4)	53 (62.4)	24 (28.2)
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	2 (2.4)	56 (65.9)	21 (24.7)
22) การแก้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี	3 (3.5)	46 (54.1)	29 (34.1)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากมาตรการทั้ง 5 มาตรการที่ทำการศึกษาคั้งนี้ ความคิดเห็นของผู้บริหารธนาคารพาณิชย์เห็นว่าแต่ละมาตรการจะมีผลต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) แตกต่างกันได้ สามารถวิเคราะห์สรุปได้ดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ เป็นมาตรการที่จะทำปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการเปลี่ยนแปลงการรับรู้รายได้ดอกเบียรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 83 คน จากจำนวน 85 คน ที่คิดว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เพิ่มขึ้น และมีเพียงเรื่องการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบภายในปี พ.ศ.2543 ที่จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนแตกต่างกันไม่มากที่เห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) คงเดิมและเพิ่มขึ้น คือ 36 คน เห็นว่าจะทำให้คงเดิม ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 33 คน เห็นว่าจะทำให้เพิ่มขึ้น

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่ามาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกัน เป็นมาตรการที่จะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลดลง แต่จะมีเรื่องการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสียจากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี ร้อยละ 20 ให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543 ที่ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 39 คน เห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) คงเดิม ขณะที่ 32 คน เห็นว่าจะทำให้ลดลง

สำหรับมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงิน วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนน้อยจะเห็นว่าทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เพิ่มขึ้น โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเป็นมาตรการที่ช่วยได้เพียงทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) คงเดิม โดยมีเพียงเรื่องที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) และการที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 เท่านั้น ที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าจะช่วยลดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลงได้

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่า การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 มีส่วนช่วยให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลดลงได้

สำหรับมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดเสรีที่ให้นักลงทุนต่างประเทศถือครองอสังหาริมทรัพย์ได้มากขึ้น จะช่วยให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลดลงได้ แต่ในเรื่องการอนุญาตให้นักลงทุนต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ ฯลฯ ผู้ตอบแบบสอบถามมีความเห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลดลงหรือคงเดิมมีจำนวนไม่แตกต่างกันมากนัก

จากรายละเอียดในมาตรการทั้ง 5 มาตรการที่ทำการศึกษาครั้งนี้ มีจำนวน 11 เรื่อง (ตารางที่ 23) ที่ทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลดลง โดยเรื่องการเรื่องที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพมีความเห็นด้วยว่าลดลงสูงถึงร้อยละ 78.8

มาตรการที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เพิ่มขึ้นมีเพียง 3 เรื่อง (ตารางที่ 24) โดยเฉพาะเรื่องการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน มีผู้ที่เห็นว่าจะทำให้เพิ่มขึ้นมากถึงร้อยละ 97.6 ของ

ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมาตรการที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) คงเดิมมีจำนวน 8 เรื่อง (ตารางที่ 25) โดยเรื่องโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 ในมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงิน วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 มีจำนวนของผู้ที่เห็นว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) คงเดิม สูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 55.3 ของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากผลการสำรวจ ความคิดเห็นของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐทั้ง 5 มาตรการในครั้งนี้สามารถสรุปได้ว่ามาตรการของภาครัฐที่ออกมาแล้วไม่สามารถช่วยลดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ลงได้ โดยคาดว่ามาตรการเหล่านี้มีผลเพียงคงปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ไว้ และจะมีมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ ที่กลับจะมีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) เพิ่มสูงขึ้น

ตารางที่ 23 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็นว่ามีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ “ลดลง” โดยเรียงลำดับจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย

เนื้อหามาตรการ	ร้อยละ
1) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	78.8
2) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้วให้ เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	76.5
3) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	65.9
4) การออกพระราชบัญญัติล้มละลายโดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	62.4
5) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดินที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุน จำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	62.4
6) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับ โครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	61.2

ตารางที่ 23 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ร้อยละ
7) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	54.1
8) การแก้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี	54.1
9) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	51.8
10) มาตรการ ที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	49.4
11) การอนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ	45.9

ตารางที่ 24 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็นว่ามีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ “เพิ่มขึ้น” โดยเรียงลำดับจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย

เนื้อหามาตรการ	ร้อยละ
1) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	97.6
2) การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	69.4
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	54.1

ตารางที่ 25 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็นว่ามีผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ “คงเดิม”
โดยเรียงลำดับจำนวนร้อยละจากมากไปหาน้อย

เนื้อหามาตรการ	ร้อยละ
1) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน	55.3
2) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BISเท่ากับร้อยละ8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็น ร้อยละ 4.25	54.1
3) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้(NonTradable) ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	49.2
4) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	47.1
5) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสีย จากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกวงดครั้งปี สำรองต่อวงร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	45.9
6) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	45.9
7) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	43.5
8) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	45.9

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ เพื่อเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการมีจำนวน 42 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 49.4 รองลงมามีผู้เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 ผู้ที่มีความคิดไม่แน่ใจต่อมาตรการ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

ส่วนการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติเมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการเช่นกัน

มีจำนวน 51 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาคือผู้ที่เห็นด้วยกับมาตรการมีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 31.80 และมีผู้ที่ไม่แน่ใจในมาตรการมีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2

ส่วนมาตรการเรื่องการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ) ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการมีจำนวน 66 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 77.6 รองลงมาไม่เห็นด้วยกับมาตรการ 13 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3 และมีผู้ที่ไม่แน่ใจในมาตรการจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 7.1

และมาตรการการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการมีจำนวน 71 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 83.5 รองลงมาไม่เห็นด้วยกับมาตรการ 9 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และมีผู้ที่ไม่แน่ใจในมาตรการจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 (ตารางที่ 26)

ตารางที่ 26 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ

เนื้อหามาตรการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1) การที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	36 (42.4)	42 (49.4)	6 (7.1)
2) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน มีผลปฏิบัติเมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	27 (31.8)	51 (60.0)	7 (8.2)
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	66 (77.6)	13 (15.3)	6 (7.1)
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบ ร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	71 (83.5)	9 (10.6)	5 (5.9)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของ สถาบันการเงิน ในเรื่องกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการมีจำนวน 45 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 30 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 35.3

ส่วนมาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 72 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 84.7 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 8 คน หรือคิดเป็น ร้อยละ 9.4

ด้านมาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็น ลูกหนี้ปกติเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 71 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 83.5 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถาม ไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.6 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถาม ที่ไม่แน่ใจในมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.9 (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน

เนื้อหามาตรการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
5) มาตรการกำหนดให้ ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้น ปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	45 (52.9)	30 (35.3)	10 (11.8)
6) มาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	72 (84.7)	8 (9.4)	5 (5.9)
7) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	71 (83.5)	9 (10.6)	5 (5.9)
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสีย จากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี สำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	69 (81.2)	9 (10.0)	7 (7.8)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องการควมรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอเข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 59 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมา ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 16 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.8 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่แน่ใจในมาตรการ มีจำนวน 10 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 11.8

และเรื่องที่รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง คือ ธนาคารนครหลวงไทย และธนาคารศรีนคร ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านั้นให้กับชาวต่างชาติ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 59 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถาม

ไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 17 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.0 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่แน่ใจในมาตรการ มีจำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.6

ส่วนการปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 59 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจในมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.6 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 11 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 12.9

ในเรื่องของโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ เช่นกันมีจำนวน 61 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 71.8 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจในมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.6 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.2

ส่วนในเรื่องของโครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 58 คน หรือคิดเป็น 68.2 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่แน่ใจในมาตรการดังกล่าวมีจำนวน 15 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 17.6

เรื่องของการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 53 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 62.4 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 18 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.2

การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพโดยรัฐจะยกเว้นภาษีและค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 75 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 88.2 และผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 7 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 8.2

ส่วนการที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ มีจำนวน 76 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 89.4 และผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 5 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 5.9 (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541

เนื้อหามาตรการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
9) การควมรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแรงกว่า	59 (69.4)	16 (18.8)	10 (11.8)
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	59 (69.4)	17 (20.0)	9 (10.6)
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	59 (69.4)	11 (12.9)	15 (17.6)
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน	61 (71.8)	7 (8.2)	15 (17.6)
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	58 (68.2)	10 (11.8)	15 (17.6)
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2	53 (62.4)	18 (21.2)	13 (15.3)
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้ เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	75 (88.2)	7 (8.2)	3 (3.5)
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	76 (89.4)	5 (5.9)	4 (4.7)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า การออกพระราชบัญญัติล้มละลายโดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้และหรือลูกหนี้สามารถยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้และการที่จะมีการแก้ไขกฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการอินทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้นผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 69 คน และ 53 คน ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 81.2 และ 62.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

ตารางที่ 29 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่อง การปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5

เนื้อหามาตรการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	69 (81.2)	9 (10.6)	7 (8.2)
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการอินทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟูการบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	53 (62.4)	7 (8.2)	25 (29.4)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นต่อมาตรการพบว่า มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรีและการอนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค่าส่ง ค่าปลัก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 41 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 48.2 รองลงมาผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 34 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่แน่ใจในมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 9 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 10.6

ส่วนในเรื่องของการแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดินที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่ เรื่องการแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี และการแก้กฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว มีจำนวน 50 คน 64 คน และ 53 คน ตามลำดับ หรือคิดเป็นร้อยละ 58.8 ร้อยละ 75.3 และร้อยละ 62.4 ตามลำดับ (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี

เนื้อหามาตรการ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
19) การอนุญาตให้ ชาวต่างประเทศทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ	41 (48.2)	34 (40.0)	9 (10.6)
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	50 (58.8)	30 (35.3)	5 (5.9)
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	64 (75.3)	18 (21.2)	3 (3.5)
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	53 (62.4)	22 (25.9)	10 (11.8)

หมายเหตุ ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการทั้ง 5 มาตรการ จะเห็นว่าเกือบทุกมาตรการได้รับความเห็นด้วย โดยเรื่องที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย มีถึง 20 เรื่อง (ตารางที่ 31) โดยเฉพาะเรื่องของการที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 และเรื่องการที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพโดยรัฐจะยกเว้นภาษีและค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สินมีผู้เห็นด้วยสูงถึงเกือบร้อยละ 90.0 ของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนมาตรการอื่นที่ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นไม่เห็นด้วย มีเพียง 2 เรื่อง (ตารางที่ 32) คือ การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือนเป็น 3 เดือน และการเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญจากเดิม มาเป็นเริ่มตั้งสำรองทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน

จากการศึกษาความคิดเห็นของมาตรการต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) และความคิดเห็นต่อมาตรการทั้ง 5 มาตรการ แม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเห็นว่ามาตรการส่วนใหญ่จะมีผลเพียงทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) คงเดิม แต่ผู้ตอบแบบสอบถามก็ให้การเห็นด้วยกับมาตรการเกือบทุกมาตรการที่ภาครัฐได้ออกมาแล้ว ดังนั้นจึงเชื่อว่าโอกาสที่มาตรการจะถูกนำไปใช้ให้เกิดประสิทธิผลมีความเป็นไปได้สูง และภาวะเศรษฐกิจมีโอกาสรฟื้นตัวได้ในเวลาไม่ช้า

ตารางที่ 31 มาตรการที่ได้รับความคิดเห็น “เห็นด้วย” โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

เนื้อหามาตรการ	ร้อยละ
1) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	89.4
2) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชน จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	88.2
3) มาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	84.7
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	83.5
5) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับการปรับ โครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	83.5
6) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสีย จากการ ปรับโครงสร้างหนี้ ทุกวงดครั้งปี สำรองต่อวงดร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	81.2
7) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้ สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	81.2
8) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	77.6
9) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	75.3
10) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ์ ของสถาบันการเงิน	71.8
11) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	69.4
12) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	69.4
13) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับ ร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็น ร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	69.4
14) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	68.2

ตารางที่ 31 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ร้อยละ
15) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2	62.4
16) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	62.4
17) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ 5 ในเรื่อง การยกเลิกนิติกรรมกรรมกรไอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่น แผนฟื้นฟู การบังคับจำนวนองให้ รวดเร็วขึ้น	62.4
18) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดินที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุน จำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	58.8
19) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	52.9
20) การอนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำส่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ	48.2

ตารางที่ 32 มาตรการที่ได้รับความความคิดเห็น “ไม่เห็นด้วย” โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

เนื้อหามาตรการ	ร้อยละ
1) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับชำระดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	60.0
2) การที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	49.4

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยแสดงให้เห็นว่ามาตรการจากภาครัฐที่ได้ประกาศใช้จะส่งผลให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ลดลง เนื่องจากส่วนใหญ่ค่าเฉลี่ยของที่ได้จะอยู่ในช่วง 1.647 ถึง 2.400 ยกเว้นการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญจากเดิมที่ค้ำอิงถึงมูลค่าหลักประกันมาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่ค้ำอิงถึงมูลค่าหลักประกันและการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติเมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541 ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามเห็นว่าส่งผลให้ปริมาณ NPLs เพิ่มขึ้น โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.152 ถึง 2.423 (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ ในด้านผลของมาตรการต่อปริมาณ NPLs

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้รายได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ		
1) การที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่ค้ำอิงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่ค้ำอิงถึงมูลค่าหลักประกัน	2.553	0.732
2) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	2.976	0.152
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	2.306	1.165
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	2.129	1.404

ตารางที่ 33 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยง เบน มาตรฐาน
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และ หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน		
5) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับ ลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะ เริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	2.176	1.014
6) มาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับ โครงสร้างหนี้แล้วทุก ๆ ไตรมาส	1.894	1.035
7) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับ โครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไข ใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	2.000	1.175
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสีย จากการ ปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี สำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ ครบจำนวนภายในปี 2543	1.988	1.708
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541		
9) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่ แข็งแกร่งกว่า	1.929	1.142
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	1.718	1.042
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็น ร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จาก ร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	1.647	1.055

ตารางที่ 33 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ซื้อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน	1.888	2.027
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ซื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	1.965	1.861
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน จากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2	1.871	1.510
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชน จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	1.906	0.881
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	1.894	1.448
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5		
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	2.400	2.054
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	2.553	2.423

ตารางที่ 33 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี		
19) การอนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำส่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ	2.212	2.122
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	2.235	1.937
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงเวลา 5 ปี	2.271	1.923
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	2.271	2.095

แสดงให้เห็นว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 2.506 ถึง 2.847 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับภาครัฐ ยกเว้นการที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่ คำนึงถึงมูลค่าหลักประกันมาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกันและการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติเมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541 และมาตรการที่กำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป และข้อที่จะมีการแก้ไขกฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 และการอนุญาตให้ต่างชาติทำธุรกรรมได้มากขึ้นซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยมาตรการดังกล่าว โดยมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานอยู่ในช่วง 0.450 ถึง 1.257 (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผู้ตอบแบบสอบถาม ณ ระดับประเมินต่าง ๆ
ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการ

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้อย่างได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ		
1) การที่ธนาคารแห่งประเทศไทย เปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้ง สำรองหนี้สูญ จากเดิมที่ค้ำถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้ง สำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่ค้ำถึงมูลค่าหลักประกัน	2.435	0.944
2) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้อย่างได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	2.235	0.591
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	2.706	0.594
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายใน ปี พ.ศ.2543	2.776	0.543
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และ หลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน		
5) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับ ลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะ เริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	2.412	0.695
6) มาตรการ ที่กำหนดให้ต้องสอบถามคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับ โครงสร้างหนี้แล้วทุก ๆ ไตรมาส	2.788	0.537
7) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับ โครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไข ใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	2.776	0.543

ตารางที่ 34 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสีย จากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี สำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	2.729	0.605
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541		
9) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	2.576	0.697
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้น ส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	2.588	0.678
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	2.518	0.781
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ซื้อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน	2.706	1.252
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ซื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	2.671	1.257
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2	2.553	1.029

ตารางที่ 34 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	2.847	0.450
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	2.847	0.476
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5		
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	2.729	0.605
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้นก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	2.329	0.905
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับ IMF ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี		
19) การอนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำส่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ	2.459	0.983
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนดสามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	2.529	0.609

ตารางที่ 34 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	2.718	0.526
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	2.506	0.701

ผลการวิเคราะห์พบว่าในส่วนของมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้อย่างได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับส่วนใหญ่เห็นด้วยในเรื่องของการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้นและการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543 แต่ในเรื่องเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกันมาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกันและการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้อย่างได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว ยกเว้นผู้ที่มีอายุระหว่าง 36 ถึง 40 ปี เห็นด้วยกับการเปลี่ยนแปลงการตั้งสำรองหนี้สูญโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.810

ด้านมาตรการเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย แต่มาตรการที่กำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการนี้ คือ ผู้มีอายุระหว่าง 25 ถึง 30 ปี มีค่าเฉลี่ยที่ 2.231 ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 ถึง 35 ปี มีค่าเฉลี่ยที่ 2.391 และผู้ที่มีอายุมากกว่า 45 ปี มีค่าเฉลี่ยที่ 2.300

ด้านมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามที่ระดับอายุต่าง ๆ ยกเว้นผู้ที่มีอายุระหว่าง 31 ถึง 35 ปี ไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.261 ถึง 2.478

ด้านพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 พบว่าส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจะเห็นด้วยกับมาตรการการออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.609 ถึง 2.900 ส่วนเรื่องการที่จะมีการแก้ไขกฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยโดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.100 ถึง 2.385

ด้านมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับ IMF ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ ยกเว้นผู้ที่มีอายุระหว่าง 25 ถึง 30 ปี ไม่เห็นด้วยมีค่าความคิดเห็นเฉลี่ยระหว่าง 2.231 ถึง 2.462 ส่วนผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-35 ปี มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 2.217 ถึง 2.348 (ตารางที่ 35)

ตารางที่ 35 ค่าเฉลี่ย ณ ระดับการประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการจำแนกตามอายุ

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	25-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้อย่างได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ					
1) การเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จาก เดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรอง และตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ	2.462	2.304	2.810	2.278	2.200
2) การเปลี่ยนแปลง การหยุดรับรู้อย่างได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือนซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	2.154	2.130	2.381	2.222	2.300
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	2.615	2.478	2.952	2.944	2.400
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	2.385	2.739	3.000	2.889	2.700

ตารางที่ 35 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	25-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมิน มูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน					
5) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	2.231	2.391	2.524	2.500	2.300
6) มาตรการ ที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	2.846	2.652	2.762	2.944	2.800
7) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับ การปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	2.846	2.783	2.762	2.944	2.400
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสียจากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปีสำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	2.462	2.565	2.952	2.944	2.600
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541					
9) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	2.692	2.435	2.762	2.444	2.600
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	2.769	2.478	2.762	2.611	2.200
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	2.769	2.261	2.667	2.778	2.000

ตารางที่ 35 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	25-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	มากกว่า 45 ปี
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ซื้อหุ้นบุริมสิทธิ์ ของสถาบันการเงิน	2.231	2.435	3.000	2.667	3.000
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ซื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	2.000	2.348	3.000	2.778	3.000
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	2.615	2.609	2.571	2.500	2.400
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชน จัดตั้งบริษัท บริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากร แสตมป์การโอนทรัพย์สิน	2.923	2.783	2.952	2.889	2.600
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	2.846	2.870	2.857	2.833	2.800
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตาม ข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5					
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติม เรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟู ในชั้นศาลได้	2.846	2.609	2.714	2.722	2.900
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดง เจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรม การโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อน การยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	2.385	2.174	2.571	2.333	2.100

ตารางที่ 35 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	25-30 ปี	31-35 ปี	36-40 ปี	41-45 ปี	มากกว่า 45 ปี
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับ IMF ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี					
19) อนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป	2.308	2.217	2.524	2.889	2.300
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนด สามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	2.462	2.348	2.667	2.556	2.700
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	2.615	2.739	2.714	2.667	2.900
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	2.231	2.304	2.667	2.722	2.600

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอายุ พบว่าความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่องการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้นและมาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป โดยมีนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 (ตารางที่ 36)

ตารางที่ 36 ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามอายุ

เนื้อหามาตรการ	F	Sig.
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้รายได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ		
1) การเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ	0.444	0.722
2) การเปลี่ยนแปลง การหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือนซึ่งมีผลปฏิบัติเมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	0.351	0.705
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)	6.248	0.003
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	1.887	0.158
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมิน มูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน		
5) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	3.412	0.038
6) มาตรการ ที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้ แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	0.314	0.731
7) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้ รับการปรับโครงสร้างหนี้ แล้วให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	0.627	0.537
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญ เสียจากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปีสำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	2.966	0.057

ตารางที่ 36 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	F	Sig.
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541		
9) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	0.035	0.966
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	2.120	0.127
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BISเท่ากับร้อยละ8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	0.246	0.782
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ซื้อหุ้นบุริมสิทธิของสถาบันการเงิน	2.965	0.037
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ซื้อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	2.700	0.051
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	1.728	0.168
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชน จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษีและค่าอากรแสตมป์ การโอนทรัพย์สิน	0.786	0.459
16) การที่กระทรวงการคลัง ได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	0.480	0.621
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5		
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	0.248	0.781
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	0.027	0.973

ตารางที่ 36 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	F	Sig.
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับ IMF ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี		
19) อนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำส่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป	0.525	0.666
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนด สามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	2.095	0.130
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	0.721	0.490
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	3.257	0.044

ผลการวิเคราะห์ที่แสดงถึงความคิดเห็นในส่วนของมาตรการปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับในเรื่องของการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญ ตามประเภทลูกหนี้จัดชั้นและการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543 ส่วนใหญ่เห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.556 ถึง 3.000 แต่ในเรื่องเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญจากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกันและการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 2.071 ถึง 2.286

ด้านมาตรการเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงินส่วนใหญ่จะเห็นด้วย ยกเว้นผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยในข้อที่กำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.222 ถึง 2.484

ด้านมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วย ยกเว้นเรื่องการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศ ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.111 ถึง 2.462

ด้านพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ 5 ส่วนใหญ่มีผู้ตอบแบบสอบถามแสดง

ความเห็นด้วยกับการออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้และหรือลูกหนี้สามารถยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้ โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.611 ถึง 2.889 แต่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับการที่จะมีการแก้ไขกฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.000 ถึง 2.484

ด้านมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ยกเว้นการแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุดที่อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการ โดยมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.556 ถึง 2.774 (ตารางที่ 37)

ตารางที่ 37 แสดงค่าเฉลี่ย ณ ระดับการประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้อย่างได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ					
1) การเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	2.556	2.167	2.710	2.286	2.231
2) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้อย่างได้ดอกเบี้ยค้างรับ จาก 6 เดือน เป็น 3	2.111	2.111	2.419	2.071	2.232
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น	2.556	2.444	2.871	3.000	2.461
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	2.222	2.722	2.936	2.857	2.769

ตารางที่ 37 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน					
5) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	2.444	2.222	2.484	2.571	2.308
6) มาตรการ ที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	3.000	2.444	2.839	2.929	2.846
7) มาตรการ ที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	3.000	2.722	2.774	2.929	2.539
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสียจากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปีสำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	2.556	2.333	2.936	2.929	2.692
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541					
9) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	2.556	2.500	2.581	2.714	2.539
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงให้กับชาวต่างชาติ	2.778	2.389	2.677	2.857	2.231
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	2.778	2.167	2.710	2.714	2.154
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน	2.111	2.500	2.903	2.643	3.000

ตารางที่ 37 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ซื้อหุ้นกู้ด้วยสิทธิของสถาบันการเงิน	2.000	2.778	2.936	2.786	2.923
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	2.111	2.444	2.774	2.571	2.462
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	2.889	2.778	2.936	2.857	2.692
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	2.778	2.833	2.936	2.786	2.769
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5					
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	2.889	2.611	2.710	2.786	2.769
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนวนองให้รวดเร็วขึ้น	2.222	2.222	2.484	2.500	2.000

ตารางที่ 37 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย				
	ต่ำกว่า 5 ปี	5-10 ปี	11-15 ปี	16-20 ปี	มากกว่า 20 ปี
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี					
19) อนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำส่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป	2.222	2.222	2.387	3.000	2.231
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่ กำหนด สามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	2.444	2.444	2.484	2.786	2.539
21) การแก้ไข พระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุด บนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	2.556	2.667	2.774	2.714	2.769
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยาย ระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	2.556	2.167	2.710	2.286	2.231

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน พบว่า
ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่องการ
ทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้นและการแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยาย
ระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี) มี
ความแตกต่างกันโดยมีนัยสำคัญทางสถิติน้อยกว่า 0.05 (ตาราง 38)

ตารางที่ 38 ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

เนื้อหามาตรการ	F	Sig
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้อย่างได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ		
1) การเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลัก ประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่ คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	0.541	0.656
2) การเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้อย่างได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3	0.314	0.731
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น	6.200	0.003
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	2.320	0.105
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลัก เกณฑ์การ ประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน		
5) มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	3.052	0.053
6) มาตรการ ที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้ แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส	0.705	0.497
7) มาตรการ ที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้ แล้วให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	0.854	0.429
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสียหายจากการปรับโครงสร้าง หนี้ทุกงวดครึ่งปีสำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	3.043	0.053
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541		
9) การควมรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	0.084	0.919
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้า แทรกแซงให้กับชาวต่างชาติ	2.854	0.063
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดย ลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และ ขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	0.315	0.731
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการให้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นปริมิสิทธิ์ ของสถาบันการเงิน	2.558	0.061

ตารางที่ 38 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	F	Sig
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื่อหุ้นกู้ด้วยสิทธิของสถาบันการเงิน	1.824	0.149
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	1.753	0.163
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	0.731	0.485
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อ ดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	0.229	0.796
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5		
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	0.774	0.465
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดง เจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนวนให้รวดเร็วขึ้น	0.134	0.875
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี		
19) อนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำสั่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป	0.620	0.604
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนด สามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	2.060	0.134
21) การแก้ไข พระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	0.590	0.556
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	6.626	0.002

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ส่วนใหญ่ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและระดับปริญญาตรีเห็นด้วยกับมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้นและการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543 ยกเว้นผู้ที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีไม่แน่ใจในการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้นโดยมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.000 ส่วนการเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญและการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 2.000 ถึง 2.438

ด้านมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ของสถาบันการเงินส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว ยกเว้นมาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วย

ด้านมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรีเห็นด้วยกับมาตรการ ยกเว้นการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการ โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีไม่เห็นด้วยกับมาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินมีค่าเฉลี่ยที่ 2.000

ด้านพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการนี้ ส่วนเรื่องที่จะมีการแก้ไขกฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ผู้ที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีไม่แน่ใจกับมาตรการดังกล่าวโดยมีค่าเฉลี่ยที่ 1.000 ส่วนผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีที่ไม่เห็นด้วยกับมาตรการมีค่าเฉลี่ยที่ 2.212 และผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทเห็นด้วยกับมาตรการมีค่าเฉลี่ยที่ 2.563

ด้านมาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรีผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วย ยกเว้นเรื่องที่ยกอนุญาตให้ชาวต่างประเทศทำธุรกรรมได้มากขึ้นผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการ ส่วนในเรื่องการแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ผู้ที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีไม่แน่ใจกับมาตรการ โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 1.000

ตารางที่ 39 ค่าเฉลี่ย ณ ระดับการประเมินต่าง ๆ ในด้านความคิดเห็นต่อมาตรการจำแนกตาม
ระดับการศึกษา

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้รายได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ			
1) การเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	2.000	2.365	2.563
2) การเปลี่ยนแปลง การหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับ จาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	2.000	2.115	2.438
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น	1.000	2.712	2.750
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	3.000	2.769	2.781
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน			
5) มาตรการกำหนดให้ ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	2.000	2.346	2.531
6) มาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบถามคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้วทุก ๆ ไตรมาส	3.000	2.712	2.906
7) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	3.000	2.750	2.813
8) มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสีย จากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี สำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	1.000	2.635	2.938

ตารางที่ 39 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541			
9) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	2.000	2.596	2.563
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	2.000	2.654	2.500
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	2.000	2.500	2.563
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน	3.000	2.750	2.625
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	3.000	2.712	2.594
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2	2.000	2.635	2.438
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้ เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	2.000	2.846	2.875
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	3.000	2.808	2.906

ตารางที่ 39 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	ค่าเฉลี่ย		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	ปริญญาโท
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5			
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	3.000	2.596	2.936
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	1.000	2.212	2.563
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี			
19) อนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น คำสั่ง คำปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป	2.000	2.404	2.563
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนด สามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	3.000	2.462	2.625
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	3.000	2.731	2.688
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	1.000	2.500	2.563

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามระดับการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามไม่แตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้นเรื่องเกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป เรื่องการออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศได้ เรื่องการที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) และเรื่องการแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุดที่อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้มีความแตกต่างกันโดยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่า 0.05 (ตารางที่ 40)

ตารางที่ 40 ความแปรปรวนทางเดียวจำแนกตามระดับการศึกษา

เนื้อหามาตรการ	F	Sig
ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ที่ประกาศปรับปรุง เกณฑ์การรับรู้อย่างได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ		
1) การเปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน	0.029	0.972
2) การเปลี่ยนแปลง การหยุดรับรู้อย่างได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือน ซึ่งมีผลปฏิบัติ เมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2541	1.199	0.307
3) การทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น	1.366	0.261
4) การผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบร้อยละ 100 ภายในปี พ.ศ.2543	0.368	0.693
ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน		
5) มาตรการกำหนดให้ ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป	5.636	0.005
6) มาตรการที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้วทุก ๆ ไตรมาส	1.413	0.249
7) มาตรการที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้วเป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด	0.804	0.451
8) การที่ผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสียหายจากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี สำรองร้อยละ 20 และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543	0.453	0.638

ตารางที่ 40 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	F	Sig
ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541		
9) การควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า	0.475	0.701
10) รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB,BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ	0.438	0.695
11) การปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS เท่ากับร้อยละ 8.5) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จากร้อยละ 6.0 เป็นร้อยละ 4.25 และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จากร้อยละ 2.5 เป็นร้อยละ 4.25	0.189	0.904
12) โครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ์ ของสถาบันการเงิน	0.738	0.481
13) โครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน	0.401	0.671
14) การออกพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2	3.891	0.024
15) การที่รัฐบาลสนับสนุนให้ เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน	2.260	0.111
16) การที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	3.023	0.034
ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5		
17) การออกพระราชบัญญัติล้มละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหนี้ และหรือลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้	0.863	0.426
18) การที่จะมีการแก้ไขกฎหมาย ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่นแผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น	0.561	0.573

ตารางที่ 40 (ต่อ)

เนื้อหามาตรการ	F	Sig
ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่อง การเปิดตลาดเสรี		
19) อนุญาตให้ชาวต่างประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป	0.697	0.501
20) การแก้ไขพระราชบัญญัติที่ดิน ที่อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุนจำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนด สามารถซื้อที่ดินเพื่อการพักอาศัยได้ 1 ไร่	0.850	0.470
21) การแก้ไขพระราชบัญญัติอาคารชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ร้อยละ 100 ในอาคารชุดบนพื้นที่ ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วงระยะเวลา 5 ปี	3.225	0.045
22) การแก้ไขกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่าอสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)	1.395	0.254

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุป

จากวิกฤติการณ์ทางการเงินของไทยสืบเนื่องจากปัญหาการนำเงินที่กู้ยืมไปใช้ลงทุนในธุรกิจที่ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง เช่น ภาคธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ ภาคธุรกิจหลักทรัพย์เพื่อการเก็งกำไร เป็นต้น ทำให้จำนวนของหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น การไม่ปล่อยสินเชื่อใหม่ของสถาบันการเงินเนื่องจากเกรงว่าจะกลายเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพ ซึ่งปัญหาดังกล่าว ทำให้ภาคเศรษฐกิจแท้จริงขาดสภาพคล่องและไม่สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้ ส่วนสินเชื่อที่มีคุณภาพต้องกลายเป็นสินเชื่อด้วยคุณภาพส่งผลให้ความสามารถในการปล่อยสินเชื่อและฐานะทางการเงินของธนาคารพาณิชย์อ่อนแอลง ทั้งนี้ภาครัฐได้ออกมาตรการที่เข้มงวดเพื่อนำมาแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และเพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของธนาคารพาณิชย์ไทย โดยการออกมาตรการการเกณฑ์การรับรู้รายได้การจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ เพื่อระงับการรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างชำระเกินกว่า 3 เดือน การจัดชั้นหนี้ของลูกหนี้และการกันเงินสำรองสำหรับลูกหนี้ที่แบ่งประเภทลูกหนี้ออกเป็น 5 ระดับ มาตรการต่อมา คือ มาตรการเรื่องการปรับโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันเพื่อให้เกิดการประนอมหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามประเภทของลูกหนี้และเพื่อให้สถาบันการเงินที่ปล่อยกู้มีโอกาสได้รับชำระหนี้คืนสูงสุดหรือก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการดำเนินกิจการของทั้งลูกหนี้และสถาบันการเงินที่ปล่อยกู้ มาตรการต่อมา คือ มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินที่ประกาศเมื่อ วันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 แผนดังกล่าวจะช่วยระดมทุนและเพิ่มทุนให้กับสถาบันการเงินที่มีเงินกองทุนไม่พอทั้งเงินกองทุนชั้นที่ 1 และเงินกองทุนชั้นที่ 2 การเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์การกำกับดูแลสถาบันการเงิน การดำเนินการแทรกแซงสถาบันการเงินที่อ่อนแอ และการอนุญาตให้จัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ภาคเอกชน (AMC) ต่อมา คือ พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 เพื่อให้กลุ่มเจ้าหนี้ที่ปล่อยกู้และลูกหนี้สามารถยื่นแผนฟื้นฟูกิจการต่อศาลได้ ก่อนที่จะถึงกระบวนการล้มละลายและมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนง ฉบับที่ 5 เพื่อปรับปรุงประเภทของทรัพย์สินที่ลูกหนี้สามารถนำมาใช้เป็นหลักประกันสินเชื่อได้และเพื่อบังคับประกันตามสิทธิของเจ้าหนี้ให้เป็นไปโดยรวดเร็วซึ่งรวมถึงกระบวนการทางศาล ต่อมาคือ มาตรการที่รัฐบาลได้ตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนง

ฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี ที่อนุญาตให้ชาวต่างชาติทำธุรกิจและถือครองอสังหาริมทรัพย์ได้เพิ่มขึ้น

การศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของภาครัฐในการแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ เป็นการศึกษาเพื่อให้ทราบถึงรายละเอียดของมาตรการต่าง ๆ ที่ภาครัฐได้ประกาศใช้แก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และสร้างความมั่นคงในระบบสถาบันการเงินและทราบถึงความคิดเห็นต่อมาตรการในทัศนะของผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปของธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนทราบถึงโอกาสที่มาตรการต่าง ๆ ได้ถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารระดับกลางขึ้นไปของธนาคารพาณิชย์ในเขตกรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล จำนวน 12 ธนาคาร โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 90 ชุด ในการรวบรวมข้อมูล ซึ่งเก็บรวบรวมแบบสอบถามได้จำนวน 85 ชุด สุ่มหายจำนวน 5 ชุด

รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

จากรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม สรุปได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีสัดส่วนของเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีช่วงอายุระหว่าง 31-41 ปี มีประสบการณ์การทำงานระหว่าง 11-15 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี คณะที่จบการศึกษาคือส่วนใหญ่จบคณะบริหารและมากกว่าร้อยละ 50 จะสมรสแล้ว เห็นได้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคนหนุ่มสาว มีการศึกษาดี มีความคิดก้าวหน้าและมีประสบการณ์ทำงานอยู่ในระดับผู้บริหาร ทำให้มีความคิดพิจารณารอบครอบ ดังนั้นข้อมูลที่ได้รับย่อมมีความน่าเชื่อถือสูง

สรุปความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหานี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

ผลสรุปจากการสอบถามในเรื่องผลของมาตรการต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ซึ่งวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามพบว่ามาตรการต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้ประกาศออกมาแล้วมีโอกาสที่จะช่วยลดปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs) ในระบบสถาบันการเงินได้ โดยแต่ละมาตรการให้ผลที่แตกต่างกันไป กล่าวคือ

1. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ จะมีผลทำให้ปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น มีเพียงการผ่อนปรนการตั้งสำรองหนี้ที่ทำให้ปริมาณ หนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงเดิม

2. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และการประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าวและเห็นว่าเป็นมาตรการที่ดี สามารถลดปริมาณ หนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้

3. มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงิน เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นว่าในรายละเอียดมาตรการส่วนใหญ่ไม่ทำให้ปริมาณหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้เปลี่ยนแปลง จะมีเพียงมาตรการที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้วยคุณภาพและเรื่องกระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 เท่านั้นที่จะช่วยให้ปริมาณ NPLs ลดลงได้

4. พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความเชื่อมั่นว่าจะช่วยลดปริมาณหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้

5. มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามหนังสือเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาดเสรี ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้ความเชื่อมั่นว่าเป็นมาตรการที่ช่วยลดปริมาณ NPLs ได้

ข้อมูลสรุปจากการสอบถามในเรื่องความคิดเห็นต่อมาตรการ ซึ่งเห็นได้ว่าผู้บริหารของธนาคารพาณิชย์ให้ความเชื่อมั่นในมาตรการ และเห็นด้วยในเกือบทุกมาตรการที่ได้ดำเนินการแล้ว โดยเฉพาะมาตรการเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างหนี้ การสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) การจัดตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างหนี้ทางการเงิน (FRAC) และการออกพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ.2541 ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยมากกว่าร้อยละ 80.0 ของจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด ส่วนมาตรการที่ผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยมีเพียงมาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ ถึงแม้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามไม่เห็นด้วยกับมาตรการดังกล่าว แต่เห็นด้วยที่ธนาคารแห่งประเทศไทยผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้สูญ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้พบว่า ความคิดเห็นต่อมาตรการมีความสัมพันธ์โดยตรงกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในเรื่องผลของมาตรการต่อปริมาณหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ กล่าวคือผู้ตอบแบบสอบถามจะมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับมาตรการที่คาดว่าจะทำให้ปริมาณหนี้ไม่ก่อให้เกิดรายได้คงที่หรือลดลง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาในครั้งนี้ ได้รับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติมที่สามารถนำไปเป็นประโยชน์ในการพิจารณาเพิ่มเติมต่อไป ดังนี้

ตอนที่ 1 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้ และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ การปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้ ควรคำนึงถึงสถานะเศรษฐกิจของประเทศโดยรวม ควรใช้ในช่วงสภาวะการณปกติและจัดลำดับการบังคับใช้ให้เป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป เพื่อให้สถาบันการเงินมีเวลาปรับตัวและสร้างกฎระเบียบรองรับมาตรการ เพื่อลดผลเสียหายที่จะกระทบต่อภาคธุรกิจ อีกทั้งมาตรการนี้มีความเข้มงวดมากเกินไปควรมีการผ่อนปรนเกณฑ์การสำรองหนี้สำหรับลูกหนี้ปกติ ที่ให้ตั้งสำรองไว้ร้อยละ 1

ตอนที่ 2 มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้ และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน ปัญหาของลูกหนี้ไม่ได้เกิดเฉพาะลูกหนี้รายใหญ่ที่วงเงินมากกว่า 50.00 ล้านบาท ขึ้นไปเท่านั้น ลูกหนี้รายย่อยก็มีปัญหาเช่นกัน หากจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้ควรใช้ไปพร้อม ๆ กัน ส่วนเกณฑ์การตั้งสำรองส่วนสูญเสียจากการปรับโครงสร้างหนี้ ควรขยายระยะเวลาการสำรองหนี้เพิ่มขึ้น ธนาคารแห่งประเทศไทยและธนาคารพาณิชย์ควรมีความตั้งใจและมีวินัยในการปฏิบัติให้เป็นไปตามมาตรการ อีกทั้งลูกค้าต้องให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่เจ้าหนี้

ตอนที่ 3 มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541 ด้านมาตรการที่แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2 คณะกรรมการควรมีสหัตถ์ตรวจสอบการทำงานของสถาบันการเงินที่ขาดความตั้งใจในการแก้ปัญหา ส่วนกรณีที่ทางการจะประกาศขายหุ้นธนาคารนครหลวงไทยและธนาคารศรีนครให้กับนักลงทุนต่างประเทศควรขายให้กับประชาชนในประเทศก่อน

ตอนที่ 4 พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูปกฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ขบวนการในการปฏิรูปกฎหมายต่าง ๆ ควรให้ความยุติธรรมกับลูกหนี้และเจ้าหนี้โดยรวม มิใช่ประโยชน์ของของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

ตอนที่ 5 มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับกองทุนการเงินระหว่างประเทศตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการเปิดตลาด รัฐบาลควรพิจารณานโยบายในการพึ่งพาตนเองและพยายามใช้เงินทุนภายในประเทศให้มากกว่าเดิม ในระยะแรกเศรษฐกิจตกต่ำลงมากซึ่งเกิดจากการพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างประเทศหรือหากต้องการพึ่งพาเงินทุนของต่างประเทศควรมีมาตรการให้เป็นการลงทุนในระยะยาว การอนุญาตให้ชาวต่างประเทศทำธุรกรรมได้มากขึ้นเป็นการซ้ำเติมเศรษฐกิจภายในประเทศที่กำลังมีปัญหาหรือหากต้องเข้ามาควรมีกำหนดเวลาระยะสั้นและมีกฎหมายควบคุมอย่างรัดกุม

บรรณานุกรม

กรุงเทพธุรกิจ. 2541. กรุงเทพมหานคร : 15 สิงหาคม 2541 : น. 2

_____. 2541. กรุงเทพมหานคร : 24 สิงหาคม 2541 : น. 20

กীরติ กীরติยุติ. 2538. การสำรวจหนี้สงสัยจะสูญ และการจำหน่ายหนี้สูญของสถาบันการเงิน. กรุงเทพมหานคร. วิทยาลัยนิพนธ์ปริญาโท, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. “ มาตรการของรัฐบาลกับการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ “. ตลาดหลักทรัพย์. 2(5) : น.5-6.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. 2540. รายงานเศรษฐกิจและการเงินปี 2540. (ไม่ปรากฏที่พิมพ์).

นิรนาม. 2541. “ แบงค์ชาติชี้เรื่องเศรษฐกิจโตติดลบ ” การเงินการคลัง. 17(196) : น.72-76

ปิยารมย์ ปิยะไทยเสรี. 2539. Credit Rationing กับการจัดสรรสินเชื่อของธนาคารพาณิชย์. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยนิพนธ์ปริญาโท, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

รายงานประจำปีบริษัทจดทะเบียน (โปรแกรมคอมพิวเตอร์). 2541. ห้องสมุดตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย.

วราภรณ์ อาษาพร. 2541. การฟื้นฟูกิจการ พรบ.ล้มละลาย (2541) (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร. โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

วิภูจักร. 2541. กรุงเทพมหานคร : 14 ตุลาคม 2541 : น.1.

วิทวัส วัฒนธรรม. 2540. การเปรียบเทียบความยืดหยุ่นแห่งการทดแทนกันระหว่างสินเชื่อในประเทศและสินเชื่อจากต่างประเทศ อันเนื่องมาจากนโยบายการเงินก่อนและหลังการเปิดเสรีทางการเงิน. กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศูนย์วิจัยไทยพาณิชย์. 2541. 2540 ปีแห่งความปั่นป่วน ตลาดการเงินไทย. กรุงเทพมหานคร : บริษัท มาสเตอร์ คีย์ จำกัด.

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. 2541. “ การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไทยภายใต้การขอรับความช่วยเหลือด้านการเงินและวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) “. การเงินการคลังฉบับพิเศษ : น.29-56.

สุวินัย ภรณวัย. 2541. เศรษฐกิจฟองสบู่บทเรียนและทางรอด. กรุงเทพมหานคร : บริษัท ธรรมสาร จำกัด.

ภาคผนวก

หลักเกณฑ์การจัดชั้นสินทรัพย์และการกันสำรองของสถาบันการเงิน (เดิม)

ที่ธนาคารแห่งประเทศไทยได้กำหนดหลักเกณฑ์การจัดชั้นสินทรัพย์ รวมทั้งหลักเกณฑ์การกันสำรองสำหรับ สินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความมั่นคงให้กับสถาบันการเงิน และเพื่อยกระดับการกำกับดูแลสถาบันการเงินให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น โดยมีสาระสำคัญของหลักเกณฑ์ดังนี้

1. สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน (Sub-Standard Debts) หมายถึง สินทรัพย์ที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดความเสียหายหรือมีปัญหาในการเรียกคืน หรือไม่ก่อให้เกิดรายได้ตามปกติ ประกอบด้วยเงินให้กู้ยืมและลูกหนี้ที่ครบกำหนดชำระตามอายุสัญญาแล้วหรือเมื่อได้ทวงถามหรือเรียกให้ชำระหนี้แล้ว แต่ลูกหนี้ไม่สามารถชำระหนี้ได้ภายในเวลา 12 เดือน (ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.2541 ธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ปรับลดระยะเวลาจาก 12 เดือน เป็น 6 เดือน และเงินให้กู้ยืมและลูกหนี้ที่ค้างชำระเงินต้นตามงวดการชำระเงินหรือค้างชำระดอกเบี้ยเป็นเวลาตั้งแต่ 12 เดือนขึ้นไป (ตั้งแต่ต้นปี พ.ศ.2541 ธนาคารแห่งประเทศไทยปรับลดระยะเวลาจาก 12 เดือน เป็น 6 เดือน) ส่วนทางด้านเงินให้สินเชื่อสำหรับลูกหนี้รายที่จัดชั้นสินทรัพย์สงสัยเฉพาะในส่วนที่มีหลักทรัพย์เป็นประกัน

โดยมีหลักเกณฑ์การกันสำรองดังนี้

1.1 ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้ธนาคารพาณิชย์จะต้องกันเงินสำรองร้อยละ 15 ของมูลค่า สินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานรวม ส่วนธุรกิจเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ จะต้องกันเงินสำรองร้อยละ 20 ของมูลค่าสินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานรวม

1.2 สำหรับสินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานที่สถาบันการเงินมีอยู่ ณ วันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ.2540 จะต้องกันเงินสำรองให้ครบทั้งจำนวนตามข้อ 1.1 ภายในสิ้นปี พ.ศ.2541 โดยต้องกันสำรองไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ภายในปี พ.ศ.2540 และไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ภายในไตรมาสที่สองของปี พ.ศ.2541

1.3 สำหรับสินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐานตั้งแต่ 1 กรกฎาคม พ.ศ.2540 เป็นต้นไป (จะต้องใช้หลักเกณฑ์ใหม่ในการจัดชั้น คือลูกหนี้ที่ค้างชำระต้นเงินหรือดอกเบี้ยเกินกว่า 6 เดือนให้ถือเป็นสินทรัพย์จัดชั้นต่ำกว่ามาตรฐาน) จะต้องกันสำรองให้ครบทั้งจำนวนตามข้อ 1.1 ภายในสิ้นปี พ.ศ.2540

2. สินทรัพย์จัดชั้นสงสัย (Doubtful Debts) สินทรัพย์ที่สงสัยว่าจะไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ประกอบด้วย

2.1 สิทธิเรียกร้องที่ไม่มีทรัพย์สินเป็นประกัน หรือมีทรัพย์สินเป็นประกันไม่คุ้มหนี้หรือไม่สมบูรณ์ตามกฎหมายเฉพาะส่วนที่คาดว่าจะเรียกคืนไม่ได้

2.2 สินทรัพย์อื่นเฉพาะส่วนที่เป็นส่วนต่างของราคาจริงกับราคาตามบัญชีที่สูงกว่าราคาจริง ทั้งนี้ราคาจริงของสินทรัพย์นั้นให้ถือตามราคาซื้อขาย ในตลาดหรือตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยสั่งการ โดยมีหลักเกณฑ์การกันสำรอง คือ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุน และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์จะต้องกันเงินสำรองร้อยละ 100 ของมูลค่าสินทรัพย์จัดชั้นสงสัย โดยจะต้องกันสำรองทั้งจำนวนทันที ณ สิ้นงวดการบัญชีที่เกิดรายการนั้น

3. สินทรัพย์จัดชั้นสูญ (Bad Debts) สินทรัพย์ที่ไม่มีราคาหรือเรียกคืนไม่ได้ประกอบด้วย

3.1 สิทธิเรียกร้องซึ่งได้ปฏิบัติการโดยสมควรเพื่อให้ได้ชำระหนี้ แต่ไม่มีทางจะได้รับชำระหนี้แล้ว

3.2 สิทธิเรียกร้องซึ่งตามพฤติกรรมไม่อาจเรียกให้ชำระหนี้ได้

3.3 สินทรัพย์อื่นซึ่งชำรุด เสียหาย หรือหมดราคา

โดยหลักเกณฑ์การกันสำรอง คือ ธนาคารพาณิชย์ ธุรกิจเงินทุนและบริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ต้องกันเงินสำรองร้อยละ 100 ของมูลค่าสินทรัพย์จัดชั้นสูญ โดยจะต้องกันสำรองทั้งจำนวนทันที ณ สิ้นงวดการบัญชีที่เกิดรายการนั้น

รายละเอียดหลักเกณฑ์ในการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย

1. ผู้มีสิทธิเข้ารับการฟื้นฟูกิจการ

การฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลาย กำหนดขอบเขตของผู้เข้ารับการฟื้นฟูกิจการไว้เฉพาะนิติบุคคลที่เป็นบริษัทจำกัดและบริษัทมหาชนจำกัดเท่านั้น สำหรับนิติบุคคลประเภทอื่นก็อาจเข้ารับการฟื้นฟูกิจการได้หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมออกกฎกระทรวงเพิ่มประเภทนิติบุคคลที่สามารถเข้ารับการฟื้นฟูกิจการ

2. ผู้มีสิทธิยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย ได้กำหนดเกี่ยวกับผู้มีสิทธิยื่นขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ไว้ดังนี้

2.1 เจ้าหนี้เป็นผู้มีสิทธิยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้รวมถึงเจ้าหนีที่มีประกันและเจ้าหนี้ไม่มีประกัน

2.2 ลูกหนี้ในการฟื้นฟูกิจการกฎหมายเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ยื่นคำขอต่อศาลเพื่อฟื้นฟูกิจการของตนเองได้

2.3 หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลลูกหนี้ กรณีลูกหนี้ประกอบธุรกิจอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหน่วยงานของรัฐ การฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ดังกล่าวต้องทำโดยหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลลูกหนี้ นั้น ดังนี้

2.3.1 กรณีลูกหนี้เป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ บริษัทเครดิตฟองซิเอร์ ผู้มีสิทธิยื่นคำขอฟื้นฟู คือ ธนาคารแห่งประเทศไทย

2.3.2 กรณีลูกหนี้เป็นบริษัทหลักทรัพย์ผู้มีสิทธิยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการดังกล่าว คือ สำนักคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

2.3.3 กรณีลูกหนี้เป็นบริษัทประกันวินาศภัย บริษัทประกันชีวิตผู้มีสิทธิยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการ คือ กรมการประกันภัย

3. เหตุในการขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

3.1 การมีหนี้สินล้นพ้นตัว หมายถึง การที่ลูกหนี้มีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ หรือการที่ลูกหนี้มีทรัพย์สินไม่พอชำระหนี้ของตนเอง

3.2 ลูกหนี้เป็นเจ้าของคนเดียวหรือหลายรายรวมแล้วเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท

3.3 ลูกหนี้มีเหตุอันสมควรและมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ เหตุอันสมควร ได้แก่ การที่ลูกหนี้ดำเนินธุรกิจต่อไปย่อมเกิดประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือการล้มละลายของลูกหนี้จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างมากต่อเศรษฐกิจและภาพพจน์ต่อประเทศ

4. ข้อจำกัดในการเข้ารับการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ หากลูกหนี้อยู่ในสถานะต่อไปนี้ไม่สามารถเข้ารับการฟื้นฟูกิจการได้

4.1 ลูกหนี้ถูกศาลพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด ในการยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว ลูกหนี้ไม่สามารถเข้ารับการฟื้นฟูกิจการได้ ทั้งนี้เนื่องจากในช่วงเวลาที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดลูกหนี้มีทางออกในการหลุดพ้นจากการล้มละลายได้ โดยเสนอคำขอประนอมหนี้ต่อที่ประชุมเจ้าหนี้ ซึ่งลูกหนี้อาจจะขอชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ภายใต้กระบวนการฟื้นฟูกิจการและเมื่อเจ้าหนี้เห็นชอบก็จะยอมรับคำขอประนอมหนี้ดังกล่าวและขอความเห็นชอบต่อศาล และหากศาลเห็นชอบศาลก็จะยกเลิกการพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้เด็ดขาด ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ก็สามารถยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการได้

4.2 ลูกหนี้สิ้นสภาพนิติบุคคล หลักการสำคัญของการฟื้นฟูกิจการคือต้องการให้ลูกหนี้ดำเนินธุรกิจไปได้ตามปกติตั้งนั้นหากลูกหนี้ไม่มีสภาพนิติบุคคลแล้วเท่ากับลูกหนี้ไม่เป็นบุคคลตามกฎหมายลูกหนี้นี้ย่อมไม่สามารถดำเนินธุรกิจหรือกระทำการนิติกรรมใด ๆ ได้

5. รายการที่ต้องแสดงในคำขอร้องฟื้นฟูกิจการ คำร้องขอฟื้นฟูกิจการต้องมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ความมีหนี้สินล้นพ้นตัวของลูกหนี้ ในคำร้องขอฟื้นฟูกิจการต้องแสดงว่าลูกหนี้มีหนี้สินมากกว่าทรัพย์สิน

5.2 รายชื่อเจ้าหนี้ที่ลูกหนี้เป็นหนี้รวมกันอยู่ไม่น้อยกว่า 10.0 ล้านบาท เจ้าหนี้ที่ระบุไว้ในคำขอฟื้นฟูกิจการนี้อาจเป็นเจ้าหนี้มีประกันหรือเจ้าหนี้ไม่มีประกันก็ได้ และแม้ว่าหนี้ของเจ้าหนี้นั้นจะยังไม่ถึงกำหนดชำระก็ตามหากหนี้ดังกล่าวเป็นหนี้ที่สามารถกำหนดจำนวนหนี้ได้แน่นอนแล้ว ก็สามารถระบุรายชื่อเจ้าหนี้ในคำขอฟื้นฟูกิจการได้

5.3 เหตุอันสมควรและช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการ เหตุอันสมควร ได้แก่ ลูกหนี้เป็นบริษัทขนาดใหญ่หากมีการล้มละลายแล้วอาจส่งผลกระทบต่อหลายด้านมีการเลิกจ้างงานจำนวนมากทำให้เกิดปัญหาการว่างงาน ช่องทางการฟื้นฟูกิจการนั้นอาจพิจารณาได้จากสถานะของลูกหนี้ที่เป็นอยู่ในขณะยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการว่ามีความเป็นไปได้ที่ลูกหนี้สามารถหลุดพ้นจากการมีหนี้สินล้นพ้นตัว

5.4 ชื่อและคุณสมบัติของผู้ทำแผน ซึ่งเป็นผู้จัดทำแผนการหรือแนวทางในการฟื้นฟูกิจการเพื่อเสนอต่อที่ประชุมเจ้าหนี้และศาล

5.5 หนังสือยินยอมของผู้ทำแผน โดยหนังสือยินยอมของผู้ทำแผนเป็นสิ่งที่แสดงว่าผู้ทำแผนรับรู้และตกลงทำแผนฟื้นฟูกิจการ

5.6 รายการทรัพย์สินและหนี้สินของลูกหนี้ หากลูกหนี้เป็นผู้ยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ลูกหนี้ต้องแนบบัญชีแสดงทรัพย์สินทั้งหมดที่มีอยู่มาพร้อมกับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการด้วย

5.7 รายชื่อเจ้าหนี้ ผู้ร้องขอไม่ว่าจะเป็นผู้ยื่นคำร้องหรือลูกหนี้ก็ตามจะต้องแนบบัญชีรายชื่อและที่อยู่ของเจ้าหนี้มาพร้อมกับคำร้องขอด้วย อย่างไรก็ตามในรายชื่อเจ้าหนี้ดังกล่าวก็ต้องมีรายชื่อเจ้าหนี้เมื่อนับรวมจำนวนหนี้แล้วมีจำนวนไม่ต่ำกว่า 10 ล้านบาท

6. การชำระค่าขึ้นศาลและเงินประกันค่าใช้จ่าย การยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ผู้ร้องขอฟื้นฟูกิจการต้องชำระค่าขึ้นศาลจำนวน 1,000 บาท และต้องวางเงินประกันค่าใช้จ่ายจำนวน 50,000 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายของศาลและของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ในการดำเนินกิจการต่าง ๆ และเงินประกันที่วางไว้หากไม่พบกับค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นศาลมีอำนาจสั่งให้วางเพิ่มได้

7. การถอนคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ เมื่อมีการยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ ศาลจะพิจารณา รายละเอียดเบื้องต้นว่าการยื่นคำร้องนั้นเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่พระราชบัญญัติล้มละลายกำหนดหรือไม่ หากต่อมาผู้ยื่นคำร้องขอต้องการถอนคำร้องขอ จะต้องได้รับอนุญาตจากศาลก่อนซึ่งถ้าศาลไม่อนุญาต ผู้ยื่นคำร้องขอก็ไม่สามารถถอนคำร้องขอฟื้นฟูกิจการได้

8. ข้อจำกัดสิทธิอันเนื่องมาจากการฟื้นฟูกิจการ (Automatic Stay) การสร้างข้อจำกัดสิทธิ เป็นมาตรการทางกฎหมายที่สำคัญประการหนึ่ง ที่ถูกนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้และเป็นลักษณะสำคัญที่ทำให้การฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลายแตกต่างจากการฟื้นฟูกิจการในทางธุรกิจทั่วไป ข้อจำกัดสิทธิอันเนื่องมาจากการฟื้นฟูกิจการ ได้แก่ การจำกัดสิทธิผู้เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

8.1 ลูกหนี้

8.1.1 ห้ามลูกหนี้ดำเนินกิจการใด ๆ เพื่อเลิกกิจการ

8.1.2 ห้ามลูกหนี้ จำหน่าย จ่าย โอน ให้เช่า ชำระหนี้ ก่อหนี้ หรือกระทำการใด ที่ก่อให้เกิดภาวะทรัพย์สิน นอกจากการกระทำที่จำเป็นเพื่อทำให้กิจการค้าของลูกหนี้สามารถดำเนินต่อไปได้ตามปกติ.

8.2 เจ้าหนี้

8.2.1 ห้ามฟ้องร้องต่อศาลเพื่อให้สั่งเลิกกิจการของลูกหนี้

8.2.2 ห้ามฟ้องล้มละลายลูกหนี้

8.2.3 ห้ามฟ้องลูกหนี้หรือเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ เพื่อบังคับแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้

8.2.4 ห้ามเจ้าหนี้มีประกันบังคับชำระหนี้แก่ทรัพย์สินที่เป็นหลักประกัน

8.2.5 ห้ามเจ้าหนี้ที่บังคับชำระหนี้ได้เองได้เองตามกฎหมาย ได้แก่ ผู้รับจำนำ หรือหนีภาษีอากร ยึดขายทรัพย์สินของลูกหนี้

8.2.6 ห้ามเจ้าหนี้ผู้ประกอบการสาธารณูปโภคดให้บริการแก่ลูกหนี้

8.3. เจ้าของทรัพย์สิน โดยเจ้าของทรัพย์สินจะถูกจำกัดสิทธิดังนี้

8.3.1 ห้ามเรียกคืนทรัพย์สินอันเกิดจากสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อหรือสัญญาซื้อขายที่กรรมสิทธิ์ยังไม่โอน

8.3.2 ห้ามฟ้องร้องบังคับคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือหนี้ที่เกิดจากสัญญาเช่า สัญญาเช่าซื้อ หรือสัญญาซื้อขายที่กรรมสิทธิ์ยังไม่โอนยังลูกหนี้

8.4 นายทะเบียนนิติบุคคล ข้อจำกัดแก่นายทะเบียนดังนี้

8.4.1 ห้ามใช้อำนาจสั่งเลิกนิติบุคคลของลูกหนี้

8.4.2 ห้ามจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลของลูกหนี้ และกรณีที่มีการยื่นขอจดทะเบียนเลิกนิติบุคคลของลูกหนี้ไปแล้ว นายทะเบียนต้องระงับการจดทะเบียนนั้นไว้

8.5 หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลลูกหนี้ ช้อกำหนดห้ามหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลการประกอบธุรกิจใช้อำนาจในเรื่องต่อไปนี้

8.5.1 สั่งเพิกถอนใบอนุญาตของลูกหนี้

8.5.2 สั่งให้ลูกหนี้หยุดกิจการอันเนื่องมาจากปัญหาทางการเงิน

8.6 ศาล การใช้อำนาจศาล ถูกจำกัดในเรื่องต่อไปนี้

8.6.1 ห้ามศาลสั่งเลิกกิจการของลูกหนี้และในกรณีที่มีคำฟ้องร้องหรือคำร้องขอที่ได้ยื่นไว้ก่อนที่จะมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ นั้น ให้ศาลระงับการพิจารณาคดีไว้ก่อน

8.6.2 ห้ามศาลรับฟ้องคดีที่ฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายหรือคดีแพ่งที่เกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

8.6.3 ห้ามศาลใช้วิธีการชั่วคราวใดๆ อันเกี่ยวกับการบังคับแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้

8.7 อนุญาตตุลาการ ข้อจำกัดในการใช้อำนาจของอนุญาตตุลาการไว้ดังนี้

8.7.1 ห้ามอนุญาตตุลาการรับพิจารณาข้อพิพาทเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้

8.7.2 กรณีที่มีการเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาตตุลาการเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ไว้ก่อนรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการแล้วอนุญาตตุลาการต้องระงับการพิจารณาข้อพิพาทนั้น

8.7.3 ให้อนุญาตตุลาการปฏิบัติตามคำสั่งของศาลที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ

8.8 เจ้าพนักงานบังคับคดี เมื่อศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการไว้พิจารณาห้ามเจ้าพนักงานบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้และหากการบังคับคดีนั้นอยู่ระหว่างการดำเนินการ ศาลที่รับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการมีอำนาจสั่งงดหรือบังคับคดีนั้นได้

9. การให้ความคุ้มครองแก่ผู้จำกัดสิทธิ คำสั่งรับคำขอฟื้นฟูกิจการของศาลทำให้เกิดข้อจำกัดสิทธิแก่ผู้เกี่ยวข้องต่าง ๆ ในการใช้สิทธิของตนต่อทรัพย์สินของลูกหนี้หรือต่อทรัพย์สินของตนซึ่งอยู่ในความครอบครองของลูกหนี้ ดังนั้นพระราชบัญญัติล้มละลายจึงได้กำหนดมาตรการคุ้มครองผู้ถูกจำกัดสิทธิไว้

10. การขยายอายุความของสิทธิเรียกร้อง กรณีที่การจำกัดสิทธิมีผลให้คดีหรือสิทธิเรียกร้องใดขาดอายุความก่อนที่การจำกัดสิทธิจะสิ้นสุดลง หรือภายหลังการจำกัดสิทธิสิ้นสุดลงแล้วระยะเวลาที่เหลืออยู่ของอายุความมีไม่เกิน 6 เดือน พระราชบัญญัติล้มละลายกำหนดให้ขยายอายุความของสิทธิเรียกร้องนั้นออกไปอีก 1 ปี หรือกรณีอายุความของสิทธิเรียกร้องนั้นมีระยะเวลา

น้อยกว่า 1 ปี อายุความจะถูกขยายออกไปเท่ากับอายุความของสิทธิเรียกร้องนั้น โดยเริ่มนับจากวันที่จำกัดสิทธิได้สิ้นสุดลง

11. การสิ้นสุดการจำกัดสิทธิ ผู้ถูกจำกัดสิทธิที่ไม่ได้รับความคุ้มครองตามหลักเกณฑ์ที่พระราชบัญญัติล้มละลายกำหนดไว้และศาลได้มีคำสั่งยกเลิกข้อจำกัดสิทธิของบุคคลนั้นหรือกรณีที่แผนฟื้นฟูกิจการที่ศาลให้ความเห็นชอบแล้ว ได้กำหนดให้การจำกัดสิทธิของบุคคลสิ้นสุดลง

12. อำนาจของศาลที่รับคำขอฟื้นฟูกิจการไว้พิจารณาพระราชบัญญัติล้มละลายให้อำนาจศาลที่รับคำขอฟื้นฟูกิจการในการสั่งเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือยกเลิกการจำกัดสิทธิอันเนื่องมาจากการฟื้นฟูกิจการ มีอำนาจสั่งระงับการบังคับและแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งตามวิธีการชั่วคราวที่ให้อายัด อายัด หรือจำหน่ายจ่ายโอนทรัพย์สินของลูกหนี้รวมถึงการระงับการบังคับและแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ชั่วคราวที่มีขึ้นก่อนวันที่ศาลสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ

13. การไต่สวนคำขอฟื้นฟูกิจการ เมื่อศาลรับคำขอฟื้นฟูกิจการไว้พิจารณาแล้วกฎหมายกำหนดให้ศาลต้องดำเนินการไต่สวนเป็นการด่วน

14. การอนุญาตให้ฟื้นฟูกิจการ

14.1 หลักเกณฑ์ที่ศาลใช้พิจารณาในการสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

14.1.1 ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว และ เป็นหนี้จำนวนไม่น้อยกว่า 10 ล้าน

14.1.2 มีเหตุอันสมควรตลอดจนมีช่องทางที่จะฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้

14.1.3 การยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการทำโดยสุจริต

14.2 ผลของคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

14.2.1 ทำให้ข้อจำกัดสิทธิต่าง ๆ ที่มีอยู่ตั้งแต่เวลาที่ศาลรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการไว้พิจารณามีผลอยู่ต่อไป

14.2.2 อำนาจในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของผู้บริหารลูกหนี้สิ้นสุดลง

14.2.3 สิทธิต่าง ๆ ตามกฎหมายของผู้ถือหุ้นของลูกหนี้จะสิ้นสุดลงยกเว้นเฉพาะสิทธิได้รับเงินปันผลเท่านั้น

14.3 การดำเนินการภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ เมื่อศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการลูกหนี้แล้ว ศาลจะแจ้งคำสั่งดังกล่าวไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์มีหน้าที่ดังต่อไปนี้

14.3.1 การโฆษณาคำสั่งดังกล่าว ในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อย 2 ฉบับ

14.3.2 แจ้งคำสั่งไปยังนายทะเบียนบริษัทหรือนายทะเบียนนิติบุคคลทั้งนี้ นายทะเบียนต้องจดแจ้งคำสั่งไว้ในทะเบียนลูกหนี้

14.3.3 แจ้งคำสั่งไปยังผู้มีอำนาจที่เกี่ยวข้องกับลูกหนี้ ได้แก่ หน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลลูกหนี้

15. คำสั่งยกเลิกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ หากการไต่สวนคำร้องขอฟื้นฟูกิจการและรับฟังพยานหลักฐานต่าง ๆ แล้วไม่ได้ความจริงตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติล้มละลาย ทั้งในเรื่องการมีหนี้สินล้นพ้นตัว และเหตุอันสมควรในการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้ หรือหากการยื่นคำขอฟื้นฟูกิจการทำโดยไม่สุจริตแล้ว ศาลจะยกจะยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ซึ่งจะมีผลทำให้ลูกหนี้กลับคืนสู่สภาพเดิมก่อนมีการยื่นคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ข้อจำกัดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ตั้งแต่วันที่ศาลมีคำสั่งรับคำร้องขอฟื้นฟูกิจการไว้พิจารณาจะสิ้นสุดลงเมื่อศาลยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ ศาลจะประกาศคำสั่งดังกล่าวในหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายอย่างน้อย 1 ฉบับ และเมื่อนายทะเบียนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าวแล้ว นายทะเบียนมีหน้าที่จดแจ้งคำสั่งศาลไว้ในทะเบียน

16. การเพิกถอนนิติกรรมที่ทำไปแล้ว เป็นการเพิกถอนนิติกรรมที่ทำไปแล้วที่เห็นเรื่องไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหนี้ของลูกหนี้

17. การหักกลบลบหนี้ ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการหากเจ้าหนี้และลูกหนี้ต่างมีหนี้สินต่อกันแล้ว เจ้าหนี้สามารถนำหนี้มาหักกลบลบหนี้กันได้โดยหนี้ของเจ้าหนี้ต้องเป็นหนี้ที่สามารถขอรับชำระหนี้ในการฟื้นฟูกิจการได้ คือต้องเป็นหนี้ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ แม้ว่าหนี้นั้นจะยังไม่ถึงกำหนดชำระหรือมีเงื่อนไขอยู่ก็ตาม และการหักกลบลบหนี้จะทำได้เฉพาะในจำนวนที่ตรงกันและสามารถทำได้โดยการแสดงเจตนาฝ่ายเดียว ข้อแตกต่างในการหักกลบลบหนี้ในคดีแพ่งกับการหักกลบลบหนี้ในกระบวนการฟื้นฟูกิจการ คือ การหักกลบลบหนี้ในคดีแพ่งนั้นหนี้ที่นำมาหักกลบกันได้ต้องเป็นหนี้ที่มีวัตถุประสงค์แห่งนี้เป็นอย่างเดียวกันและในเวลาที่ยกหักกลบนั้นหนี้ทั้ง 2 จะต้องถึงกำหนดชำระแล้ว

18. ผู้บริหารชั่วคราว เมื่อศาลมีคำสั่งฟื้นฟูกิจการ อำนาจหน้าที่ในการจัดการกิจการและทรัพย์สินของผู้บริหารของลูกหนี้จะสิ้นสุดลงและศาลจะแต่งตั้งผู้บริหารชั่วคราวซึ่งเป็นบุคคลภายนอกหรือผู้บริหารของลูกหนี้ เพื่อทำหน้าที่บริหารกิจการของลูกหนี้ในระหว่างที่ยังไม่ได้ตั้งผู้ทำแผน โดยผู้บริหารชั่วคราวที่ศาลแต่งตั้งขึ้นนี้จะอยู่ภายใต้การจำกัดดูแลของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

19. ผู้ทำแผน ทั้งผู้ทำแผนเป็นผู้หนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ เนื่องจากเป็น ผู้กำหนดรายละเอียดและแนวทางในการฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้ สำหรับคุณสมบัติของผู้ทำแผนนั้นพระราชบัญญัติล้มละลายไม่ได้กำหนดไว้ แต่กำหนดให้เป็นให้เป็นอำนาจรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงยุติธรรมในการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดคุณสมบัติและการขึ้นทะเบียนผู้ทำแผน ซึ่งปัจจุบันยังไม่มีกฎกระทรวงในเรื่องดังกล่าว

20. การโต้แย้งเรื่องหนี้สิน ในกรณีที่ผู้ทำแผนหรือผู้บริหารแผนเรียกให้บุคคลใดชำระหนี้หรือส่งมอบทรัพย์สินแก่ลูกหนี้และบุคคลนั้นได้ปฏิเสธเรื่องหนี้สินและทรัพย์สินดังกล่าว ได้รับหนังสือจากเจ้าพนักงานและต้องทำหนังสือปฏิเสธและชี้แจงเหตุผลต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายใน 14 วัน มิฉะนั้นจะถือว่าบุคคลนั้นยอมรับเรื่องหนี้สินและทรัพย์สินตามที่ระบุในหนังสือ

21. การขอรับชำระหนี้ เจ้าหนี้มีสิทธิยื่นขอรับชำระหนี้นี้รวมถึงเจ้าหนี้มีประกันและเจ้าหนี้ไม่มีประกันด้วย โดยการฟื้นฟูกิจการตามพระราชบัญญัติล้มละลายไม่ได้แบ่งแยกการยื่นขอชำระหนี้ของเจ้าหนี้ที่มีประกันและไม่มีประกันแต่จะพิจารณาช่วงเวลาที่เกิดขึ้น โดยเจ้าหนี้ที่มูลหนี้เกิดในช่วงเวลาต่างกัน วิธีในการขอรับชำระหนี้ก็จะแตกต่างกันด้วย

22. การโต้แย้งการขอรับชำระหนี้ กรณีที่ลูกหนี้ เจ้าหนี้หรือผู้ทำแผน ไม่เห็นด้วยในการขอรับชำระหนี้รายใด บุคคลดังกล่าวสามารถโต้แย้งคำขอรับชำระหนี้ของเจ้าหนี้รายนั้นได้ด้วยการโต้แย้งการขอรับชำระหนี้ไว้แก่ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ภายใน 14 วัน เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะทำการสอบสวนเป็นการด่วนและภายหลังการสอบสวนเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะมีคำสั่งชี้ขาดเกี่ยวกับสิทธิของเจ้าหนี้ตามคำขอรับชำระหนี้

23. แผนฟื้นฟูกิจการ พระราชบัญญัติล้มละลายได้กำหนดรายการขั้นต่ำที่ต้องมีในแผนฟื้นฟูกิจการไว้ดังนี้

23.1 เหตุผลที่ทำให้มีการฟื้นฟูกิจการ

23.2 รายละเอียดของสินทรัพย์ หนี้สินและภาระผูกพันต่าง ๆ ของลูกหนี้ในขณะที่ศาลสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

23.3 หลักการและวิธีการฟื้นฟูกิจการ ซึ่งได้แก่

23.3.1 ขั้นตอนการฟื้นฟูกิจการ

23.3.2 การชำระหนี้ การยึดกำหนดเวลาการชำระหนี้และการลดจำนวนหนี้ลง

23.3.3 การลดทุนและเพิ่มทุน

23.3.4 การก่อหนี้และการระดมทุน รวมตลอดถึงแหล่งของเงินทุนและเงื่อนไขของหนี้สินและเงินทุนดังกล่าว

23.3.5 การจัดการและการหาผลประโยชน์จากทรัพย์สินของลูกหนี้

23.3.6 เงื่อนไขการจ่ายเงินปันผลหรือประโยชน์สิ่งอื่นใด

23.4 ใ้ถกอนหลักประกันของเจ้าหนี้มีประกัน

23.5 แนวทางแก้ไขปัญหาในกรณีขาดสภาพคล่องชั่วคราวระหว่างปฏิบัติตามแผน

23.6 วิธีปฏิบัติในกรณีที่มีการโอนสิทธิเรียกร้องหรือโอนหนี้

23.7 ชื่อ คุณสมบัติและหนังสือยินยอมของผู้บริหารแผน

23.8 ระยะเวลาในการดำเนินการตามแผนซึ่งไม่เกิน 5 ปีแนวทางข้างต้นถือเป็นหลักการกว้าง ๆ ของแผนฟื้นฟูกิจการเท่านั้นแต่ในทางปฏิบัติจะมีรายละเอียดที่ชัดเจนกว่านี้ เพื่อให้ผู้บริหารแผนได้บริหารกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ตามแนวทางที่กำหนดในแผนฟื้นฟูกิจการอย่างมีประสิทธิภาพ

24. การประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาผู้ทำแผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รับแผนฟื้นฟูกิจการจากผู้ทำแผนแล้ว จะต้องเรียกประชุมเจ้าหนี้เพื่อพิจารณาลงมติว่าจะยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการ

25. การพิจารณาให้ความเห็นชอบในแผนฟื้นฟูกิจการของศาล เมื่อที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติพิเศษยอมรับแผนฟื้นฟูกิจการและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้รายงานมติดังกล่าวต่อศาลแล้ว ศาลจะกำหนดวันพิจารณาแผนฟื้นฟูกิจการ

26. การดำเนินการภายหลังศาลให้ความเห็นชอบแผนฟื้นฟูกิจการ เมื่อศาลให้ความเห็นชอบแล้วไม่ว่าจะเป็นความเห็นชอบโดยมีเงื่อนไขก็ตาม ศาลจะแจ้งไปยังเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ผู้ทำแผนและผู้บริหารแผน โดยจะมีการโฆษณาคำสั่งศาลในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อย 2 ฉบับ พร้อมกับแจ้งไปยังนายทะเบียนและหน่วยงานของรัฐที่กำกับดูแลลูกหนี้

27. ผู้บริหารแผน เมื่อแผนฟื้นฟูได้รับความเห็นชอบจากศาลแล้วผู้บริหารแผนต้องบริหารกิจการ และทรัพย์สินของลูกหนี้ไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ โดยผู้บริหารแผนอาจเป็นบุคคลธรรมดา นิติบุคคล คณะบุคคล เจ้าหนี้หรือผู้บริหารลูกหนี้ก็ได้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้กำหนดคุณสมบัติผู้บริหารแผนไว้

28. การแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการหลังจากศาลให้ความเห็นชอบแล้ว หลังจากที่ศาลให้ความเห็นชอบในแผนฟื้นฟูกิจการแล้ว ผู้บริหารแผน ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ อาจขอแก้ไขฟื้นฟูกิจการได้ โดยเจ้าหนี้และผู้บริหารแผนต้องให้ความยินยอมก่อนและถ้าผู้บริหารแผนจะขอแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการก็ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าหนี้ด้วยเช่นกัน

29. การยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ จะทำให้กระบวนการฟื้นฟูกิจการลูกหนี้สิ้นสุดลง ไม่ว่าจะดำเนินการตามแผนสำเร็จหรือไม่ก็ตาม

29.1 มูลเหตุที่ทำให้ศาลสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

29.1.1 เมื่อการดำเนินการตามแผนเป็นผลสำเร็จแม้จะไม่ครบกำหนดเวลา

29.1.2 เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดไว้ในแผนฟื้นฟูกิจการ และศาลไม่อนุญาตขยายระยะเวลาแผนต่อไป

29.2 การดำเนินการภายหลังศาลสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

29.2.1 เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะโฆษณาคำสั่งในราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์รายวัน

29.2.2 ผู้บริหารแผนหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ซึ่งจัดการทรัพย์สินในช่วงเวลานั้น มีหน้าที่ส่งมอบทรัพย์สิน ดวงตรา สมุดบัญชี และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้บริหารลูกหนี้โดยเร็ว

29.2.3 เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการแล้ว หากผู้บริหารลูกหนี้ยังไม่เข้าไปจัดการกิจการก็จะให้เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือผู้บริหารแผน จัดการตามสมควรเพื่อรักษาผลประโยชน์ของลูกหนี้จนกว่าผู้บริหารของลูกหนี้เข้ามาบริหาร

29.2.4 กรณีตำแหน่งผู้บริหารของลูกหนี้ว่างลง เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์จะเรียกประชุมผู้ถือหุ้น เพื่อแต่งตั้งผู้บริหารลูกหนี้โดยเร็ว

29.3 ผลของการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการคำสั่งการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการทำให้เกิดผลทางกฎหมายต่อลูกหนี้ เจ้าหนี้และผู้ที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

29.3.1 ผู้บริหารของลูกหนี้มีอำนาจในการจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้ดังเดิม

29.3.2 ผู้ถือหุ้นของลูกหนี้ได้รับสิทธิตามกฎหมายกลับคืน

29.3.3 เจ้าหนี้มีสิทธิยื่นขอรับชำระหนี้ได้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ แต่ถ้าไม่ได้ยื่นในระยะเวลาที่กำหนดย่อมจะหมดสิทธิที่จะเรียกให้ลูกหนี้รับผิดชอบในหนี้นั้น

29.3.4 ผู้บริหารแผน ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราวมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเป็นเจ้าหนี้มีบุริมสิทธิ์ลำดับ 1 ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

29.3.5 หนี้ที่ผู้บริหารแผน ผู้ทำแผน ผู้บริหารแผนชั่วคราวก่อขึ้น เพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูกิจการ ถูกกำหนดให้เป็นหนี้มีบุริมสิทธิ์ลำดับ 1

29.3.6 คำสั่งการยกเลิกการฟื้นฟูกิจการของศาลไม่กระทบถึงการกระทำใดที่เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ ผู้บริหารแผนหรือผู้บริหารชั่วคราวได้กระทำไปก่อนศาลมีคำสั่งยกเลิกการฟื้นฟูกิจการ

30. เมื่อศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์โดยเด็ดขาด มีผลให้ลูกหนี้เข้าสู่กระบวนการล้มละลาย และหากศาลพิจารณาให้ลูกหนี้ล้มละลายแล้ว ลูกหนี้จะต้องเลิกกิจการไปโดยผลของกฎหมาย

31. การอุทธรณ์คำสั่งของศาล การอุทธรณ์คำสั่งของศาลสามารถทำได้ในกรณี ดังต่อไปนี้

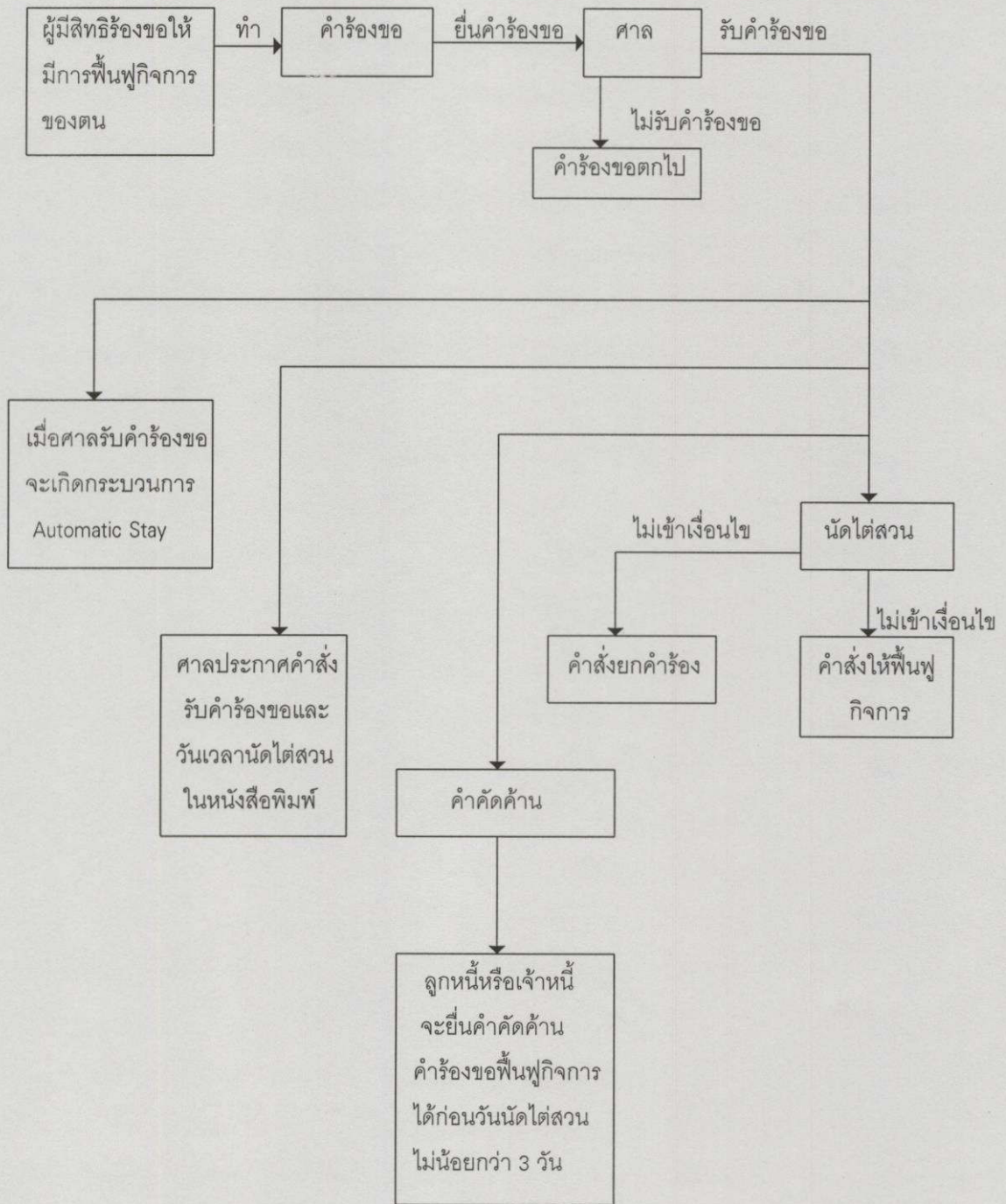
31.1 คำสั่งยกคำร้องขอฟื้นฟูกิจการ

31.2 คำสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตให้เจ้าหนี้ได้รับชำระหนี้ตามแผนฟื้นฟูกิจการ ทั้งนี้ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม

31.3 คำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ลูกหนี้โดยเด็ดขาด

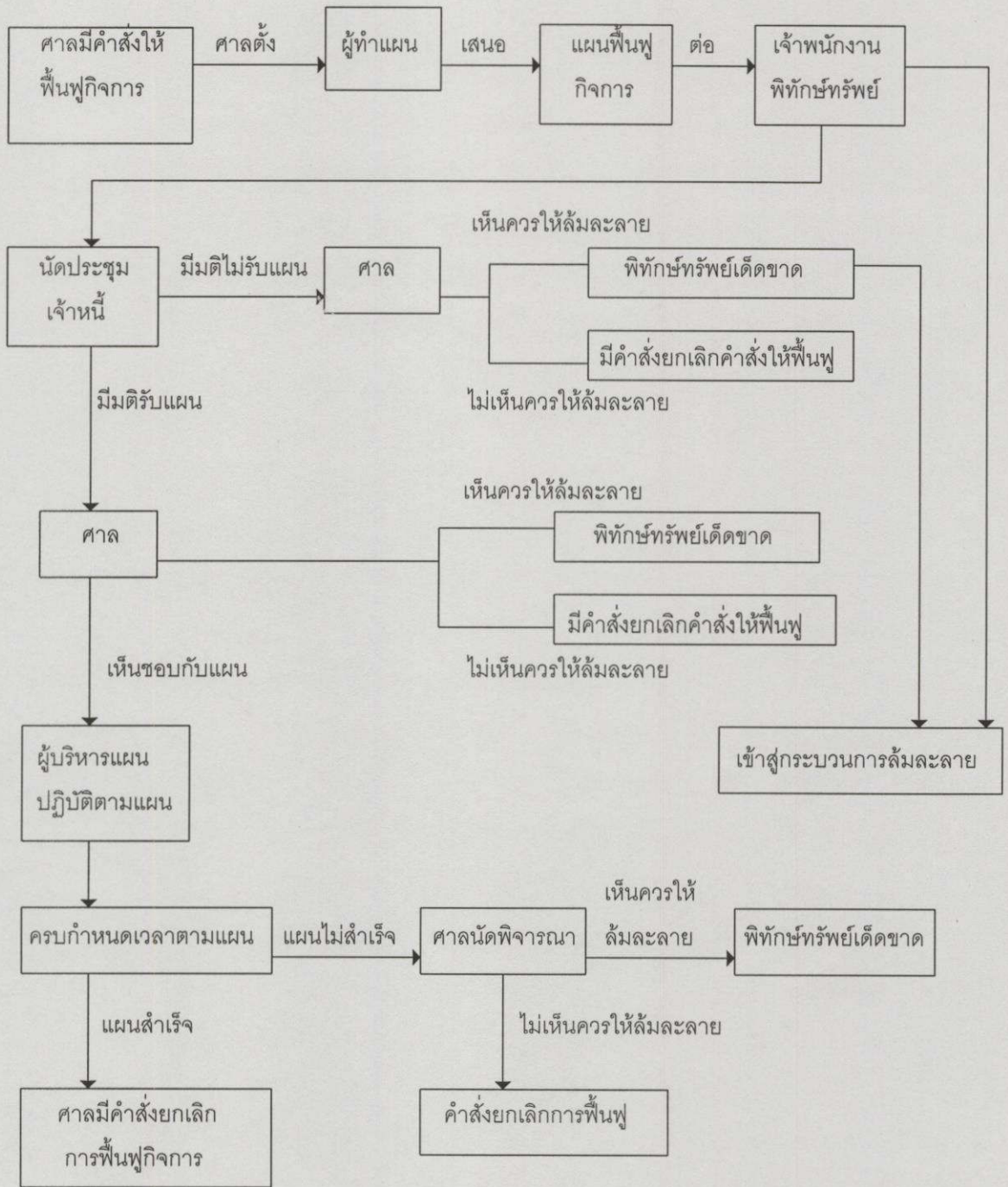
31.4 คำสั่งอื่นใดที่อธิบดีผู้พิพากษาชั้นต้นหรืออธิบดีผู้พิพากษาภาคผู้มีอำนาจอนุญาตให้อุทธรณ์ โดยเห็นว่ามีเหตุอันสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

32. การลงโทษผู้กระทำความผิด พระราชบัญญัติล้มละลายได้กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ที่ไม่สุจริตหรือบริหารกิจการด้วยความประมาทไม่ใช้ความระมัดระวังในการบริหารกิจการ โดยกำหนดบทลงโทษของบุคคลต่าง ๆ ไว้

แผนภาพ ขั้นตอนก่อนศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ที่มา : (กระทรวงการคลัง, 2541)

แผนภาพ ขั้นตอนภายหลังศาลมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการ

ที่มา : (กระทรวงการคลัง, 2541)

เลขที่ _____

แบบสอบถาม

เรื่อง การศึกษาทัศนคติของผู้บริหารระดับกลางของธนาคารพาณิชย์ต่อมาตรการของ
ภาครัฐในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้
แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิชา การศึกษาอิสระ (Independent Study)
ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กรุณาใส่เครื่องหมาย ลงในช่องว่างหน้าข้อความให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 1 รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

1) เพศ

1) ชาย 2) หญิง 1

2) อายุ

1) 25-30 ปี 2) 31-35 ปี
 3) 36-40 ปี 4) 41-45 ปี
 5) มากกว่า 45 ปี ขึ้นไป 2

3) สถานภาพสมรส

1) โสด 2) สมรส
 3) หม้าย 4) หย่าร้าง แยกกันอยู่ 3

4) ประสบการณ์การทำงาน

1) ต่ำกว่า 5 ปี 2) 5-10 ปี
 3) 11-15 ปี 4) 16-20 ปี
 5) มากกว่า 20 ปี ขึ้นไป 4

5) ระดับการศึกษา

1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรี
 3) ปริญญาโท 4) ปริญญาเอก 5

6) คณะที่จบการศึกษา

 1) บริหารธุรกิจ 2) เศรษฐศาสตร์ 3) บัญชี 4) นิติศาสตร์ 5) อื่น ๆ (โปรดระบุ) _____ 6

ส่วนที่ 2 ทศนคติของผู้ตอบแบบสอบถามต่อมาตรการของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ (NPLs)

I. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยที่ประกาศปรับปรุงเกณฑ์การรับรู้รายได้และการจัดชั้นหนี้เป็น 5 ระดับ

เนื้อหามาตรการ	ผลต่อปริมาณ NPLs			ความคิดเห็นต่อมาตรการ			เฉพาะ เจ้าหน้าที่
	เพิ่มขึ้น (3)	ลดลง (2)	คงเดิม (1)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่ แน่ใจ (1)	
7) ท่านคิดอย่างไรกับการที่ ธปท.เปลี่ยนแปลงระเบียบการตั้งสำรองหนี้สูญ จากเดิมที่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน มาเป็นเริ่มตั้งสำรองและตัดเป็นค่าใช้จ่ายทันทีที่ปล่อยสินเชื่อ โดยไม่คำนึงถึงมูลค่าหลักประกัน							☐ 7.1 ☐ 7.2
8) ทศนคติของท่านต่อการเปลี่ยนแปลงการหยุดรับรู้รายได้ดอกเบี้ยค้างรับจาก 6 เดือน เป็น 3 เดือนซึ่งมีผลปฏิบัติเมื่อ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2541							☐ 8.1 ☐ 8.2
9) ทศนคติของท่านในเรื่องการทยอยตั้งสำรองหนี้สูญตามประเภทลูกหนี้จัดชั้น (ตามระยะเวลาการค้างชำระ)							☐ 9.1 ☐ 9.2
10) ทศนคติของท่านในเรื่องการผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองหนี้ให้ครบ 100% ภายในปี พ.ศ.2543							☐ 10.1 ☐ 10.1

ข้อเสนอแนะ _____

II. มาตรการของธนาคารแห่งประเทศไทยเรื่องหลักเกณฑ์การปรับปรุงโครงสร้างหนี้และหลักเกณฑ์การประเมินมูลค่าหลักประกันของสถาบันการเงิน

เนื้อหามาตรการ	ผลต่อปริมาณ NPLs			ความคิดเห็นต่อมาตรการ			เฉพาะ เจ้า หน้าที่
	เพิ่มขึ้น (3)	ลดลง (2)	คงเดิม (1)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่ แน่ใจ (1)	
11) ทศนคติของท่านเรื่องที่มาตรการกำหนดให้ใช้เกณฑ์ปรับปรุงโครงสร้างหนี้ เฉพาะกับลูกหนี้ตั้งแต่ 50.00 ล้านบาท ขึ้นไป ก่อนจากนั้นปี พ.ศ.2543 จึงจะเริ่มใช้เกณฑ์นี้กับลูกหนี้ 20.00 ล้านบาท ขึ้นไป							☐ 11.1 ☐ 11.2
12) ท่านคิดอย่างไรต่อมาตรการ ที่กำหนดให้ต้องสอบคุณภาพลูกหนี้ ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ทุก ๆ ไตรมาส							☐ 12.1 ☐ 12.2
13) ท่านคิดอย่างไรต่อมาตรการ ที่จะเปลี่ยนสถานะการจัดชั้นลูกหนี้ที่ได้รับการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว ให้เป็นลูกหนี้ปกติต่อเมื่อได้ชำระเงินตามเงื่อนไขใหม่แล้วอย่างน้อย 3 งวด							☐ 13.1 ☐ 13.2
14) ท่านคิดอย่างไรที่มาตรการยอมผ่อนปรนให้ทยอยตั้งสำรองส่วนสูญเสียจากการปรับโครงสร้างหนี้ทุกงวดครึ่งปี งวดละ 20% และสำรองให้ครบจำนวนภายในปี พ.ศ.2543							☐ 14.1 ☐ 14.2

ข้อเสนอแนะ _____

III. มาตรการแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินซึ่งประกาศเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม พ.ศ.2541

15) ทศนคติของท่านเกี่ยวกับการควบรวมสถาบันการเงินที่อ่อนแอ เข้ากับสถาบันการเงินที่แข็งแกร่งกว่า							☐ 15.1 ☐ 15.2
16) ท่านคิดอย่างไรที่รัฐบาลมีแผนจะขายหุ้นส่วนใหญ่ในธนาคาร 2 แห่ง (SCIB, BMB) ที่ได้เข้าแทรกแซงก่อนหน้านี้ ให้กับชาวต่างชาติ							☐ 16.1 ☐ 16.2

เนื้อหามาตรการ	ผลต่อปริมาณ NPLs			ความคิดเห็นต่อมาตรการ			เฉพาะ เจ้าหน้าที่
	เพิ่มขึ้น (3)	ลดลง (2)	คงเดิม (1)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่ แน่ใจ (1)	
17) ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการปรับเกณฑ์เงินกองทุนต่อสินทรัพย์เสี่ยง (BIS=8.5%) โดยลดสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 1 จาก 6.0% เป็น 4.25% และขยายสัดส่วนการนับเงินกองทุนชั้นที่ 2 จาก 2.5% เป็น 4.25%							☐ 17.1 ☐ 17.2
18) ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับโครงการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือได้ (Tradable) ชื่อหุ้นบุริมสิทธิ ของสถาบันการเงิน							☐ 18.1 ☐ 18.2
19) ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับโครงการเพิ่มทุนชั้นที่ 2 โดยการใช้พันธบัตรรัฐบาลที่เปลี่ยนมือไม่ได้ (Non Tradable) ชื่อหุ้นกู้ด้อยสิทธิของสถาบันการเงิน							☐ 19.1 ☐ 19.2
20) ทศนของท่านต่อการออก พรก.ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศจำนวนไม่เกิน 300,000 ล้านบาท เพื่อใช้ในโครงการเพิ่มเงินกองทุน ชั้นที่ 1 และ 2							☐ 20.1 ☐ 20.2
21) ความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับการที่รัฐบาลสนับสนุนให้เอกชนจัดตั้งบริษัทบริหารสินทรัพย์ (AMC) เพื่อการจัดการกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ โดยรัฐจะยกเว้นภาษี และค่าอากรแสตมป์การโอนทรัพย์สิน							☐ 21.1 ☐ 21.2
22) ความคิดเห็นของท่านต่อการที่กระทรวงการคลังได้แต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษาการปรับโครงสร้างทางการเงิน (FRAC) เพื่อดูแลและติดตามแผนการเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2							☐ 22.1 ☐ 22.2

ข้อเสนอแนะ _____

IV. พระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่4) พ.ศ.2541 และมาตรการเรื่องการปฏิรูป
กฎหมายตามข้อตกลงในหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5

เนื้อหามาตรการ	ผลต่อปริมาณ NPLs			ความคิดเห็นต่อมาตรการ			เฉพาะ เจ้าหน้าที่
	เพิ่มขึ้น (3)	ลดลง (2)	คงเดิม (1)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่ แน่ใจ (1)	
23) ท่านคิดอย่างไรกับการออก พรบ.ล้ม ละลาย โดยเพิ่มเติมเรื่องให้เจ้าหน้าที่ และ/หรือ ลูกหนี้สามารถ ยื่นแผนฟื้นฟูในชั้นศาลได้							☐ 23.1 ☐ 23.2
24) ท่านคิดอย่างไร ต่อการที่จะมีการแก้ไข กฎหมายตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ในเรื่องการยกเลิกนิติกรรมการโอนทรัพย์สินที่ เกิดขึ้น ก่อนหน้าอย่างน้อย 1 ปี ก่อนการยื่น แผนฟื้นฟู การบังคับจำนองให้รวดเร็วขึ้น							☐ 24.1 ☐ 24.2

ข้อเสนอแนะ

V. มาตรการที่รัฐบาลตกลงไว้กับ IMF ตามหนังสือแสดงเจตจำนงฉบับที่ 5 ใน
เรื่องการเปิด ตลาดเสรี

25) ท่านคิดอย่างไรที่อนุญาตให้ชาวต่าง ประเทศ ทำธุรกรรมได้มากขึ้น เช่น ค้าส่ง ค้าปลีก ก่อสร้าง สิ่งทอ เสื้อผ้าสำเร็จรูป ฯลฯ							☐ 25.1 ☐ 25.2
26) ท่านคิดอย่างไรในการแก้ไข พรบ.ที่ดิน ที่ อนุญาตให้ชาวต่างประเทศที่นำเงินมาลงทุน จำนวนไม่ต่ำกว่าที่กำหนด สามารถซื้อที่ดินเพื่อ การพักอาศัยได้ 1 ไร่							☐ 26.1 ☐ 26.2
27) ท่านคิดอย่างไรในการแก้ไข พรบ.อาคาร ชุด อนุญาตให้ชาวต่างชาติถือกรรมสิทธิ์ได้ 100% ในอาคารชุดบนพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่ ในช่วง ระยะเวลา 5 ปี							☐ 27.1 ☐ 27.2

เนื้อหามาตรการ	ผลต่อปริมาณ NPLs			ความคิดเห็นต่อมาตรการ			เฉพาะ เจ้าหน้าที่
	เพิ่มขึ้น (3)	ลดลง (2)	คงเดิม (1)	เห็นด้วย (3)	ไม่เห็นด้วย (2)	ไม่ แน่ใจ (1)	
28) ท่านคิดอย่างไรในการแก้ไขกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ เพื่อขยายระยะเวลาการเช่า อสังหาริมทรัพย์ จาก 30 ปี เป็น 50 ปี (สามารถ ต่อสัญญาเช่าได้อีก 50 ปี)							☐ 28.1 ☐ 28.2

ข้อเสนอแนะ _____

ขอขอบพระคุณที่ท่านได้กรุณาตอบแบบสอบถามมา ณ โอกาสนี้

วันที่ตอบแบบสอบถาม _____

ประวัติผู้เขียน

- ชื่อนักศึกษา : นางสาวสุภาณี มโนวีรสรณ์
- วันเดือนปีเกิด : 30 พฤศจิกายน พ.ศ.2515
- สถานที่เกิด : จังหวัดพิจิตร
- ประวัติการศึกษา : มัธยมศึกษาตอนต้นจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธโนทัย
มัธยมศึกษาตอนปลายจบการศึกษาจากโรงเรียนตากพิทยาคม
ปริญญาตรีจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย
- ประวัติการทำงาน : 2537 ถึง ปัจจุบันทำงานที่ บริษัทเงินทุนหลักทรัพย์
เอส ซี เอฟ จำกัด (มหาชน)